

ஸ்ரீ ராமா நு ஜன் 173.

சென்னை ஸத்தீர்த்பரகாசன ஸபா மூலமாக மாத்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை.

ஆசிரியர்: ஸ்ரீ காஞ்சி. P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸம்புடம் 15

1963 லு மே 15 ஜ-உன்மீ
சோபகிருது லு வைகாசிமீ

ஸஞ்சிகை 5

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி — 62.

கங்குல் பகலரதி கைவிஞ்சி மோகமுற*
அங்கதனைக் கண்டோ ரரங்கரைப் பார்த்து—* இங்கிவள்பால்
என்செய நீ ரெண்ணுகின்ற தென்னு நிலை சேர்மாறன்*
அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளை யாம்.

கங்குல் பகல்	—இரவிலும் பகலிலும்	இங்கு இவள்பால் என் செய நீர் எண்ணுகின்றது என்னும் நிலை சேர் மாறன் அம் சொல் உற நெஞ்ச வெள்ளை ஆம்	} 'இத்தகைய நிலைமையில் இவள் } திறத்த நீர் செய்ய நினைத்திருப் } பது என்ன?' என்று கேட்க } வேண்டும்படியான அவஸ்தை } யையடைந்த ஆழ்வாருடைய } —ஸ்ரீஸூக்தியை யநுஸந்திக்க } ஹருதயம் } பரிசுத்தமாகும்.
அரதி கைவிஞ்சி	—ஆற்றுமை அதிகப்பட்டு		
மோகம் உற	—(ஆழ்வார்) மோலு மடைந்திட,		
அங்கு அதனை கண்டோர்	} அந்த நிலைமையைப் பார்த்த } திருத்தாயார்		
அரங்கரை பார்த்து			

கீழ்த் திருவாய்மொழியாகிய * உண்ணிலாவிய பதிகத்தி லுண்டான தளர்ச்சி யானது யிங்வும் அதிகரித்து உணர்ந்தி யழிந்து மூர்ச்சிக்கும்படியான நிலைமை நேர்ந்தவள் கிலே, “கோயில் திருவாசலிலே முறைகெட்ட கேள்வியாக்கி” என்ற ஆசார்ய ஹருதய ஸ்ரீஸூக்திப்படியே பராங்குச நாயகியைத் திருத்தாயார் கோயில் திருவாசலிலே யிட்டு வைத்து, பெரியபெருமாளே! இப்பெண்பிள்ளை திறத்த நீர் செய்ய நினைத்திருப்பது யாது? இப்படி இவளைக் கைவிடுகை தருமமோ? என்று கேட்கிறபடியாய்ச் சென்றது *கங்குலும் பகலும் பதிகம்.

கீழே ஆறும் பத்தின் ஈற்றுத் திருவாய்மொழியில்—பெரியபிராட்டியார் முன்னிலை யாகத் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புகுந்தவிடத்திலும் ஆழ்வார் தாம் எம்பெருமானுடைய திருவடிவாரத்திலே சென்று நிற்கக் கண்டிலர். இன்ன மும் இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்திலேயே தம்மைக் கண்டார். சப்தாதி விஷயங்களும் இந்திரி யங்களும் நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே வைத்தபோதே தன் பக்கலில் நின்றும் நம்மை அகற்றப் பார்த்தானன்றோ வென்று கருதிப் புலியின் வாயிலே அகப்பட்டாப்போலே கூப்பிட்டார் கீழ் உண்ணிலாவிய பதிகத்திலே. இந்த ஆர்த்தியை எம்பெருமான் அறியாதவ னல்லன்; “எப்படியும் இவர்க்கு நாம் பேறு பெறுவிப்பது திண்ணம்; இவர் அங்கே வந்து செய்யும் காரியத்தை இங்கேயிருந்து தான் செய்யட்டுமே” என்றிருந்தானவன். மக்களைப்

பட்டினியிட்டு வைத்தும் வந்த விருந்தினரைப் பேணுவார்ப்பேரிலே 'இவ்வாழ்வார் தாம் காணுநாள் நோவுபட்டாராகில் படுகிறார்; இவருடைய தீவ்யப் பிரபந்தத்தைக் கொண்டு நாட்டை வாழ்விப்போம்' என்றிருந்தான். இவர் ஒரு நொடிப்பொழுது இங்கிருந்தாலும் எம்பெருமான் தன்னாலும் திருத்தவொண்ணாத ஸம்ஸாரம் எவ்வளவோ திருந்தி வாழும் படியாயன்றோ விருப்பது. அதற்காகவே இவரை இங்கு வைத்தான் அவன். "அந்தோ! இக்கொடுவுலகத்தில் இருப்புப் பொருந்தாத நம்மைக் கொண்டோ இவன் காரியம் நிர்வஹிக்கப் பார்ப்பது! இந்நிலத்தில் இருப்புப் பொருந்துவார் பலருண்டே; அன்னவர்களில் ஆரேனு மொருவரைக் கொண்டு காரியம் பார்க்கலாகாதோ!" என்று துடிக்கிறார் ஆழ்வார். இங்கு இருப்புப் பொருந்தாதாரைக் கொண்டே காரியம் பார்க்கவேணும் என்பதே எம்பெருமானுடைய பிடிவாதமாயிற்று. இப்படி எம்பெருமானைப் பிரிந்து துடிக்கவேண்டிய தாயிற்தே யென்று நிலைகலங்கின ஆழ்வார் தாமான தன்மையை யிழந்து தமது பரிதாபத்தைத் தம் வாயாலே சொல்லுகில்லாதாராய் தாய் சொல்லவேண்டுப்படியான தளர்த்தி யாண்டாக, திருத்தாயார் பாசுரமாகச் செல்லுகிறது * அங்குலும் பசலும் திருவாய்மொழி.

திருத்தாயார் இப்பராங்குச நாயகியைப் பெரியபெருமாள் [ஸ்ரீரங்கநாதர்] திருவடி யிலே யிட்டு வைத்துக் கொண்டிருந்து இவள் அழுவது தொழுவதுமோஹிப்பது பிரலாபிப்பது அடைவுகெடப் பேசுவது நெடுமுச்செறிவது அதுவும் மாட்டா தொழிவது ஸ்தப்பதையா யிருப்பது முத்தலியவற்றை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்லி இவள் திறத்திலே நீர் என் செய்வதாகத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறீர்? என்று கேட்கிறபடியாய்ச் செல்லுகிறதாயிற்று.

நம்பிள்ளையீடு;—“இத் திருத்தாயாரும் ஸர்வபாங்கனையும் அவர் தலையிலே பொகட்டுப் பெண்பிள்ளையைத் திருமணத் தூணுக்குள்ளேயிட்டு அவருடைய அசரண்ய சரண்யத்வாதி குணங்களை விண்ணப்பஞ் செய்யாநின்று கொண்டு, ஒரு காலநியதியாதல் ஒரு தேசநியதியாதல் அதிகாரி நியதியாதலின்க்கே ஸர்வஸமாச்சரணியரா யிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்துத் தன் பெண்பிள்ளையினுடைய தசையைத் திருவுள்ளத்திலே படுத்துகிறாள் இத்திருவாய் மொழியாலே.”

“பட்டர் இத்திருவாய்மொழி அருளிச் செய்யும்போதெல்லாம் 'ஆழ்வார்ச்கு ஓடுகிற தசை யறியாதே அவருடைய ஹாவ்ருத்தியு மின்க்கே பிருக்கிற நாம் என் சொல்லுகிறோம்! என்று திருமுடியிலே கையை வைத்துக் கொண்டிருப்பர்.” (*)

காலஞ்சென்ற மயிலை மாதவதாஸரைப் பற்றி.

ஸ்ரீராமாநுஜன் 171 இதழில் ஆழ்வார்சின் அவதார கால நிர்ணய விஷயமான விபரம் எழுதப்படுகையில் நாலாயிர தீவ்யப்பிரபந்தப் பதிப்பாளரான மயிலை மாதவ தாஸரைப் பற்றின ப்ரஸ்தாவம் வந்தபோது “இவர் ஸ்மார்த்த ப்ராஹ்மணர்” என்றெழுதியிருந்தோம். அப்பெரியவர் பிராமணரல்லாதாரென்பதைப் பல நண்பர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர் ஜீனித்திருந்த காலத்தில் அவர்க்கும் நமக்கும் கடிதப் போக்குவரத்து ஸ்வல்பமாக இருந்ததெனினும் அவருடைய ஜாதியைப்பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ளப் ப்ரஸக்தியில்லாமலிருந்தது. சிலர் சொல்லக் கேட்டதையே கொண்டு அவரை ஸ்மார்த்த ப்ராஹ்மண ரென்றெண்ணியிருந்தபடியே நாம் எழுத நேர்ந்தது. அவரை நேரில் அறிந்திருந்த பல நண்பர்கள் 'அவர் பிராமணரல்லாதவர்; முதலியார் வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்' என்று தெரிவிப்பதனால் நாம் மாறுபடக் கருதியிருந்ததை மாற்றிக் கொண்டோம். என்பதை இதனால் தெரிவித்துக் கொண்டபடி. (*)

சந்தா செலுத்திய பெரியார்கள்.

இவ்வருஷத்தில் ஜனவரி மாதத்திலிருந்து இன்றுவரையில் சந்தாத் தொகை செலுத்தியவர்களை இதன் கீழே குறிப்பிடுகிறோம். செலுத்தாதவர்களும் விரைவில் செலுத்துமாறு பிரார்த்திக்கப்படுகிறார்கள்.

- 1 ஸ்ரீ உ. வே. வை. மு. நரஸிம்ஹாசாரியார், திருவல்லிக்கேணி. ஜீவியச் சந்தா 100 ரூ. செலுத்தி, நாம் முகப்பில் வெளியிட்டிருக்கிறபடி. 120 ரூ. விலையுள்ள புத்தகங்கள் பெற்றார்.
- 2 சேலம் கோடா. ஜி. லக்ஷ்மணன் செட்டியா ரவர்களும் அப்படியே.
- 3 K. V. ராகவாசாரியர், Auditor, Katpadi town ship. அவர்களும் அப்படியே.
- 4 ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. ஆழ்வார் திருநகரி எம்பெருமானார் ஜீயர் ஸ்வாமிகள் வருடச் சந்தா.
- 5 ஆழ்வார் திருநகரி. ஸ்ரீமதி. வெங்கம் ஜானகியம்மாள் ஷெ.
- 6 ,, ஸ்ரீ. உ. வே. பண்டிட். ஸுதர்சன ராமாநுஜயங்கார் ஷெ.
- 7 ஆழார் கோபாலையங்கார்
- 8 பரமபாகவத ஆத்தார். கேசவுலு நாயுடு
- 9 அச்சந்தவிழ்த்தான் A.S. அப்டனையங்கார்
- 10 அம்ருதூர் ஜமீன்தார்
A. R. வெங்கடாசாரியர்
- 11 Sri C. V. Rajan, Bangalore.
- 12 பெங்களூர் மல்லேசுவரம்
S. திருவேங்கடத்தயங்கார்
- 13 S. ரங்கராஜயங்கார், (Now Madurai)
- 14 அனக்காலூர் கிருஷ்ணலாமி ஐயங்கார்
- 15 ஸ்ரீமதி ஸரோஜினியம்மா, பெங்களூர்
- 16 N. வீரராகவன் அவர்கள் செங்கற்பட்டு
- 17 தங்கனிலாஸ் லக்ஷ்மிதேவியம்மாள் ,,
- 18 K. S. S. Ramanujam, Calcutta
- 19 C. R. Ramaswami Ayengar, B.A.B.L. Coimbatore.
- 20 B. வரதாசாரியர், கெரடி கோவில், ,,
- 21 சித்தூர் மஹாலக்ஷ்மி இண்டஸ்டிரியல் ப்ராப்டைடர்.
- 22 S. R. நாராயண ஐயங்கார், K. G. F.
- 23 தமிழ்ப் புலவர் N. சுப்பராயப் பிள்ளை, காட்டுமன்னார் கோவில்
- 24 R. செந்தாமரைக்கண்ணையங்கார், Mettoordam.
- 25 T. S. ராஜகோபாலாசாரியர், முடிகொண்டான்.
- 26 டாக்டர் V. சேஷராமாநுஜய்யா, மதுரை
- 27 அழகுராமாநுஜம், ,,
- 28 S. A. ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜம், மன்னார்குடி
- 29 பார்த்தஸாரதி ராமாநுஜதாஸர், மணியக்காரனூர்
- 30 டாக்டர் C. ராமையங்கார், நெல்லூர்
- 31 K. V. துரைலாமி ஐயங்கார், நெல்லூர்
- 32 C. வெங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி, நெல்லூர்
- 33 N. வேணுகோபால நாயகர், B.A. B.L., New Delhi.
- 34 ஜ்யோதிர் பூஷணம் வங்கீபுரம், ராஜமையங்கார், நன்னிலம்.
- 35 K. கோவிந்தஸாமிப் பிள்ளை, நாரணமங்கலம்
- 36 R. ஜகன்னாதயங்கார், பாண்டிச்சேரி.
- 37 S. குப்புஸ்வாமி ஐயங்கார், பள்ளத்தூர்
- 38 K. Rangaswami Ayengar, Advocate, Poonamalli.
- 39 கூரம். திருநாராயணயங்கார், பண்டரிபூர்
- 40 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சிறுபுலியூர் ஸ்வாமிகள்
- 41 ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ. அப்பன் சடகோப ராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீபெரும்புதூர்
- 42 உத்தம நம்பி. சடகோபாசாரியர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம்
- 43 சேலம் K.M. வரதராஜுலு செட்டியார்
- 44 கோதை குட்டியம்மாள், சிங்கப்பெருமாள் கோயில்
- 45 S. எதிராஜுலு நாயுடு, (Now) சீர்காழி
- 46 V. நாகப்ப பாகவதர், கரந்தை
- 47 B. A. நரஸிம்ஹாசாரியார், வண்டலூர்
- 48 திருவிந்தனூர் பரிமளரங்கநாத ஸ்வாமி தேவஸ்தான நிர்வாஹ அதிகாரி S. R. கோவிந்தராஜுலு அவர்கள்
- 49 R. பாஷ்ய சக்ரவர்த்தி ஸ்வாமி, Advocate, Trichi.
- 50 S. மணிவண்ணன், திருப்பத்தூர் (N.A.)

- 51 T. N. கிருஷ்ணய்யங்கார், வள்ளியூர்
 52 வீணை, ரங்காசாரியர், உறையூர்
 53 S. கிருஷ்ணய்யங்கார், திருநெல்வேலி
 54 S. நாராயணையங்கார், சிகிரிக்கோட்டை
 55 விரக்தி.ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், முஸ்ரவாக்கம்
 56 ஸ்ரீ. உ. வே. C. S. பார்த்தஸாரதி
 ஐயங்கார், B. A. B. L., தர்மகர்த்தா,
 திருவல்லிக்கேணி.
 57 ஸ்ரீ. உ. வே. P. M. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்
 ஸ்வாமி, ரிடைர்ட்ஜட்ஜ், திருவல்லிக்கேணி
 58 ஸ்ரீ. உ. வே. ஆசால் சேஷாசாரியர்
 ஸ்வாமி, Advocate, திருவல்லிக்கேணி
 59 T. A. திருவேங்கடாசாரியார், மயிலை
 60 V. V. Ramanujam (Reader)
 திருவல்லிக்கேணி
 61 M.S. ரங்காசாரியார், திருவல்லிக்கேணி
 62 T. N. ராமசாமி முதலியார்,
 சிந்தாதிரிப்பேட்டை
 63 M. R. சேஷாத்ரி ஐயங்கார், மண்ணடி
 64 ஸ்ரீமதி விஜயவல்லியம்மாள், G. T.
 65 T.R. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார், T. Nagar
 66 G. அய்யாலு நாயுடு, Madras 21
 67 வித்வான் B. A. பாஷ்யமையங்கார்,
 மாம்பலம்
 68 ராவ்ஸாஹிப் S. ராகவையங்கார்,
 Madras 24
- 69 நுங்கம்பாக்கம். பக்தவத்சல நாயுடு
 70 நுங்கம்பாக்கம் C. கிருஷ்ணஸ்வாமி
 71 கோமடம் பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்,
 Madras 21
 72 A. Srinivasan, (Teacher) மாம்பலம்
 73 B. P. புருஷோத்தம நாயுடு அவர்கள்
 (Tamil Reader) சிந்தாதிரிப்பேட்டை
 74 அகாம் வரதாசாரி, B. A., T. Nagar
 75 P. B. Singarachariar, Advocate,
 முத்தியால்பேட்டை.
- குறிப்பு —
- 1 மேலே குறித்த நபர்களில் சிலர் 1962 ஆம் வருஷத்திற்கு சந்தா செலுத்தினவர்களாகவும் இருக்கக்கூடும். அன்னவர்கள் 63 ஆவது சந்தாவை விரைவில் அனுப்புக.
- 2 63 ஆவது ஆகக் சந்தா செலுத்தினவர்களின் பெயர்கள் இந்த விஸ்டில் விடுபட்டிருந்தால் அவர்கள் பணமனுப்பிய தேதியைக் குறிப்பிட்டு எழுத வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.
- 3 மதராஸ் மெம்பர்களில் சந்தா செலுத்திய சிலருடைய பெயர்கள் இதில் விடுபட்டிருக்கும். அது அடுத்த இதழில் வெளியாகும். மாணேஜர்.

ஸ்ரீ காஞ்சி தேவப்பெருமாள் மஹோத்ஸவம்.

சென்ற இதழில் நாம் அறுபத்தோராவது நல்வார்த்தையாகத் தெரிவித்திருந்தபடி தேவப்பெருமானுடைய பிரம்மோத்ஸவம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்று முடிந்தது. ஸூர்யபகவானுடைய சூதாபம் அதிகமாகத் தெரியாதபடி வருணபகவான் இடையிடையே தன்னுடைய கைங்கரியத்தை வசூலாகச் செய்து வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. புதிதாக நேர்ந்த ஒரு ஸம்பவத்தைப்பற்றியும் சிறிது தெரிவிக்க வேண்டியதாகிறது. பெருமானை யெழுந்தருளப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ பாதம் தாங்கிகள் தேவஸ்தான கிரவாஹ அதிகாரியின் அபிப்பிராயத்திற்கு ஒத்துவராததனால் உள்ளூர் வாலிகளான அவர்களைவிட்டு வெளியூர்களிலிருந்து அந்தக் கைங்கரியபார்களை வரவழைக்க நேரிட்டது. தினப்படி காலை மாலை இரு வேளைகளிலும் ஏறக்குறைய ஏழு மைல் தூரம் பெருமாள் எழுந்தருள வேண்டியிருப்பதனால் வழக்கமும் பழக்கமுமுடையவர்களுக்கன்றி மற்றையோர்க்கு இக்கைங்கரியம் ஸூல்பஸாத்யமாகாததால் வெளியூர்களிலிருந்து வந்தவர்கள் ஸ்ரீ பாதம் தாங்கும் கைங்கரியத்தை ஒழுங்காகச் செய்ய இயலவில்லை. இரண்டு நாள் காலம் தவறியே அகாலோத்ஸவமாகவே நடந்து வந்தது. மூன்றாம் திருநாள் கருடஸேவை காலை 5-மணிக்குக் கோவிலைவிட்டு வெளியேறிய பெருமாள் மாலை 5-மணிக்குத் தான் ஸன்னிதி திருப்பி வந்து சேர நேர்ந்தது. பக்தர்களின் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பத்திற்கு அளவேயில்லை. இம்மஹோத்ஸவம்

எப்படி யூர்த்தியாகப் போகிறதென்று ஸகல ஜாதி பக்தர்களும் ஏங்கிக் கிடந்தார்கள். திருத் தேரின் கீழ்ப்பாகம் போன்ற தெருவடைத்தானென்னும் ஒரு யானத்தை வரவழைத்து, மூன்றாந்திருநாளிரவு அனுமந்த வாஹனமும், நாலாந்திருநாள் காலை சேஷவாஹனமும் அதில் நடத்திவைக்கப்பட்டது. ஆனால் சிலஊர்களிற் போல் மாடுகளைக் கட்டியிருக்காமல் பக்தர்கள் வடம்பிடித்திழுக்கும் ஸநிவேசமிருந்தது. ஆனாலும் இதைத் தேவப்பெருமான் உகந்தருளாமல் பழைய ஸ்ரீ பாதந் தாங்கிகளையே இணங்கச் செய்து உத்ஸவத்தை இனிது நிறைவேற்றிக் கொண்டார். திருத்தேர் 5, 6 மணி காலத்தில் நிலை சேர்ந்து அவபிரதம் திருவோணத்திலேயே தடைக்கட்டிற்று. (*)

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் மஹோத்ஸவம்.

நம்முடைய ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தரிசனத்திற்கு, ஆழ்வார்களுக்குப் பிறகு ப்ரதமப்ரவர்த்தகரான ஆசாரியர் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள். இவரும் இவருடைய திருப்பேரூரான ஆளவந்தாரும் திருவவதரித்த தலம் காட்டுமன்றார் ஸன்னிதி யென்கிற வீரநாயகனடியும். இந்த ஸ்தலம் சிதம்பரத்திற்கு தென்மேற்கே 16 மைல் தூரத்திலுள்ளது. இத்தலத்தில் ஸ்ரீமந்நாத முனிகளுக்கும் ஆளவந்தாருக்கும் வருஷத்திருநகஷத்ரோத்ஸவம் ஆண்டுதோறும் வெகு விபவமாக நடைபெற்று வருகின்றது. ஆனியர் அனுடத்தில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் திருவவதாரம். ஆடியீர் உத்தராடத்தில் ஆளவந்தாருடைய திருவவதாரம்.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் மஹோத்ஸவம் ஸமிப்த்திருக்கிறது. நிசமும் சோபக்ருத்வநு இருபத்துநான்காம் பரிவ்ருத்தி அறுபதாண்டு தொடக்கபென்கிற விசேஷமுள்ளது. அதாவது, இதுவரை இருபத்து மூன்று ஷஷ்டியப்தபூர்த்திகள் ஆய்விட்டன. இருபத்து நான்காவது ஷஷ்டியப்த பர்யாயம் ப்ராரம்பமாகிறது. இந்த விசேஷத்தை யுத்தேசித்து இவ் வருஷோத்ஸவம் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

நாளது ஆனியர் 9உ 23-6-63 ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம். மறுநாள் (24-6-63 திங்கட்கிழமை) உத்ஸவாசம்பம். 3-7-63 புதன்கிழமை சாத்துமுறை. இவ்வுத்ஸவ நாட்களில் விசேஷப்படியாக வித்வத்ஸஜிஸஸும் உபந்யாஸங்களும் நடத்த தர்மகர்த்தாக்கள் விசேஷமான முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். எதுவும் தர்வ்ய ஸாத்யமாயிருக்கையாலே பக்த பாசவதோத்தமர்கள் தூஉந்நவளவு தர்வ்ய ஸஹாயம் செய்து, உத்ஸவத்திற்கு வந்திருந்து அநுபவிக்கவும் வேணுமென்று தர்மகர்த்தாக்கள் ஆதரவோடு பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

பல தர்வ்யதேசங்களிலிருந்தும் வித்வான்களையும் உபயவேதாதிகாரிகளையும் எழுந்தருளப்பண்ணி வெகு சிறப்பாக இம்மஹோத்ஸவத்தை நடத்தப் பாரித்திருக்கின்ற தர்மகர்த்தாக்களுக்கு அவரவர்கள் யதாசக்தி உத்ஸாஹவஸம் செய்வது மிகநன்று.

இதற்குப்பிறகு ஆளவந்தாருடைய மஹோத்ஸவம் ஆடிமாதத்தில் 10-ஆம் தேதி முதலாக 19-ஆம் தேதியளவாக (26-7-63 to 4-8-63) நடைபெறும்.

ந ல் வ ர ி த் தை ந ற னு று

(முன் தொடர்ச்சி.)

62. 'வித்வான்களாயுள்ளவர்களும் விபர்சமின்றிக்கே சொல்லிப் போரும் தவறான பாடங்களில் ஸ்தோத்ரத்தத்தில் (18) *உல்லங்கித த்ரிவித ஸீம ச்லோகத்தில் "மாயாபலேந பவதாபி நிகூஹ்யமாநம்" என்பதொன்று. 'நிகூஹ்யமாநம்' என்று சொல்வடிவமுண்டே யொழிய நிகூஹ்யமாநமென்று கிடையாது, இங்கு **சுகார**த்தின் மேல் தீர்க்கம் வாராது. நிகூஹம் என்கிற சொல்வடிவமிருப்பது கொண்டு நிகூஹ்யமாநமென்று தானிருக்க வேணுமென்று பலருடைய மயக்கம். குஹ்யம் என்றுள்ளதேயன்றி கூஹ்யம் என்றில்லையென்று அவர்கள் விமர்சிக்கவேண்டும். மறைக்கப்படுகிறது என்னும் பொருளில் **சுஹ்யே, நிகூஹ்யே** (குஹ்யதே, நிகூஹ்யதே) என்னும் ரூபங்களே யுள்ளதனால் (நிகூஹ்யமாநம்) என்ன ப்ரஸக்தி கிடையாது. 'நிகூஹ்யமாநம்' என்பதே ஸுபத்தமான பாடம்.

63. *தவாப்ருதஸ்யந்தி ச்லோகத்தின் மூன்றாம் பாதத்தில் "**स्थितेरविन्दे**" என்பது தான் யாவருமாதரித்த பாடம்; வியாக்கியாநங்களிலும் இப்பாடமே தான் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஜகந்நாத பண்டிதன் இந்த ச்லோகத்தை யெடுத்து பாடத் திருத்தம் காட்டுகிறான். 'ஸ்திதே அரவிந்தே' என்பது பொருந்தாதென்றும் (ஸ்திதேரவிந்தே) என்பது தான் பொருந்துமென்றும் அவனுடைய அபிப்பிராயம்; ஸ்ரீவார்த்தத்தில் "தவ பாதபங்கஜே நிவேசிதாத்மா' என்றதற்குச் சேர "அரவிந்தே ஸ்தித: மதுவாத:" என்பதுதான் பொருந்துமென்று கொண்டானவன். நம்மவர்களிலும் சிவர் ஆழ்ந்து நோக்காது இதுதான் மைஞ்சு ஸமான பாடமென்று பேசத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். (ஸ்திதேரவிந்தே) என்று பாடங் கொண்டால் ரஸபங்கமே யாகும். தாமரை மலரினுள்ளே யிருக்கின்ற வண்டானது முள்ளிப் பூவை ஒன்றாகக் கருதாது—என்கிற பொருள்ளன்றே இப்பாடத்தில் தேறுவது. இது சுவையற்றதே யாகும். வண்டுக்குத் தாமரை மலர் கிடைக்கவேண்டா; அம்மலர் உலகத்திலிருப்பதே போதுமானது; அஃது இருக்கும்போது அஸாரமானவற்றை நெஞ்சாலும் நினை யாது என்பதே யிங்கு ஆசிரியர்க்கு விவக்ஷிதமாதலால் "ஸ்திதேரவிந்தே" என்கிற பாடந் தான் சுவையிக்க தென்றுணர்க.

64. முதலியாண்டானென்னு மாகிரியர் ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு ஸ்வாபதேசார்த்தம் போலச் சில வார்த்தைகள் அருளிச் செய்தாராம்; அவையாவன:— (1) பிராட்டிக்குச் சிறையிருப்புப் போலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸம்ஸாரத்திலிருப்பு. (2) பிராட்டி இனைய பெருமாள் விஷயத்தில் அபசாரப்பட்டு உடனே பெருமானைப் பிரியநேர்ந்ததபோல. சேதநர்களுக்கு பாகவதாபசாரம் எம்பெருமான் திருவடி ஸம்பந்தத்தை விலகப் பண்ணும். (3) பிராட்டிக்கு அசோகவனம்போலே இவர்களுக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ரூபமான தேஹம். (4) பிராட்டிக்கு அரக்கிகளின் ஷஹவாஸம்போலே இவர்களுக்குப் புத்ர களத்தாதிக்களின் ஷஹவாஸம். (5) பிராட்டிக்கு மரீச மாயா மிருகக் காட்சிபோலே இவர்களுக்கு "பாவி யேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ" என்னும்படியான விஷயங்களின் காட்சி. (6) பிராட்டிக்குத் திருவடி நேர்ப்பட்டாப்போலே இவர்களுக்கு ஆசார்யன் நேர்படுவது. (7) பிராட்டிக்குத் திருவடி சொன்ன ஸ்ரீராமகுணங்கள்போலே இவர்களுக்கு ஆசார்ய னுபதேசுக்கும் பகவத் விஷயாதிகள். (8) பிராட்டிக்குத் திருவடி அடையாளங்கள் கூறிக் திருவாழி

மோதிரம் கொடுத்ததுபோல இவர்களுக்கும் குருபரம்பரா பூர்வகமான திருமந்த்ரோப தேசம். (9) பிராட்டி திருவடிக்குச் சூடாமணி கொடுத்தாப்போல இவர்கள் ஆசார்யன் விஷயத்தில் *தலையல்லால் கைம்மாறிலேனே* என்றிருக்கு மிருப்பு. (10) பிராட்டிக்கு ஸ்ரீவிபிஷணழ்வானது திருமகளாருடைய ஸஹவாஸமும் பேச்சும் தாரகமாயிருந்ததுபோல இவர்களுக்கு பாகவத ஸஹவாஸமும் அவர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளுமே தாரகமாயிருக்கும். (11) பெருமாள் பிராட்டியிருந்த விடத்தே வந்து விரோதிகளைக் கிழங்கெடுத்து அவனைக் கைக்கொண்டதுபோல, எம்பெருமான் *ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க்கடலு ளமுந்தும் நாவாய்போல் பிறனிக் கடலுள் நின்று துளங்கு மிவர்களிடத்தேற வந்து *பொய்ந் நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கு மழுக்குடம்புமாகிற விரோதிகளை வேரோடே களைந்து நித்யமுக்தர்களோடே ஒரு கோவையாக்கும்படி கைக்கொண்டருள்வது. இங்ஙனே மற்றும் பல பொருள்களுமருளிச்செய்வாராம்.

65. பிராட்டி பெருமானை விட்டுப் பிரிந்து கடலிடைத் தீவில் இருந்து அலற்ற, மாருதி சென்று தேற்றிப் பெருமானோடே சேர்ப்பித்த வரலாறு உற்றுநோக்கப்படின், எம்பெருமானோடு இணைபிரியாமல் கூடிவாழ்வதற்கு இட்டுப் பிறந்த சேதநன் அவனை விட்டு விலகி ஸம்ஸார ஸாகாத்தினிடையே கிடந்தலற்ற, ஞானமனுட்டான மிவை நன்றாகவே உடைய னான வொரு ஆசாரியன் வந்து பகவத விஷயத்தை யுணர்த்தி இருவரையும் ஒன்று சேர்ப்ப தான ஸம்பிரதாய விருத்தாந்தம் நினைவுக்கு வரும். திருவடிக்கு ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஆசாரிய ஸ்தானம் கிடைத்திருக்கின்றது. அந்தத் திருவடியின் தன்மையும் ஆசாரிய லக்ஷணமும் "பக்ஷீ ச சாகாநிலய:" என்னும் ஸ்ரீராமாயண ஈலோகத்தில் மூதலிக்கப்படுகிறது.

66. ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஸுந்தர காண்டத்தில் பிராட்டி அசோக வனத்தில் மிக மிக வருந்துவதைக் கூறுமிடத்து த்ரிஜடையென்னு மரக்கியின் வார்த்தையால் சில சிறந்த விஷயங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. 23, 24 ஸர்க்கங்களில் ராக்ஷஸிகள் வீதா பிராட்டியை விரட்டுதலும் பிராட்டி ரோதனஞ் செய்வதும் கூறப்பட்டது. 25, 26 ஸர்க்கங்களில்— பிராட்டி ராக்ஷஸிகள் சொன்னவற்றைக் கண்டித்ததும் அசோக மரத்தின் கிளையைப் பற்றிக் கொண்டு வருந்தியதும் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள உறுதி கொண்டதும் சொல்லப்பட்டன. 27-ஆம் ஸர்க்கம் த்ரிஜடை தான் கண்ட கனவின் விருத்தாந்தத்தை ராக்ஷஸிகளுக்குச் சொல்லுவதாக அமைந்துள்ளது. பிராட்டி உயிரை விடுவதாகத் துணிந்து கூறின ரோஷமான வார்த்தைகளைக் கேட்ட ராக்ஷஸிகளில் சிலர் அவ்விஷயத்தை இராவணனுக்குச் சொல்லப் போயினர். மற்றவர்கள் மீண்டும் சீதையை விரட்டிக்கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது தூங்கிக்கொண்டிருந்த த்ரிஜடையென்னு மரக்கி திடீரென்று விழித்தெழுந்து, சீதையைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்த அரக்கியரை நோக்கி 'நான் இப்போது ஒரு பயங்கரமான கனவு கண்டேன்: அது ராக்ஷஸர்களுக்கு விநாசத்தையும் இராமனுக்கு வெற்றியையும் தெரிவித்தது' என்று சொல்லிக் கணக்கண்ட செய்திகளையும் வெகு விரிவாகக் கூறி, இக்கனவு விடியற்காலையில் ஏற்பட்டதால் இதில் கண்ட விஷயங்க ளனைத்தும் வெகு விரைவில் நிறைவேறு மென்பதில் ஐயமில்லை. ஆதலால் இனி நாம் சீதையை விரட்டுவது தகாத காரியம், இராவணனோடுகூட நமக்கும் விநாசம் நேர்ந்துவிடும்; நாம் சீதையினிடத் துப் பட்ட குற்றங்களை அவள் மன்னிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்வதே நலம் என்று சொல்லிவிட்டு பிராட்டியின் திருமேனி யுறுப்புகளில் தோன்றிக் காணப்பட்ட சுபக் குறிக

னையும், மற்றும் பரம விலகணமான வொரு சுப சகுனத்தையும் தெரிவிக்கிறார். இவ்வளவோடு அந்த இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முடிவு பெற்றிருக்கின்றது. அந்த ஸர்க்கத்தின் முடிவிலுள்ள சுலோகம் 'ஸ்ரீராமாயணத்தின் ஸாரமான உட்கருத்தை வ்யங்க்ய மரியாதையினால் (व्यङ्ग्यमर्यादा) தெரிவிப்பதாக நம் ஆசாரியர்கள் நுட்பமாகக் காட்டியுள்ளார்கள். அது குறிக்கொள்ளத்தக்கது. அதுவே "பக்ஷீ ச சாகாநிலய:" என்று தொடங்கும் சுலோகம்.

67. ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு மிகச் சிறந்த வியாக்கியானம் செய்த ஸ்ரீகோவிந்தராஜாசாரியரும் அவ்விடத்து வியாக்கியானத்தில் [வடமொழியினால்] ஸம்சேஷபமாக விவரித்துள்ளார். ஸ்ரீராமாயணத்தின் ஜீவநாடியான அவ் விசேஷார்த்தங்களைச் சில வார்த்தைகளினால் விளக்குகின்றேனாக். ஸ்ரீராமாயணத்தில் இதே கெட்டத்தில் தூதுவந்த திருவடி மரத்தின்மீது பதுங்கியிருப்பதாகிற செய்தியும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு ஸ்வாப தேசார்த்தம் கூறுகின்ற நம் ஆசாரியர்கள் திருவடியை [ஆஞ்ஜநேயரை] ஆசார்ய ஸ்தானத்தில் வைத்துப் பேசுகின்றார்கள். पक्षी च शाखानिलयः प्रहृष्टः पुनः पुनश्चोत्तमसान्त्ववादी । सुखागतां वाचमुदीरयानः पुनः पुनश्चोदयतीव हृष्टः ॥ [பக்ஷீ ச சாகாநிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட: புந: புநச்சோத்தம ஸாந்த்வவாதீ. ஸுஸ்வாகதாம் வாசமுதீரயாந: புந:புநச்சோதயதீவ ஹ்ருஷ்ட:] பிராட்டி ப்ராண த்யாகத்தை நிச்சயித்துத் துயருற்றிருக்குக் காலத்திலே ஒரு சுப சகுனமானதாக இந்த சுலோகம் தெரிவிக்கின்றதாயினும், அதே மையத்தில் அங்குத் திருவடியும் வந்திருந்தபடியால் ஆசார்யஸ்தானீயான அவனுடைய படியும் இதில் தெரிவிக்கப்படுகின்றதென்று ணரவேணும்.

68. [பக்ஷீ] இரு சிறகுகளையுடையதென்று பொருள். பறவையானது தனது இரண்டு சிறகுகளினாலும் எப்படி உயர்கதையைடைந்து நிற்கின்றதோ. அப்படியே ஞானமனுட்டானமென்னும் இரண்டு ஸாதனங்களினால் உச்சைர் கதையை யடையவல்லவன் ஆசாரியன்;

“சேர்ப்பாபைப் பக்ஷிகளாக்கி ஜ்ஞானகர்மங்களைச் சிறகென்று குருஸப்ரஹ்மசாரி புத்ரசிஷ்யஸ்தானே பேசும்”

(3-1.)

என்கிற ஆசார்யஹ்ருதய சூர்ணையும் இங்கே அநுஸந்தேயம். வழிநடந்து செல்ல வேண்டியவனுக்குக் கண்ணும் நன்றாகத் தெரியவேணும்; சகாலும் நடப்பதற்குப் பாங்காயிருக்கவேணும். குருடனும் நொண்டியுமானவன் வழி நடக்கவேணுமால் சண் தெரிந்தவனும் கால்நலமுடையவனுமான வொருவனைத் துணைகொண்டேயாகவேணும். ஞானமற்ற ஆசாரியன் கண்ணில்லாத குருடனையொத்தவன்; அனுட்டானமற்ற ஆசாரியன் கால்நலமில்லாத நொண்டியையொத்தவன். ஆகவே ஆசாரியன் ஞானமனுட்டானமிவை நன்றாகவே உடையனாயிருக்கவேணும். இதனைப் பக்ஷீ என்கிற பதத்தினால் தெரிவித்ததாயிற்று.

69. [சாகாநிலய:] சாகையென்று கிளைக்குப் பெயராயிருப்பது போலே வேதத்திற்கும் பெயராம். யஜுச்சாகாத்யாயீ, ஸாமசாகாத்யாயீ என்று வழங்கி வருகிறோமல்லவா. ஆழ்வார் திருவாய்மொழி தொடங்கும்போதே “உளன்கடர்மிசுசுருதியுள்” என்றருளிச் செய்கையாலும், “ஆழ்வார்கள் வாழி பருளிச்செயல்வாழி” என்று மங்களாசாஸனம் செய்தருளுகிற மணவாளமாமுனிகள் ‘செய்யமறைதன்னுடனேசேர்ந்து’ என்றருளிச்செய்தவைக்கையாலும் ஆசாரியன் தீவ்ய ப்ரபந்தாதிகளிற் போலே வேதத்திலும் நிரதனாயிருக்கவேணும்.

மென்று காட்டினபடி. “**नावेदविष्मनुते तं बृहन्तम्**” என்று வேதமே ஓதிவைத்தது. **अवेदवित् तं बृहन्तं न मनुते**—வேதமோதாதவன் பரம்புருஷனை அறியகில்லாதவனென்கை.

70. [புறஹ்ருஷ்ட:] மிக்கமகிழ்ச்சியையுடையவனென்றுபொருள். ஆசாரியன் எப்போதும்ஸந்தோஷமேவடிவெடுத்த சிந்தையையுடையவனாயிருப்பன். ஆநந்தபயனான எப்பெருமானையே அநவரதம்சிந்தைசெய்வதனால் இவனும் ஆனந்தமயனாகவே ஆய்விடுவன். “**திருமாலுருவோடு அவன் சின்னமே பிதற்றுகிற்பதோர் திருமால் தலைக்கொண்டநக்கட்கு எங்கே வரும் தீவினையே**” என்கிற திருவிருத்தப் பாசரமே நித்யாநுஸந்தானமாக இருக்கப்பெற்றவர்கரிடத்தில் ஹர்ஷ ப்ரகர்ஷம்தளிர் வேறென்றுக்கு அவகாசமுண்டோ? தேஹயாத்தீரையிலும் ஆத்ம யாத்திரையிலும் கவலையற்றிருப்பவர்களை ஆசார்யபதவிக்கு அர்ஹர்களாதலால் அன்னவர்கட்கு ப்ரஹர்ஷமொழிய வேறில்லை.

71. [புற: புந்ச உத்தமஸாந்த்வவாதி] சிறந்த ஹிதோபதேசங்களுக்கு ளாந்த்வ வாதமென்று பெயர். சிஷ்யர்களின் நிர்ப்பந்தத்திற்காக வன்றிக்கே தம்பேருக அடுத்தடுத்து ஹிதோபதேசம் பண்ணுமவர் எவரோ அவரே உத்தமரான ஆசாரியர். திருக்கோட்டியூர் நம்பியைவிட எம்பெருமானார்க்குண்டான ஏற்றம் இங்கு அநுஸந்திக்கத் தக்கது. [ஸுஸ்வாகதாம் வாசம் உதீரயாந:] ஸ்வாகதாம் என்றது ஸ்வஸ்மை ஆகதாம் என்றபடி. ஸுஸுஸ்வஸ்மை ஆகதாம்—ஸுஸ்வாகதாம். ஸ்வகபோல சல்பிதமான அர்த்தந்சனை பனம்போனபடியே சொல்லுகையன்றிக்கே *முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டுப் பின்னோர்ந்து தாமதனைப் பேசுமவரே உத்தமரான ஆசாரியராதலால் அதைத் தெரிவித்தபடி. [புற: புற: சோதயதீவ ஹ்ருஷ்ட:] “**பண்மானம் பிழையாமே அடிமேனைப் பண்கொண்ட**” என்ற திருவாய்மொழிப் பாசரப்படிக்கும், “**स्वास्त्ये शासितारम्—ஸ்காலித்யே சாஸிதாரம்**” என்ற ந்யாஸ விம்சதிஸூக்திப்படிக்கும் தவறுகள் நேருங்காலங்களில் நிர்தாஶிண்யமாக சிஶிப்பவரே உத்தமாசார்யராவர்; அதவே இங்குப் பொருளாக விவஶிதம். ஆக இந்தச்ஸோகம் உத்தமாசார்யருடைய படியையே தெரிவிப்பதாயிற்று. *

72. கம்பர் தமது இராமாயணத்தின் தொடக்கத்தில் திருவடிக்கு [அஞ்சனையர்க்கு] காப்புச் செய்யுளொன்று இயற்றியுள்ளார். “**அஞ்சிலே யொன்று பெற்றான் அஞ்சிலே யொன்றைத்தாவி, அஞ்சிலே யொன்றாக ஆரியர்க்காகவேகி, அஞ்சிலே யொன்றுபெற்ற அணங்குகண்டயலாரூரில், அஞ்சிலேயொன்று வைத்தானவன் நம்மையளித்தக் காப்பான்**” என்பது அச்செய்யுள். இச்செய்யுளில் “**அஞ்சிலேயொன்று**” என்கிற சொல் தொடர்ஐந்துமுறை வருகின்றது. நிலம் நீர் தீ கால் விண் [ப்ருதிவி, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம்] என்கிற பஞ்சபூதங்களை யுத்தேசித்தே அஞ்சிலே யென்கிற சொல்லை ஐந்துமுறை பிரயோகித்திருக்கின்றார். வாயுபுத்திரனை அனுமான் கடலைத்தாவி ஆகாச மார்க்கமாசச் சென்று பூமிதேவியின் மகளான சீதாபிராட்டியைக் கண்டு இலங்கையில் தீயைவைத்து வந்தனன்; அன்னவன் நமக்குத் தஞ்சம்-என்பதே இச்செய்யுளில் தேறின பொருள். பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றாகிய வாயு பெற்ற பிள்ளையாதலால் ‘**அஞ்சிலே யொன்றுபெற்றான்**’ என்பது அனுமானைத் தெரிவித்தது. அவன் கடந்து சென்ற கடலாகிய ஜலத்தவம் பஞ்ச பூதங்களுள் ஒன்றாதலால் ‘**அஞ்சிலே யொன்றைத்தாவி**’ எனப்பட்டது. அவன் பறந்துசென்ற ஆகாசம் பஞ்ச பூதங்களுள் ஒன்றாதலால் ‘**அஞ்சிலே யொன்று ஆறாக**’ எனப்பட்டது. அவனால் காணப்பட்ட சீதையின் தாயாகிய பூமி பஞ்ச பூதங்களுள் ஒன்றாதலால் ‘**அஞ்சிலே யொன்றுபெற்ற**

அணங்கு கண்டு' எனப்பட்டது. அவன் இலங்கையிலே வைத்த தீயானது பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றாகலால் 'அயுலாரூரில் அஞ்சிலே யொன்று வைத்தான்' எனப்பட்டது.

73. கம்பராமாயணவுரைகாரர்கள் மேலே விவரித்த வகையான பொருளையே யெழுதிவைத்துள்ளார்கள். கம்பராமாயணப் பிரசங்கினும் இப்பொருளையே சொல்லி வருகின்றார்கள். ஸ்ரீராமாயணத்தில் அனுமன் ஆசார்ய ஸ்தானம் வஹிப்பவராதலாலும், அவ்விஷயம் முன்னே பாக்க நிரூபிக்கப்பட்டதனாலும் அதற்குச் சேர இச்செய்யுளின் உள் ளுறை பொருளை நாம் உய்த்துணர வேண்டியது அவசியமாகிறது. இச்செய்யுளில் 'அஞ்சிலே' என்கிற சொல் ஐந்துதடவை வந்துள்ளது. அவ்வைந்துதடவைகளிலும் பஞ்சபூதங்களாகிற ஐந்து தான் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டது. உள்ளுறை பொருளில் அப்படியல்ல; முதலான அஞ்சு—பஞ்சஸம்ஸ்காரம். இரண்டாவதான அஞ்சு—அர்த்தபஞ்சகம். மூன்றாவதான அஞ்சு—உபாயபஞ்சகம். நான்காவதான அஞ்சு—பரத்வாதிபஞ்சகம். ஐந்தாவதான அஞ்சு—லோகபஞ்சகம். இங்ஙனம் பஞ்சகம் பஞ்சகமாகச் சொல்லப்படுகிற ஐந்து வர்க்கங்கள் ஜகத்ப்ரஸித்தமானவையே. ஸப்பிரதாய நூல்களில் பரிசயமுள்ள வர்கள் இவற்றை எளிதினுணர்வார்கள். ஆயினும் அனைவர்க்கும் விளக்கமாக விவரிக்கிறோம்.

74. அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களில் ஒன்றான மந்த்ர ஸம்ஸ்காரத்தினால் பிறவி பெற்றவன் என்றபடி. பிறவி இருவகைப்படும்; உடற்பிறவி யென்றும் உயிர்ப்பிறவி யென்றும். உயிர் என்பது ஆத்மா; நித்யமான ஆத்மாவுக்குப் பிறவி யென்பது கிடையாதென்றும் உடலுக்குமட்டுமே பிறவியுள்ளதென்றும் கீதாசாஸ்த்ரம் முதலியவற்றில் அறுதியிடப்பட்டிருக்க, அதற்கு மாறாக உயிர்க்கும் பிறவியுள்ளதாகச் சொல்லுவது எங்ஙனம் எனில்; *असन्नेव स भवति । असदब्रह्मेति वेद चेत् । अस्ति ब्रह्मेति चेद्देद । सन्तमेनं ततो विदुः* ॥ என்கிற உபநிஷத் வாக்கியத்தின்படியும், *அன்று நான் பிறந்திலேன்* என்கிற திருமழிசைப்பிரானருளிச் செயலின்படியும் பிறவி உண்டாவதாகச் சொல்லக் குறையில்லை. "शरीरमेव मातापितरौ जनयतः । स हि विद्यातस्तं जनयति तच्छ्रेष्ठं जन्म ॥" என்கிற ஆபஸ்தம் பத்ரமஸூத்ரமும் உணரத்தக்கது. இந்த ஸூத்ரத்தின் பொருளாவது—தாய் தந்தையர் உடலை மட்டுமே பிறப்பிக்கின்றனர்; ஆசார்யனோ வென்னில், ஞானத்தினால் ஆத்பாவைப் பிறப்பிக்கின்றனர். அப்பிறப்பே சிறந்தது என்பதாம். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் (2-35) 'विद्यया तायாகुप्' பெற்று' என்கிற சூர்ணியின் வியாக்கியானத்திலே—"*வஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி*" என்கிறபடியே ஆசார்யன் திருமந்த்ரமுதேந ஸ்வரூப ஜ்ஞானத்தை யுண்டாக்கின போது இவ்வாத்ம ஸத்பாவமாகையாலே வித்யையை மாதரவாகக் கொண்டு இவ்வாத்ம வஸ்துவை ஜனிப்பித்து" என்று மணவாளமாமுனிகளருளிச் செய்ததும் இங்கே அநுஸந்தேயம். ஆக அஞ்சிலே யொன்று பெற்றானென்றது — பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களில் ஒன்றான மந்த்ர ஸம்ஸ்காரத்தினாலே பிறவி பெற்றவனென்றதாயிற்று. தாபஸம்ஸ்காரமான பிறகே மந்த்ரஸம்ஸ்காரத்திற்குப் ப்ரஸக்தியாதலால் முதலதான அந்த ஸம்ஸ்காரத்தையே சொல்வதும் பொருந்தும். *தீயிற் பொலிகின்ற சேஞ்கடாழி திகழ்திருச் சக்கரத்தின் கோயிற் பொறியாலே யொற்றுண்டு நின்று குடி குடியாட் செய்கின்றோம்" என்கிறபடியே திருவாழி திருச்சங்கு திருவிவச்சிணையினால் பிறவி பெற்றவன் திருபந்தரத்தினால் பிறவி பெற்றவன்— என்றதாயிற்று. நம் ஆசாரியர்கள் சிஷ்யர்களை ஆசீர்வதிக்குப்போது "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகரிதராவீர்" என்று அநுக்ரஹித்தருள்வதும் இங்கு ஸ்மரிக்கத்தக்கது.

...

...

...

(*)

75. [அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி.] இப்போது அஞ்சிலே யென்றது அர்த்த பஞ்சகத்திலே யென்றபடி. முழுக்ஷுப்படியில் “அறியவேண்டு மர்த்தமெல்லாம் இதுக் குள்ளேயுண்டு; அதாவது அஞ்சர்த்தம்” என்றருளிச் செய்தார். பரமாத்ம ஸ்வரூபம், ஜீவாத்ம ஸ்வரூபம், உபாய ஸ்வரூபம், புருஷார்த்த ஸ்வரூபம், விரோதி ஸ்வரூபம் ஆகிய இவை யைந்தம் அர்த்தபஞ்சகமாக பகவச்சாஸ்தரத்திலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. *மிக்களிறைநிலையும் பெய்யாழியிர்நிலையும் தக்கநெறியும் தடையாகித் தொக்க உழவுநிலையும் வாழ்நிலையுமோதுங் குருகையர் கோன் யாழ்நிசை வேதத்தியல்* என்கிற திருவாய் மொழித்தனியன் பாசரம் அர்த்ததஞ்சசத்தை விவரித்தக்காட்டியிருப்பதோடு திருவாய் மொழியாயிரத்திற்கும் இவ்வைந்து பொருள்களே பிரமேயமென்றும் காட்டிநின்றது. இவற்றுள் ஒன்றைத் தாவுகையாவது— அர்த்தபஞ்சகத்தில் ஒன்றான விரோதி ஸ்வரூபத்தைக் கடத்தலாம். முழுக்ஷுப்படியில் “விரோதிதான் மூன்று; ஸ்வரூப விரோதியும் உபாய விரோதியும் ப்ராப்ய விரோதியும்” என்றருளிச் செய்யப்பட்டும், பட்டர் அஷ்டசீலோகியில், “मन्त्रब्रह्मणि मध्यमेन नमसा — மந்தர்ப்ராஹ்மணி மத்யமேந நமஸா” என்கிற இரண்டாம் சீலோகத்திலே நிரூபித்தருளினபடியும் அவசியம் களையவேண்டியவையாகத் தேறுகின்ற பிரதிபந்தகங்களைக் களைந்து—என்றதாயிற்று. அஹங்காரமகாரஸ்பர்ச மற்றவராய். ஸ்வரூக்ஷணே ஸ்வாந்வயரஹிதராய். எம்பெருமானுடைய போகத்திற்கு ஹானியை வினையாத வராய் இருக்கு மிருப்பைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

76. [அஞ்சிலே ஒன்று ஆறாக] உபாய பஞ்சகத்திலே ஆசார்யாபிபானமாகிற ஒன்றையே உபாயமாகக்கொண்டு என்றபடி. ஐந்து உபாயங்கள் எவையென்னில், சருமயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம், ப்ராபத்தியோகம் ஆசார்யாபிமானம் என்னுமிவையேயாம். இவற்றில் நான்காவது உபாயமான ப்ராபத்தியில் இருவகையுண்டு; ஒன்று எம்பெருமானைப் பற்றுகை; மற்றொன்று ஆசாரியனைப் பற்றுகை. இவை தனித்தனி உபாயங்களல்ல; ஒன்றேயாம். ஸ்ரீ வசந்பூஷண சரம ப்ராசாரணத்தில் “நச்வரனைப் பற்றுகை கையைப் பிடித்துக் காரியம் கொள்ளுமோ பாதி; ஆசாரியனைப் பற்றுகை காரியம் கொள்ளுமோ பாதி” என்றருளிச் செய்திருப்பது கொண்டு இது தெரியலாம். இந்த நாலாவது உபாயத்திற்கு மேல் ஐந்தாவது உபாயம் ஏது வென்னில்; ஆசார்யாபிமான பென்பது. ஸ்ரீவசந்பூஷணத்தில் 443-ஆம் சூர்ணை முதல் இது வெகு விசதமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. “ஸ்வாபிமாநத்தாலே நச்வராபிமாநத்தைக் குலைத்தக் கொண்ட இவனுக்கு ஆசார்யாபிபான மொழிய கதியில்லையென்று பிள்ளை பலகாலு பருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையாயிருப்பது” என்பது அங்கு தலையான சூர்ணிகை. ஸர்வேச்வரானைவன் “இவன் நமக்கு சேஷபூதன்; இவனை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்வது நமக்கே பொறுப்பு” என்று அபிமானித்திருக்கையாகிற நச்வராபிமானத்தை இந்த சேதநன் தன்னுடைய அஹங்காரத்தாலே அழித்துக்கொள்ளுகிறான்; இப்படி நச்வராபிமானத்தை யழித்துக்கொண்டாலும் ஆசார்யாபிபானத்தை அழித்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், இவனுடைய துர்க்கதியே பற்றுசாக அங்கீகரித்து இவனுடைய உஜ்ஜீவனத்திற்கு க்ருஷி பண்ணிப் போருமவனை ஆசார்யன் ‘இவன் நம்முடையவன், என்று அபிமானித்திருக்கு மபிமானத்தை ஒருசாலும் விடமுடியாது. பட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவ உத்தர சதகத்தில் “त्वत्सर्वशक्तेरधिकाऽऽदादेः कीटस्य शक्तिवत! रज्ज्वन्धो । यत् त्वत्कृपामप्यति कोशकारन्यायादसौ नश्यति जीवनाशम्—தவத் ஸர்வசக்தே ரதிகாஸ்மதாதே:

கிடஸ்ய சக்தீர் பத! ரங்கபந்தோ. யத் த்வத்க்ருபாமப்யதி கோசகாரந்யாயாதளௌ நச்யதி ஜீவநாசம்” என்கிற ச்லோகத்தினால் சேதநன் ஈச்வராபிமானத்தைக் குலைத்தக் கொள்ளும் படியைக் காட்டியுள்ளார். ஆசார்யாபிமானம் இப்படிக்குலைத்தக்கொள்ளக்கூடியதன்று. அதுதான் மிகச் சிறந்த உபாயம். ஆக அஞ்சிலே ஒன்று—ஐந்து உபாயங்களிலே மிகச் சிறந்ததான ஆசார்யாபிமானத்தை, ஆறு ஆக—உபாயமாகக்கொண்டு என்றதாயிற்று.

77. [அஞ்சிலே யொன்று பெற்ற அணங்கு சண்டு] பரம் வியூஹம் விபவம் அந்தர்யாமி அர்ச்சை என்னும்படியான எம்பெருமானது நிலைகள் ஐந்தினுள்ளே ஒன்றாயிருக்கப்பெற்ற அர்ச்சாவதாரத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து என்றபடி. சண்டு என்றது பிறவினையில் வந்த தன்வினை; காணச்செய்து என்று பொருளாம். அணங்கு என்று தெய்வத்திற்குப் பெயர். பரமபத நிலயனாயிருக்குமிருப்பாகிய பரத்வமும். திருப்பாற்கடலில் ஸங்கர்ஷணாதீருபேண வ்யூஹீபவித்து நிற்கும் நிலையாகிய வ்யூஹமும் தேச விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலே இப்போது நமக்குப் பயன்படமாட்டா. மதஸ்ய கூர்ம வராஹ ராம் க்ருஷ்ணாதீருபேண அவதரிக்கையாகிற விபவாவதாரம் காலவிப்ரக்ருஷ்டமாகையாலே இதவும் இப்போது நமக்குப் பயன்பட மாட்டா. * அन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम् *शास्ता विष्णुरशेषस्य जगतो यो हृदि स्थितः * இத்தியாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே உள்ளே ப்ரவேசித்து ஸைவ ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியாமகனாயிருக்கு மிருப்பாகிய அந்தர்யாமித்வம் கரண விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலே நமக்குப் பயன்பட மாட்டா, * தமருகந்த தெவ்ருவமவ்ருவமாய்க் கொண்டு கோவில்களிலும் க்ருஷ்ணங்களிலு மெழுந்தருளி நிற்கும் நிலையாகிய அர்ச்சாவதாரமொன்றே இப்போது நம்போல்வார்க்கு உபஜீவ்யமாகையாலே இதுதன்னைக் காட்டிக்கொடுப்பதே ஆசார்ய க்ருத்த்யமாயிருக்குமென்க.

78. [அயலா ஸ்ரீ லஞ்சிலே யொன்று வைத்தான்] இங்கு ‘அயலார்’ என்பதை அவிவக்ஷிதமாக விட்டிடுவது. ஊரஞ்சிலே ஒன்றில் வைப்பது ஆசார்ய க்ருத்த்யம். இம் மண்ணுலகம், பாப பலாநுபவத்திற்கான நரகலோகம், புண்ய பலாநுபவத்திற்கான ஸ்வர்க்க லோகம், ஆத்மாநுபவ ஸ்தானமாகச் சொல்லப்படுகிற கைவல்ய லோகம். * நலமந்த யில்லதோர் நாடெனப்படுகிற பரமபதம் ஆகிய ஐந்து லோகங்களில் ஒன்றான பரமபதத் திற்கு ஆளாக்கித் திருத்திப் பணிகொள்வது ஆசார்ய க்ருத்த்யமென்க. * ஆதலால் பிறவி வேண்டேன்* இருள் தருமா ஞாலத்த ளினிப் பிறவி யான் வேண்டேன்* என்கையாலே இம்மண்ணுலகம் ஹேயமாயிற்று. நரகம் ஹேயமென்னுமிடம் உபபாதிக்க வேண்டுவ தன்று. ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்திலே *सर्वोऽपि पातभीतस्य श्रयिष्णोर्नास्ति निर्वृतिः— ஸ்வர்க்கேபி பாதபீதஸ்ய ஸ்ரயிஷ்ணோர் நாஸ்தி நிர்வ்ருதி.* எனப்படுதலால் ஸ்வர்க்கமும் ஹேயமாயிற்று. *आत्मानुभूतिरिति या किल मुक्तिरुक्ता, सर्वं तदूषजलजोषमहं जुषेय हस्यद्रिनाथ! तव दास्यमहार-सज्ञः— ஆத்மாநு பூதிரிதி யா கில முக்திருக்தா. ஸர்வம் தத் ஊஷஜல ஜோஷ மஹம் ஜுஷேய ஹஸ்த்யத்ரிநாத தவ தாஸ்யமஹா ரஸஜ்ஞ.* என்ற ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே கைவல்ய பதவியும் ஹேயமாயிற்று. ப்ரஹ்மாகந்த நிகேதனமான ஸ்தானவிசேஷமொன்றே பரமப்ராப்ய மாகையாலே அதுதன்னிலே கொண்டு சேர்த்து வைக்க உபதேசாதிகளாலே திருத்திப் பணிகொள்ளு மவனாயிற்று ஆசார்யன். ஆக, பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பெற்று, ப்ரதிபந்தகங்களைக் கடந்து, சரமோபாயத்தைக் கடைப்பிடித்து, அர்ச்சாவதாரத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து ஸம்ஸாராத் உத்தீர்ணனுக்கும் ஸாதாசார்யனுடைய படிகளை இச்செய்யுளில் வெளியிட்டா ராயிற்று.

ஸ்ரீவஜ்ஞலோககுரு ஸூக்தி ஸர்வஸ்வத்தில் ஏழாவதான நிகமனபரிச்சேதம்.

116. பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான ஆசார்யர்கள் அடிக்கடி ஸூக்திக்கும் ஸூக்தியென்றுண்டு—“விரகர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலே” என்று. விரகர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளும் விதம் கேண்மின். உபாயத்தை நன்கறிந்தவர்களுக்கு விரகர் என்று பெயர். ஒரு பெரிய சுவரைக்காட்டி இதை விரைவில் இடித்துத் தள்ளவேணும்” என்று ஸாதாரண மனிதர்களை வேண்டிக்கொண்டால் இவ்வளவு பெரிய சுவரை இடிப்பதென்றால் அதட்டவும் நாலாந்து நாளாவது தேவைப்படுமே” என்பார்கள். வேளையில் சைவத்தையின்பு அன்னவர்கள் பத்து நாட்களும் ஓட்டுவார்கள். விரகர்களோ வென்னில்; ப்ருமபாசச் சில விடங்களில் குத்திவிட்டு ஒரேசூணத்தில் நெடுஞ்சுவரைத் தள்ளி விடுவார்கள். இதை ஆசார்யர்கள் நேரில் கடைக்கித்திருந்ததுபற்றியே ‘விரகர் நெடுஞ்சுவர் தள்ளுமாபோலே’ என்னுமிந்த ஸூக்தியையருளிச் செய்தனர். முழுசூப்படி சரமச்சலோக ப்ரகரண சரபசூர்ணையின் வியாக்கியானத்திலும் இந்த ஸூக்தியைக் காணலாம். அங்கனே நெடுஞ்சுவர் தள்ளுங்கணக்கிலே அமைகின்றது இந்த நிகமன பரிச்சேதம்.

117. த்ரௌபதியென்று ஒருத்தியிருந்தாளென்பதையும் அவளுடைய சரித்திரங்களையும் நாம் தெரிந்தகொள்வது மஹாபாரதத்திலல். எனினும், எப்பிரதாய ரீதியில் அவளுடைய பெருமைகளைத் தெரிவிக்கும் ப்ருபந்தங்களில் ஸ்ரீவசநபூஷணமொன்றுதான் தலைசிறந்தது. இந்த தீவ்ய ஸாஸ்தரத்தில் த்ரௌபதியைப் பற்றிப் பல விடங்களில் ப்ருஸ்தாவமுள்ளது. அவற்றுள் மிகச் சிறந்தவிடம் ஒன்றேயாம். “ப்ருஷிகாரவைபவஞ்ச ஸாதநஸ்ய மௌரவம்” என்றும் “திருமாமகள் தன் சீருளேற்றமும் திருமால் திருவடி சேர்வழி நன்மையும்” என்றும் அவதரித்துள்ள தனியன்களின்படி உபாய வைபவப்ரகரணம் இரண்டாவதாகும். அதுதான் ப்ருபத்தி ப்ருபாவமென்பது. அது தலைக்கட்டினவுடனே அதிகாரி ஸோதனம் ஆரம்பமாகிறது. என்பதாவது சூர்ணைக்கு அவதாரிகையிடும் பணவாளமாருணிகள் “அனந்தரம் அதிகாரி சோதனம் பண்ணுகிறது” என்றிட்டருளினார். இங்கு மூல ஸூக்தியாகிய “உபாயத்துக்குப் பிராட்டியையும் த்ரௌபதியையும் திருக்கண்ணமங்கையாண்டானையும் போலே யிருக்கவேணும்” என்பதாம். உபாயத்தக்கு அதிகாரியாப்போது சேதநன் இன்னபடியிருக்கவேணுமென்னுமிடத்தை நிரூபிக்கவந்த இந்த சூர்ணையிலே பிராட்டியேர்டொக்க த்ரௌபதியும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்பதை எதன்ப்ரதாபஜ்ஞர்கள் உற்று நோக்கவேணும். முழுசூப்படியின் முடிவிலே “வ்யவஸாயமில்லாதவனுக்கு இதில் அந்வயம் ஆமத்தில் போஜனம்போலே” என்று வ்யதிரோசபூசேக அருளிச்செய்யப்பட்ட அர்த்தம் இங்கு அந்வயமுகேக அருளிச்செய்யப்பட்டது. ப்ரபத்திக்குத் தலையான அதிகாரமாகிய ஷ்ரீயூவஸாயம் பிராட்டிக்கும் த்ரௌபதிக்கும் குறையற்றிருந்ததாகக் காட்டி, பிராட்டிக்கும் த்ரௌபதிக்கும் வாசியை அடுத்த சூர்ணையிலே காட்டி, இவ்விருவரும் செய்தவற்றை அதற்கடுத்த சூர்ணையிலே காட்டியருளினார். பிராட்டியானவள் * ஸீதொ லவ * என்று நெருப்பை நீராக்கிதுப்போலே * ஷ்ரீதொ லவ * என்று விரோதிவர்மத்தை ஷம்மமாக்கித் தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்ளவல்ல ஸக்தியிருக்கச் செய்தேயும் ‘நாயகரான பெருமாள் ரக்ஷிக்கும் த்ரௌபதல்லது நம்முடைய ஸக்தியால் மம்மை ரக்ஷித்துக் கொள்ளுகை நம் பாரதந்திரியத்துக்கு நாஸகமென்று கொண்டு ஸ்வஸக்தியாலே காரியம் கொள்ளாதொழிந்தாள் பிராட்டி. இனி த்ரௌபதி செய்ததோவென்னில்; துச்சாஸநன்

ஸபைநடுவே துகிலையுரிசிறுவளவில் லஜ்ஜாவிஷ்டையாய்க் கொண்டு தானொரு தலையிடுக்குகையன்றிக்கே இரண்டு கையும் விட்டாள். இது எல்லைகடந்த அத்தயவஸாயத்தின் காரியம். இவ்விடத்தில் மணவாள மாமுனிகளின் அநர்க்கமான ஸ்ரீஸூக்திகாண்மின்;—

“பிராட்டி பேரளவுடையாளாகையாலே அவள் பெருமாளே ரக்ஷசரென்று விஸூஸித்து ஸ்வஸக்தியை விட்டிருக்கலாம். அத்தனை அளவின்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே மஹாபத்தஸையிலே ‘இவ்வளவில் க்ருஷ்ணனே ரக்ஷகன்’ என்று மஹா விஸூஸம் பண்ணி மஹா ஸபா மத்யே இவள் லஜ்ஜையை விட்டதிறே அரிது.”

என்று. இந்த ஸ்ரீஸூக்தியால் என்ன காட்டப்படுகிறது? பூபத்திக்கு பூயாநாபேகிதமான சுயலூவஸாயஜாஜ்ஜித்தில் பிராட்டியைக் காட்டிலும் த்ரௌபதி மிகச் சிறந்தவளென்று ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டது.

118. இப்படி எங்கும் ஏகமுகமாக பூரம்ஸிக்கப்பட்ட த்ரௌபதியின் அத்தயவஸாயத்திலே குறைகூறி, அநுவசிக்கவுந் தகாத சுவசூதிகள் கூறுவார் யாவஜ்ஜீவமும் கூறிக் கொண்டிருக்க. த்ரௌபதிக்கு ஆபத்தஸை யென்றும் மஹாபத்தஸை யென்றும் இரண்டு பாண்டவர்களோ டொக்க அவள் பல்வகைக் கஷ்டங்களை யநுபவித்தது ஆபத்தஸை. மஹாஸபை நடுவிலே மான ஹாநியாம் ஸம்பவத்தை யநுபவித்தது மஹாபத்தஸை. இந்த தஸையிலே அவளுக்கு மானரக்ஷண மொன்றொழிய வேறெதுவும் அபேகிதமாயிருக்க ஒளசித்தய லேஸமுழில்லை. அபேகிதமான வதனை அவள் அடுத்த க்ஷணத்திலே பெற்று க்ருதார்த்தையானாள். அதுதான் பூபத்தியின் பலன்; அதுதான் நாமஸக்கீர்த்தனத்தின் பலன். அதுதான் அத்தயவஸாயத்தின் பலன். அதுதான் நிஷ்டா விசேஷத்தின் பலன். அதுதான் *மொவிடே தூகாடே நத்தின் பலன். வேறு சில பலன்களையும் அவள் விரும்பி யிருந்தாளென்றும், அவற்றை அப்போதே பெருகது பூபத்தியின் குறையினாலென்றும், வேறொரு பூபத்தியின் பலனாக அவற்றைக் காலாந்தரத்தில் பெற்றாளென்றும் தோன்றியுள்ள சாரணஜாஜி தங்கள் சாரணஜ சாரணஜாநஜாஜி இடையருது நிகழ்ந்திடுக.

119. ரஜஸ்வலையாயிருந்த த்ரௌபதி அந்த நிலையிலே கண்ணபிராணை நேரில் காணவிரும்பி யிருந்தாளென்றும், அந்த விருப்பம் நிறைவேறவில்லையென்றோ வென்றும், ஆதலால் பூபத்தி பழுதுபட்டுவிட்டதென்று இசைந்து தீரவேண்டியதென்றும் கூறுவார் இந்த அச்சிலத்தை எப்படித்தான் கூறுகின்றார்களோ? *ஸதஸோகெந வணிகா* என்று கேட்டிருந்த வெரு ஜாமாதா, தான் கற்ற சதஸ்லோகியில் *ஐஷ்டாஹே நஹஸ்யாஹி ஸுஸூலம் ஸஸாஸாஸவஹ* என்றஸ்லோகத்தைச் சிந்தனை செய்திருந்து பாமியாகத்திற்கு வந்தானாம். அப்போது மாமியார் ரஜஸ்வலையாய் புழைசேடையில் நிற்க, ஓடிச்சென்று ‘அம்மாமீ தாஸன்’ என்றானாம். உடனே மாமனாரைத் தேடிச்சென்று அவர் வாயாஹிஹிவி லிருக்கக்கண்டு ‘மாமா தாஸன்’ என்றானாம். ஐஷ்டாஹே நஹஸ்யாஹி என்றதன்றோ ஸாஸ்தரம் என்று ஒவ்வொருவரிடமும் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தானாம். அப்படிப்பட்ட சமத்தனாகக் கண்ணபிரானாகவில்லை யந்தோ!

120. *சங்க. சக்ர கதாபானே* இத்தயாதி ஸ்லோகத்தை வியாக்கியானித்தருளா கின்ற பெரியவாச்சான்பிள்ளை த்ரௌபதிக்குப் பல அபேகிதங்களிருந்ததாகக் காட்டி யருளுகிறாரென்றும், அவ்வபேகிதங்கள் இந்த பூபத்தியினால் நிறைவேறவில்லைப்பென்பது அசைக்கமுடியாதது தானே யென்றும் கூறுமவர்கள் பெரிய வாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்கி

யான சைவியில் பரிசயலேஸமு மற்றவர்களைன்னத் தட்டில்லை. பட்டர், நம்பிள்ளை, வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை... இவர்கள் அலங்கார ஸாஸ்தர் ஸாம ரத்தைக் கரை கண்டவர்கள். அந்த ஸாஸ்தரத்தில் பரிசயலங்காரம், பரிசயலங்காரம் என்னுமிரண்டு அணிகள் மிகச் சிறந்தவை. “சுருகார: வரிகார: வாலிபூயெ விசேஷணை” என்றும், “வாலிபூயெ விசேஷணை-ஹவெதூரிகாராஜா:” என்றும் லக்ஷணஸிசைஷயுள்ளது. மூலகாரர்கள் ஸாலாவொகியாகச் சொல்லியிருந்தாலும் வியாக்கி யான சகாவர்த்திகள் இவ்வலங்காரங்களுக்கு இலக்கியமாக்கி வியாக்கியானிப்பது ஸபரி போஷம். அருளிச்செயல் வியாக்கியானங்களிலிருந்து சில விடங்களை யெடுத்துக் காட்டி யலிகர்களை யுகப்பிப்போம்.

121. திருவாய்மொழியில் “ஆரமதயானை அடர்த்தவன் தன்னை, சேரூர்வயல் தென் குருகூர்ச் சடகோபன்” என்ற பாசரங் கொள்க. இங்கு முதலடியில் குவலயாபீட நிரஸனம் சொல்லிற்று. இரண்டாமடியில் திருநகரியில் வயல்வளம் சொல்லுகிறது. இந்த வயல் வளத்திற்கும் குவலயாபீட நிரஸனத்திற்கும் ஏதேனும் தொடர்பு உண்டோ வென்னில் ஒரு தொடர்புமில்லை. ஆனால் நம் ஆசாரியர்களின் வியாக்கியானம் எப்படியவதரித்துள்ள தென்னில்; தமிழர்கள், சேறமிக்கிருக்கையை வயலுக்கு இயற்கையடைமொழியாகக் கொள்வார்கள். நம் ஆசாரியர்கள் அப்படி கொள்ளார்கள். வாலிபூயெ மென்னும் சொற்சேர்த்தியை நோக்கியே எங்கும் பொருள் கொள்பவராதலால் முதலடியிலே த்ருஷ்டியைச் செலுத்தி அதற்குமிதற்கும் தொடர்பு வைத்து “பூதிபகூம் போனவாரே ஸம்ருத்தமான திருநகரியையுடைய ஆழ்வார்” என்றார் பெரியவாச்சான்பிள்ளை. இந்த பொருள் நன்கு விளங்கவில்லை; எந்த பூதிபகூத்தினால் திருநகரியின் ஸம்ருத்தி குன்றி யிருந்தது? எது தொலைந்தவாரே ஸம்ருத்தி மிக்கது? என்று ஆகாங்கை தோன்றுமாகை யாலே பொருள் ஈட்டில் வ்யக்தமாக்கப்படுகிறது—“குவலயாபீடமோ தான் திருநகரியில் வயலை உழுவது நடுவதாக வொட்டாதே கிடந்தது” என்று. குவலயாபீட மென்பது கம்ஸ னுடைய மதயானை; அது வாழ்ந்த வரையில் திருநகரியில் வயலில் க்ருஷி செய்ய முடியாமல் வயல் சுஷ்கமாய்க் கிடந்ததாம்; அந்த யானை தொலைந்தவாரே திருநகரியில் வயல் க்ருஷி யோக்யமாயிற்றும். திருக்குருகூரின் வயல்வளத்தைக் கூறும் பர்காங்கள் திருவாய்மொழி யில் பல பல வுண்டு—* வாய்ந்த வளவயல் சூழ்தண் வளங்குருகூர் * இத்யாதிகள். அவ் விடங்களில் இப்பொருள் செய்யப்படுகிறதோ? இல்லை. எனில்லை. இங்ஙனே சொற் சேர்த்தி அமையவில்லை. ஆகவே அர்த்தம் பரமார்த்திகமன்றினும் ஆலங்காரிகர்களுக்குப் பரம ரஸாவஹமாகுமிது.

122. மற்ரூரிடமும் காண்மின்; “கடியனாய்க் கஞ்சனைக் கொன்ற பிரான் தன்னைக், கொடியதிகள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்” என்பது ஒரு பாசரம். இங்கு முதலடியில் கம்ஸவதம் கூறப்படுகிறது. இரண்டாமடியில் ஆழ்வார் திருநகரி கொடியணிந்த மதினையுடைய தென்கிறது. இங்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச் செய்கிறார்—“கம்ஸ விஜயத் துக்குக் கொடி கட்டிற்று திருநகரியாய்த்து” என்று. ஈட்டு ஸ்ரீ ஸ-ஓக்தியுமிதுவே. * சூழ் விசும்பணிமுகிலில் “கொடியணி நெடுமதிகள் கோபுரம்” என்றவிடத்திற்கு—ஆழ்வார் போல்வார் எழுந்தருள்கிறார்களென்று கொடிகட்டினதாக வியாக்கியானம் செய்யப் படுவதை ஆனந்த பாஷ்பத்துடனும் அஞ்ஜலிபந்தத்துடனும் ஏற்றுக்கொள்வோம்.

கம்ஸுவதத்திற்காகத் திருநகரியிலே கொடிகட்டினதாகச் சொன்னால் இது சொற் சேர்த்தியினழகுக்குச் சேரச் சொன்னபடியாமத்தனையிறே.

123. “மீன்றோக்கு நீள் வயல்குழ் வித்துவக்கோடு” என்றுள்ள பாசுரத்திற்குப் பொருளென்? என்று ஒருவர் மஹாமஹோபாத்யாய சாமிநாதய்யவர்களைக்கேட்க, ‘மீன்களெல்லாம் தமக்குப் புகலிடமென்று ஆசையோடு பார்க்கிற வயல்’ என்று பொருள் கூறினாராம். பிறகு பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தை யெடுத்து னேவிச்சகையல், “கடலில் மதல்யங்கள் கடல் வற்றினால் நமக்குப் புகலிடமென்று நினைத்திருக்கும் தேச மாய்த்து” என்று ஸ்ரீஸூக்தியிருப்பதைக்கண்டு தலையேல் காங்குவித்து “வழேழ்பிறவி தவம் புரிந்தாலும் இத்தகைய பொருள் தோன்றும் பாக்கியம் நமக்கு நேராதே: பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் மேதையின் மாண்பு என்னே!” என்று கண்ணுங் கண்ணீருமாய் உருகிப் பேசினாராம். கடலில் வாழ்கிற மதல்யம் ‘கடல் வற்றிப்போனால் நாம் திருவித்துவக்கோட்டு வயலில் சென்று சேருவோம்’ என்று நினைப்பதாகச் சொல்லப்படும்பொருள் ரஸிகபோக்ய மென்பதில் தட்டில்லை. பரமார்த்தமாகுமோ! * சங்க சக்ரகதாபானே! இத்யாதியின் வியாக்கியானமும் இவ்வகையில் ரஸிக்கத்தக்கத்தனை.

124. “நிரலுவாடிவெ டெபெ வரணொவி டுபுராயதெ” என்னும்படியான பொருளார் கீதை சொல்லிக்கொண்டிருந்த விடத்தில் கல்விக்கடலானவொரு பண்டிதோத்தமர் வந்து அம்ருத வர்ஷமாக வர்ஷித்தார். அப்போது எல்லாரும் ஈடுபட்டிருந்ததைக் கண்ட அந்த ஏரண்ட பண்டிதர் “நான் கேட்கிற கேள்விகளில் ஒன்றுக்காவது இப்பண்டிதர் பதில் சொல்லுவாரா? ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4-30 to 6-0 ராகுகாலம் என்று எதனால் ஏற்பட்டது? அச்வினிக்குப் பிறகு பரணியும் பரணிக்குப் பிறகு க்ருத்திகையும் எதனால் ஏற்பட்டது? ஒரு சதுர்த்தசிக்குப் பிறகு அமாவாஸ்யையும், மற்றொரு சதுர்த்தசிக்குப் பிறகு பெளர்ணமாளியும் எதனால் ஏற்பட்டது? ஆஷுண்பண்டிதரென்று வந்திருக்கிற அவரைக் கேட்டுப் பாருங்கள்; ஒரு கேள்விக்காவது விடை கூறமுடியுமா அவரால்?” என்று உறுமினாராம். அதைக் கேட்டிருந்த சிலர் ஏரண்டபண்டிதரிடத்தள்ள அபிமான விஸுஷத்தினாலும், உண்மையாகத் தங்களுக்குள்ள விவேகத்திற்குச் சேரவும் “இக்கேள்விகள் வாஸ்தவமாக மர்மஸ்பர்ப்பியானவை; இவற்றுக்கு அவர் விடையிறுத்தால் நல்ல பண்டிதரேயாவர்; இல்லையேல் அவர் பண்டிதரல்லர்” என்று சொல்லிக்கொண்டு அவரிடம் சென்று இக்கேள்விகளை ஆஸ்தாவிக்க, அவரும் ‘விடைகூற வறியேன்’ என்று கைகூப்பினாராம். தோற்றாய் தோற்றாய் என்று நாவலிட் டுழிதந்தாராம் ஏரண்ட பண்டிதர். அவருடைய ஜ்ஞானிகளுக்கு நித்யபூரீர் சித்ய மங்களம். (*)

ஸ்ரீவஜ்ஞலோக குரு ஸூக்தி ஸர்வஸ்வம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார்களுக்கந்த இராமன்.

ஸ்ரீ காஞ்சி P. B. அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்தது

இராமபிரானையும் கண்ணபிரானையும் பற்றி ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களில் அற்புதமாக விசேஷணங்களிட்டு அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள சந்தைகள் பலபலவுள்ளன ; அவற்றை வரிசையாகத் தொகுத்து அநுஸந்தானத்திற்கு அனுகூலமாக வுபகரிக்கவேணுமென்று பலபக்தர்கள் விரும்பினபடியால் இது வெளியிடப்படுகின்றது. இராமபிரானைப்பற்றிய சந்தைகளை முதலில் தொகுத்து முடித்திட்டுப் பிறகு கண்ணபிரானைப் பற்றின சந்தைகளைத் தொகுப்போம். முதலாயிரம் தொடங்கி அடைவே இது தொகுக்கப்படுகின்றது. பத்து வருடங்களுக்கு முன் வெளியிட்டதற்கு மறுபதிப்பு.

முதலாயிரம் பெரியாழ்வார்

1. இராக்கதர் வாழிலங்கை பாழாளாகப் படைபொருதான். (திருப்பல்) (3)
2. பரந்திட்டு நின்ற படுகடல் தன்னை இரந்திட்ட கைம்மேல் எறிதிரை மோதக் கரந்திட்டு நின்ற கடலைக் கலங்கச் சரந் தொட்ட கையான். ... (1-6-7)
3. குரக்கினத்தாலே குரைகடல் தன்னை நெருக்கி யணைகட்டி நீணரிலங்கை அரக்கரவிய அடுகணையாலே நெருக்கிய கையான். ... (1-6-8)
4. கொங்கைவன் கூனி சொற்கொண்டு குவலயத் துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும் எங்கும் பரதற்குளி வன்கானடை அங்கண்ணன். ... (2-1-8)
5. வல்லாளிலங்கை மலங்கச் சரந்துரந்த வில்லாளன். ... (2-1-10)
6. சிலையொன்றிறுத்தான். ... (2-3-7)
7. நின்ற மராமரஞ் சாய்த்தான். ... (2-4-2)
8. பொற்றிகழ் சித்திரகூடப் பொருப்பினில் உற்றவடிவிலொரு கண்ணுங் கொண்ட அக் கற்றைக் குழலன். ... (2-6-7)
9. மின்னிடைச் சிதை பொருட்டா இலங்கையர் மன்னன் மணிமுடி பத்துமுடன் வீழ்த் தன்னிக ரொன்றில்லாச் சிலைகால் வளைத்திட்ட மின்னுமுடியன். ... (2-6-8)
10. தென்னிலங்கை மன்னன் சிரந்தோள் துணிசெய்து மின்னிலங்கு பூண் விபீடண நம்பிக்கு என்னிலங்கு நாமத்தளவு மரசென்ற மின்னலங்காரன் ; ... (2-6-9)
11. கள்ளவரக்கியை மூக்கொடு காவலனைத்தலை கொண்டான். ... (2-7-5)
12. என் வில்வலி கண்டு போவென்றெதிர் வந்தான் தன்வில்லினோடுத் தவத்தை யெதிர் வாங்கி முன் வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான். ... (3-9-2)
13. மாற்றுத்தாய் சென்று வனம் போகே யென்றிட ஈற்றுத்தாய் பின்னொடர்ந்து எம்பிரானென்றழக் கூற்றுத்தாய் சொல்லக் கொடிய வனம்போன சீற்ற மிலாத சிதைமணுளன். ... (3-9-4)

14. முடியொன்றி மூவுலகங்களுமாண்டு உன்னடியேற் கருளென்று அவன்பின் தொடர்ந்த படியில் குணத்துப் பரத நம்பிக்கு அன்று அடிநிலை யீந்தான்... (3-9-6)
15. தார்க்கிளந் தம்பிக்கு அரசிந்து, தண்டகம் நூற்றவள் சொற் கொண்டுபோகி நுடங்கிடைச் சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடு மூக்கு அவள் ஆர்க்க அரிந்தான். ... (3-9-8)
16. காரார் கடலை யடைத்திட் டிலங்கைபுக்கு ஓராதான் பொன்முடி ஒன்பதோ டொன்றையும் நேரா அவன் தம்பிக்கே நீளரசிந்த ஆராவமுதன். ... (3-9-10)
17. செறிந்த மணிமுடிச்சனகன் சிலையிறுத்துச் சீதையைக்கொணர்ந்த தறிந்து அரசு களைகட்ட அருந்தவத்தோனிடை விலங்கச் செறிந்த சிலைகொடு தவத்தைச் சிதைத்தவன். ... (3-10-1)
18. எல்லியம் போதினிதிருத்தல் இருந்ததோ ரிடவகையில் மல்லிகை மாமாலை கொண்டு அங்கார்க்கவிருந்தான். ... (3-10-2)
19. கலக்கிய மாமனத்தனளாய்க் கைகேசி வரம் வேண்ட மலக்கிய மாமனத்தனளும் மன்னவனும் மற்தொழியக் குலக்குமரா காடுறையப் போவென்று விடை கொடுப்ப இலக்குமணன் தன்னொடும் அங்கேகினான். ... (3-10-3)
20. கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடுங் கங்கை தன்னில் சீரணிந்த தோழமை கொண்டான். ... (3-10-4)
21. கானமருங் கல்லதர் போய்க் காடுறையந்த காலத்துத் தேனமரும் பொழிற் சாரல் சித்திர கூடத்திருப்பப் பரதநம்பி பணிய நின்றான். ... (3-10-5)
22. சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறு காக்கை முலைதீண்ட அத்திரமே கொண்டெறிய அனைத் துலகுந்திரிந்தோடி வித்தகனே யிராமா ஓ நின்னபயமென்றழைப்ப அத்திர மேயதன் கண்ணை யறுத்தான். ... (3-10-6)
23. பொன்னொத்த மாநொன்று புகுந்தினிது வினையாடச் சிலைபிடித் தெம்பிரானேயப் பின்னேயங் கிலக்குமணன் பிரிய நின்றான். ... (3-10-7)
24. அடையாளம் மொழிந்த அத்தகு சீரயோத்தியர் கோன். ... (3-10-8)
25. திக்கு நிறை புகழாளன் தீவேள்விச் சென்ற நாள் மிக்க பெருஞ்சவை நடுவே வில்லிறுத்தான். ... (3-10-9)
26. சதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தாலொத்த நீண்முடியன் எதிரிற் பெருமை யிராமன் ... (4-1-1)
27. நாந்தகம் சங்கு தண்டு நாநொலிச் சார்ங்கம் திருச்சக்கரம் ஏந்து பெருமை யிராமன் காந்தள் முகிழ்விரல் சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலை சென்றிறுக்க வேந்தர் தலைவன் சனகராசன் தன் வேள்வியில் காண நின்றான். ... (4-1-2)
28. சிலையால்மராமரமெய்ததேவன் - தலையால் குரக்கினம் தாங்கிச் சென்று தடவரை கொண்டடைப்ப அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்தான். ... (4-1-3)
29. அலம்பா வெருட்டாக் கொன்று திரியுமர்க்கரைக் குலம்பாழ்படுத்துக் குல விளக்காய் நின்றகோன். ... (4-2-1)

30. வல்லாளன் தோளும் வாளரக்கன் முடியும் தங்கை பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்
தான். ... (4-2-2)
31. கனங்குழையாள் பொருட்டாக் கணை பாரித்து அரக்கர் தங்கள் இனம் கழுவேற்று
வித்த எழில்தோள் எம்மிராமன். ... (4-3-7)
32. எரிசிதறும் சரத்தால் இலங்கையனைத் தன்னுடைய வரிசிலைவாயில் பெய்து வாய்க்
கோட்டம் தவிர்த்துகந்த அரையன். ... (4-3-8)
33. தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்த எம் தாசரதி. ... (4-7-1)
34. கூன்தொழுத்தை சிதகுரைப்பக் கொடியவள்வாய்க் கடிய சொற் கேட்டுசுன்றெடுத்த
தாயரையும் இராச்சியமுமாந் கொழியக் காள் கொடுத்த நெறிபோகிக் கண்ட
கரைக் களைந்தான். ... (4-8-4)
35. பெருவரங்களவை பற்றிப் பிழக்குடைய இராவணனை உருவரங்கப் பொருதழித்திள்
வுலகினைக் கண் பெறுத்தான். ... (4-8-5)
36. கீழுலகில் அசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்த
அழிப்பன். ... (4-8-6)
37. கொழுப்புடைய செழுங்குருதி கொழித்ததிழிந்து குமிழ்த்தேறியப் பிழக்குடைய
வசுரர்களைப் பிணம்படுத்த பெருமான். ... (4-8-7)
38. பருவரங்களவை பற்றிப் படையாலித் தெழுந்தானைச் செருவரங்கப் பொருதழித்த
திருவாளன். ... (4-8-10)
39. மரவடிவைத்தம்பிக்கு வான்பணயம் வைத்துப்போய் வாணோர் வாழச் செருவுடைய
திசைக்கருமம் திருத்தி வந்துவ காண்ட திருமால். ... (4-9-1)
40. மன்னுடைய விபிடணற்காய் டிளிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்கண் வைத்தான். ... (4-9-2)

திருப்பாவை

41. சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற மனத்துக்கினியான். ... (12)
42. பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக்களைந்தான். ... (18)
43. சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றான். ... (24)

நாச்சியார் திருமொழி

44. கடலையடைத்தரக்கர் குலங்களை முற்றவும் செற்றிலங்கையைப் பூசலாக்கிய
சேவகன். ... (2-6)
45. சேதுபந்தம் திருத்தினான். ... (2-7)
46. சீதை வராயமுதமுண்டான். ... (2-10)
47. வில்லா லிலங்கையழித்தான். ... (3-3)
48. இலங்கையழித்தபிரான். ... (3-4)
49. மாதலிதேர் முன்பு கோல்கொள்ள மாயனிராவணன்மேல் சரமாரி தாய் தலையற்றற்று
வீழத் தொடுத்த தலைவன். ... (3-3)
50. கொல்லையரக்கியை மூக்கரிந்திட்ட குமரனார். ... (10-4)

பெருமாள் திருமொழி

51. சுடர் வாளியால் நீடுமாமரம் செற்றவன். ... (2-2)
52. முன்னிராமனாய் மாறடர்த்தான். ... (2-3)
53. மன்னு புகழ்க் கௌசலை தன் மணிவயிறு வாய்த்தவன்; தென்னிலங்கைக் கோன் முடிகள் சிந்துவித்தான். ... (8-1)
54. திண்திறலாள் தாடகைதன் உரமுருவச் சிலை வளைத்தான். ... (8-2)
55. கொங்குமலி கருங்குழலாள் கௌசலைதன் குலமதலை, தங்கு பெரும் புகழ்ச்சனகன் திருமருகன் தாசரதி. ... (8-2)
56. தயரதன் தன்மாமதலை, மைதிலிதன் மணவாளன், ஏமரு வெஞ்சிலை வலவன். ... (8-4)
57. பாராளும் படர் செல்வம் பரத நம்பிக்கேஅருளி ஆராவன்புஇனையவனோடு அருங்கானம் அடைந்தவன். ... (8-5)
58. சுற்றமெல்லாம் பின்தொடரத் தொல்கானம் அடைந்தவன் அயோத்தி நகர்க்கதிபதி சிற்றவைதன் சொல் கொண்ட சீராமன். ... (8-6)
59. வாலியைக்கொன்று அரசு இனையவானரத்துக்களித்தவன். ... (8-7)
60. மலையதலுணைகட்டி மதினிலங்கையழித்தவன் சிலைவலவன்; சேவகன்; சீராமன். ... (8-8)
61. தனையவிழநறுங்குஞ்சித் தயரதன் தன் குலமதலை, வளைய ஒருசிலை யதனால் மதிளி வங்கை அழித்தவன். இனையவர்கட் கருளுடையான். ... (8-9)
62. ஏவரிவெஞ் சிலைவலவன் இராகவன், ... (8-10)
63. வன்தாளினிணைவணங்கி வளநகரந்தொழுதேத்த மன்னனுவான் நின்றான்—அரியணை மேலிருந்தானாய் நெடுங்கானம் படரப் போக நின்றான். ... (9-1)
64. இருநிலத்தை வேண்டாதே விரைந்து வென்றி மைவாய களிநொழிந்து தேரொழிந்து மாவொழிந்து வனமேமேவி நெய்வாய வேல்நெடுங்கண்ணேரிழையும் இளங்கோவும் பின்புபோக நடந்தான். ... (9-2)
65. கொல்லணைவேல் வாரிநெடுங்கண் கௌசலைதன் குலமதலை, குனிவில்லேந்தும் மல்லணைந்த வரைத்தோளன், வியன்கான மரத்தினிழல் கல்லணைமேல் கண் துயிலக் கற்ற காருத்தன். ... (9-3)
66. வேய்போலு மெழில்தோளிதன்பொருட்டா விடையோன்றன் வில்லைச் செற்றான். ... (9-4)
67. பொருந்தாரகைவேல்துதிபோல் பரல்பாய மெல்லடிக்கன் குருதிசேர விரும்பாத கான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப வெம்பசி நோய்கூரப் போனவன். ... (9-5)
68. பூமருவுநறுங்குஞ்சி புன்சடையாப்புணைந்து பூந்துகில் சேரல்குல் காமரெழில் விழ லுடுத்திக் கலனணியாது அங்கங்கள் அழகு மாறி ஏமருதோள் புதல்வன் வனஞ்சேர்ந்தான். ... (9-7)
- 69, 70. பொன்பெற்றார் எழில்வேதப்புதல்வன்; மூன்றொருநாள் மழுவாளி சிலைவாங்கி அவன் தவத்தை முற்றுஞ்செற்றான். ... (9-8)

71. தேனகுமாமலர்க்கூந்தல் கொளசலையுஞ் சமித்திரையுஞ் சிந்தை நோவக் கூனூரூவில்
கொடுந்தொழுத்தை சொற்கீட்ட கொடியவன் தன் சொற்கொண்டு கானகமே
மிகவிரும்பி வள நகரைத் துறந்தான். ... (9-10)
72. ஏரார்ந்த கருநெடுமாலிராமன். ... (9-11)
73. அங்கனெடு மதின்புடைகும் அயோத்தியென்னும் அணிநகரத் துலகனைத்தும்
வீளக்குஞ்சோதி வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த்தோன்றி விண்
முழுது முய்யக்கொண்ட வீரன் செங்கண் நெடுங் கருமுகிவிராமன். ... (10-1)
74. வந்தெதிர்ந்த தாடகைதன் உரத்தைக்கீறி வருகுருதி பொழிதர வன்கணையொன்
றேன் மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன் வேள்விகாத்து வல்லரக்கருயிருண்ட
மைந்தன். ... (10-2)
75. செவ்வரிநற் கருநெடுங்கண் சீதைக்காகிச் சினவிடையோன் சிலையிறுத்து மழுவா
ளேந்தி வெவ்வரிநற்சிலை வாங்கி வென்றி கொண்டு வேல் வேந்தர்
பகைதழிந்த வீரன் எவ்வரிவெஞ்சிலைத்தடக்கையிராமன். ... (10-3)
76. தொத்தலர்பூஞ்சரிமுழல் கைகேசிசொல்லால் தொன்னகரத்தூற்து துறைக்கங்கை
தன்னைப் பத்தியுடைக் குகன் கடத்தவனம் போய்ப் புக்குப் பரதனுக்குப்
பாதுகமு மரசுமிந்து சித்திரகூடத்திருந்தான். ... (10-4)
77. வலிவணக்கு வரைநெடுந்தோள் விராதைக்கொன்று வண்தமிழ் மாமுனி கொடுத்த
தவரிவில்வாங்கிக் கலைவணக்கு நோக்கரக்கி மூக்கைக்கீக்கி கரனோடு தூட
ணந்தன் உயிரைவாங்கிச் சிலை வணக்கி மான்மரிய எய்தான். ... (10-5)
78. தனமருவுவைதேகி பிரியலுற்றுத் தளர்வெய்திச் சடாயுவை வைகுந்தத்தேற்றி வள
மருவு கவியரசன் காதல் கொண்டு வாலியைக் கொன்று இலங்கைநகர் அரக்கர்
கோமான் சின மடங்க மாருதியால் சுடுவித்தான். ... (10-6)
79. குரைகடலை அடலம்பால் மறுக எய்து குலைகட்டி மறுகரையை அதனாலறி
எரிநெடு வேலரக்கரொடும் இலங்கைவேந்தன் இன்னுயிர்கொண்டு அவன்
தம்பிக்கரசிமிந்து திருமகளோடு இனிதமர்ந்த செல்வன். ... (10-7)
80. அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி எய்தி அரசெய்தி அகத்தியன் வாய்த்
தான்முன்கொன்றுந்தன்பெருந்தொல் கதைகேட்டு, மிதிலைச்செல்வி உலகுய்யத்
திருவயிறு வாய்த்தமக்கள் செம்பவளத் திரள்வாய்த் தன் சரிதைகேட்டான். ... (10-8)
81. செறிதவச் சம்புகந்தன்னைச் சென்றுகொன்று செழுமறையோன் உயிர்மீட்டுத்
தவத்தோன்றிந்த நிறைமணிப்பூ ணணியுங்கொண்டு இலவணன் தன்னைத்
தம்பியால் வானேற்றி முனிவன் வேண்டத் திறல் விளங்குமிலக்குமனைப்
பிரிந்தான். ... (10-9)
82. அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி அடலரவப்பகையேறி அசுரர் தம்மை
வென்று இலங்குமணி நெடுந்தோள் நான்குந் தோன்ற விண்முழுது மெதிர்
வரத் தன் தாமமேவிச் சென்றினிது வீற்றிருந்த அம்மான். ... (10-10)
83. தில்லைநகர்த் திருச் சித்திர கூடந்தன்னுள் திறல் விளங்கு மாருதி யோடமர்ந்தான்
எல்லையில் சீர்த்தயரதன் தன்மகன். ... (10-11)

திருச்சந்த விருத்தம்

84. குரங்கையாளுகந்த வெந்தை. ... (21)
85. கூனகம் புகத்தெறித்த கொற்றவில்லி. ... (30)
86. வேலை வேவ வில்வளைத்த வெல்சினத்த வீரன். ... (31)
87. குரங்கினப் படைகொடு குரை கடலின் மீதுபோய் அரக்கர் அங்கரங்க வெஞ்சரந்
துரந்தவாதி. ... (32)
88. மின்னிறத்து எயிற்றரக்கன் வீழ வெஞ்சரந் துரந்து பின்னவற் கருள்புரிந்து அரசளித்த
பெற்றியோன். ... (33)
89. வெற்பெடுத்து வேலை நீர் வரம்பு கட்டினான். ... (39)
90. வெற்பெடுத்த விஞ்சி குழிலங்கை கட்டழித்தான். ... (39)
91. கொண்டை கொண்ட கோதைமீது தேனூலாவு கூனிகூன் உண்டை கொண்டரங்க
வோட்டி உண் மகிழ்ந்த நாதன், ... (49)
92. வெண்டிரைக் கருங்கடல் சிவந்து வேவ முன்னோர் நாள் திண்டிறல் சிலைக்கை
வாளி விட்டவீரர், ... (50)
93. சரங்களைத்துரந்து வில்வளைத்து இலங்கை மன்னவன் சிரங்கள் பத்தறுத்து உதிர்த்த
செல்வர். ... (51)
94. இலைத்தலைச்சரம் துரந்து இலங்கை கட்டழித்தவன், ... (54)
95. இலங்கை மன்னன் ஐந்தொடைந்து பைந்தலை நிலத்து உகக் கலங்கவன்று சென்று
கொன்று வென்றி கொண்ட வீரன். ... (56)
96. மரம் பொதச் சரந்துரந்து வாலி வீழ முன்னோர் நாள் உரம் பொதச் சரந்துரந்த
உம்பராளி யெம்பிரான். ... (73)
97. உடைந்த வாலித்தனுக்கு உதவ வந்திராமனாய் மிடைந்த வேழமரங்களுமடங்க
வெய்தான். ... (81)
98. பண்ணூலாவுமென் மொழிப் படைத்தடங்கனான் பொருட்டு எண்ணிலாவரக்கரை
நெருப்பினால் நெருக்கினான். ... (91)
99. இரும்பரங்க வெஞ்சரந்துரந்த வில்லிராமன். ... (93)
100. குன்றினால் துள்ளுநீர் வரம்பு செய்த தோன்றல். ... (102)
101. கடுங்கவந்தன் வக்கரன் கரன்முரன் சிரமவை இடந்து கூறு செய்த பல்படைத்
தடக்கை மாயன். ... (104)
102. மாறு செய்த வாளரக்கன் நானூலப்ப அன்றிலங்கை நீறு செய்து சென்றுகொன்று
வென்றி கொண்ட வீரனார், ... (116)

திருமாலை

103. சிலையினூலிங்கை செற்ற தேவன். ... (7)
104. ஒரு வில்லால் ஒங்குமுந்நீரடைத்து உலகங்களுய்யச் செருவிலே அரக்கர் கோணைச் செற்றநம் சேவகனார். ... (11)

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

105. இலங்கையர் குலத்தை வாட்டிய வரிசிலை வானவரேறு; மாமுனி வேள்வியைக் காத்து அவபிரதமாட்டிய அடுதிறலயோத்தி யெம்மரசு ... (4)

அலம்னாதிபிரான்.

106. அன்று நேர்ந்த நிசாசரரைக் கவர்ந்த வெங்கணைக் காகுத்தன். ... (2)
107. சதுரமாமதிள் குழிலங்கைக் கிறைவன் தலைபத்து உதிரவோட்டி ஓர் வெங்கணையுய்த்தவன். ... (4)

முதலாயிரம் முற்றிற்று

= இரண்டாவதாயிரம் — பெரிய திருமொழி =

108. வாலிமாவலத் தொருவன துடல் கெட வரிசிலை வளைவித்தான். ... (1-2-1)
109. கலங்க மாக்கடலரிசுலம் பணிசெய்ய அருவரையணை கட்டி இலங்கை மாநகர் பொடிசெய்த அடிகள். ... (1-2-2)
110. தானவனாகும் தரணியில் புரளத் தடஞ்சிலை குனித்த வென்தலைவன். ... (1-4-1)
111. கானிடையருவைச் சுடுசரம் துரந்து கண்டுமுன் கொடுத்தொழில் உரவோன் ஊனுடையகலத்து அடுகணை குளிப்ப உயிர் கவர்ந்துகந்த எம்மொருவன். ... (1-4-2)
112. இலங்கையும் கடலும் அடலருந் துப்பின் இருகிதிக் கிறைவனும் அரக்கர்குலங்களுந் கெட முன் கொடுத்தொழில் புரிந்த கொற்றவன். ... (1-4-3)
113. மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலை வளைத்தமன்னவன். ... (1-4-9)
114. கலையுங்கரியும் பரிமாவுந்திரியுங்கானங் கடந்து போய்ச் சிலையுங்கணையுந் துணையாகச் சென்றான், மலைகொண்டலை நீரணைகட்டி மதிள் நீரிலங்கைவாளரக்கர் தலைவன் தலைபத்து அறுத்துகந்தான். ... (1-5-1)
115. கடம் குழ்கரியும் பரிமாவும் ஒலிமாந்தேரும்காலாரும் உடன் குழந்தெழுந்த கடியிலங்கை பொடியா வடிவாய்ச் சரந்துரந்தான். ... (1-5-2)
116. ஒருகாலிருகால் சிலைவளையத் தேராவரக்கர் தேர் வெள்ளம் செற்றான். ... (1-5-4)
117. அடுத்து ஆர்த்து எழுந்தான் பிலவாய் விட்டலற அவள் முக்கு அயில் வாளால் விடுத்தான். ... (1-5-5)

118. மராமரமேழுமெய்த வலத்தினான். ... (1-8-5)
119. கண்ணூர்கடல் சூழிலங்கைக் கிறைவன் தன் திண்ணாகம் பிளக்கச் சரம் செலவுய்த் தான். ... (1-10-1)
120. இலங்கைப்பதிக்கன்று இறையாய அரக்கர் குலங்கெட்டு அவர் மாளக் கொடிப்புள் தெரித்தான். ... (1-10-2)
121. காசையாடை முடி யோடிக் காதல் செய்தானவனூர் நாசமாக நம்பவல்ல நம்பிநம் பெருமான். ... (2-2-1)
122. தையலாள்மேல்காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன் பொய்யிலாத பொன்முடிக ளொன்பதோடொன்று மன்று செய்த வெம்போர் தன்னிலங்கோர் செஞ் சரத்தா லுருள எய்த வெந்தையெம்பெருமான். ... (2-2-2)
123. முன்னோர் தூது வானரத்தின் வாயில் மொழிந்து அரக்கன் மன்னூர் தன்னை வாளி யினால் மாளமுனிந்தான். ... (2-2-3)
124. சிற்றவை பணியால் முடி துறந்தான். ... (2-3-1)
125. பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனும் இலக்குமேனாடு மைதிவியும் இரவு நன் பகலும் துதி செய்ய நின்ற இராவணந்தகன். ... (2-3-7)
126. மாலும் கடலார மலைக்குவடிட்டு அணைகட்டி வரம்புருவ மதிசேர் கோலமதிளாய இலங்கை கெடப் படைதொட்டு ஒருகாலமரிலதிரக் காலமிது வென்று அயன் வாளியினால் கதிர் நீன் முடிபத்துமறுத்தமரும் நீலமுகில் வண்ணன். ... (2-4-5)
127. கிளர் பொறிய மறிதிரிய அதனின் பின்னே படர்ந்தான். ... (2-5-6)
- 128.. தென்னிலங்கை யரக்கர் வேந்தை விலங்குண்ண வலங்கை வாய்ச் சரங்களாண் டான். ... (2-5-9)
129. வீண்டாரை வென்று ஆவி விலங்குண்ண மெல்லியலார் கொண்டாடும் மல்லகலம் அழலேற வெஞ்சமத்துக்கண்டார். ... (2-6-4)
130. தடங்கடல் நுடங்கெயிலிலங்கை வன்குடி மடங்க வாளமர் தொலைத்தான். ... (2-7-6)
131. குடைத்திறல் மன்னவனா யொருகால் குரங்கைப்படையா மலையால் கடலை யடைத் தவனெந்தைபிரான். ... (2-9-8)
132. தாங்கரும் போர் மாவிபடப் பறவையூர்ந்து தராதலத்தோர் குறை முடித்த தன்மை யான். ... (2-10-4)
138. கறைவளர் வேல் கரன் முதலாக் கவந்தன் வாலி கணையொன்றினால் மடிய இலங்கை தன்னுன் பிறையெயிற்று வாளரக்கர் சேனை யெல்லாம் பெருந்தகை யோடுடன் துணித்த பெம்மான். ... (2-10-5)
134. கூனூலாவிய மடந்தை தன் கொஞ்சொலின் திறத்து இளங்கொடியோடும் காணு லாவிய கருமுகில் திருநிறத்தவன். ... (3-1-6)
216. இராவணற்குக் காலன். ... (10-3-3)

135. மின்னிணுண்ணிடை மடக்கொடி காரணம் விலங்கலின் மிசையிலங்கை மன்னன்
நீண்டிடி பொடி செய்த மைந்தன். ... (3-1-7)
136. நெய் வாயழலம்பு துரந்து முந்நீர் துணியப் பணி கொண்டணியார்த்து இலங்கு
மையார் மணிவண்ணன். ... (3-2-6)
137. பைக்கண் விறல் செம்முகத்து வாலிமாளப் படர்வதைத் துக் கவந்த னெடும் படை
யார் தின்கை வெங்கண் விறல் விராதனுக் விற்குனித்த விண்ணவர் கோன். ... (3-4-6)
138. பொருவில் வலம்புரி யரக்கன் முடிகள் பத்தும் புற்று மறிந்தன போலப் புவிமேல்
சிர்தச் செருவில் வலம்புரி சிலைக்கை மலைத்தோள் வேந்தன். ... (3-4-7)
139. மரமெய்த மாமுனிவன். ... (3-5-5)
140. அரக்கர் குலப்பாவை தன்னை வெஞ்சின மூக்கரிந்த விற்றலோன். ... (3-7-3)
141. சிறையாருவணப் புள்ளொன்றேறியன்று திசைநான்கு நான்கு மிரியச் செருவில்
கறையார் நெடுவே வரக்கர் மடியக் கடல் குழிலங்கை கடந்தான். ... (3-8-4)
142. கலையிலங்கு மகலக்கு வரக்கர் குலக் கொடியைக் காதொடு முக்குடனரியக் கதறியவ
ளோடித் தலையில் அங்கை வைத்து மலையிலங்கை புகச்செய்த தடந்தோளன். ... (3-9-4)
143. மின்னணைய நுண்மருங்குல் மெல்லியற்கா இலங்கை வேந்தன் முடியொருபதும்
தோளிருபதும் போயுதிரத் தன்னிகரில் சிலை வளைத் தன்றிலங்கை பொடி
செய்த தடந்தோளன். ... (3-9-5)
144. வாள் நெடுங்கண் மலர்க்கூந்தல் மைதிலிக்கா இலங்கை மன்னன் முடியொருபதும்
தோளிருபதும் போயுதிரத் தள்ளநெடுந்தின் சிலைவளைத்த தயரதன் சேய். ... (3-10-6)
145. வாராரு மிளங்கொங்கை மைதிலியை மணம் புணர்வான் காரார் தின் சிலையிறுத்த
தனிக்கானே. ... (4-1-8)
146. கம்பமா கடலடைத் திலங்கைக்குமன் கதிர்முடியவை பத்து மம்பினாலறுத்து அரசவன்
தம்பிக் களித்தவன். ... (4-2-1)
147. திமனத்தரக்கர் திறலழித்தவனே யென்று சென்றடைந்தவர் தமக்குத் தாய் மனத்
திரங்கி யருளினைக் கொடுக்கும் தயரதன் மதலை. ... (4-3-5)
148. மல்லை மாமுந்நீரதர்பட, மலையாலனை செய்து மகிழ்ந்தவன். கல்லின் மீதியன்ற
கடிமதிலிலங்கை கலங்க ஓர் வாளி தொட்டான். ... (4-3-6)
149. தான்போலு மென்றெழுந்தான் தரணியாளன் அது கண்டு தரித்திருப்பா னரக்கர்
தங்கள்கோள் போலு மென்றெழுந்தான் குன்றமன்ன இருபது தோளுடன்
துணித்த வொருவன். ... (4-4-6)
150. இலங்கை வல்விய விடும்பை திரக் கடுங்கனை துரந்த வெந்தை. ... (4-5-2)
151. கருமகளிலங்கையாட்டி பிலங்கொன் வாய் திறந்து தன்மேல் வருமவள் செவியும்
முக்கும் வாளினால் தடிந்த வெந்தை. ... (4-5-5)
152. உருத்தெழு வாலி மார்வி லொருகனை யுருவ வேட்டிக் கருத்துடைத்தம்பிக் கின்பக்
கதிர் முடியரசளித்தான். ... (4-6-3)

153. முனை முகத்தரக்கன் மாள முடிகள் பத்தறுத்து வீழ்த்து ஆங்கனையவற் கினைய வற்கே யரசளித்தருளிணன். ... (4-6-4)
154. கல்லால் கடலையனை கட்டி யுகந்தான். ... (4-7-6)
155. மல்லை முந்நீர் தட்டிலங்கை கட்டழித்த மாயன். ... (4-8-4)
156. அரக்கராவி மாள வன்று ஆழ்கடல் சூழிலங்கை செற்ற குரக்கரசன்; கோலவில்லி. ... (4-8-5)
157. அலைகடலடைத்திட்டு அரக்கர் தஞ்சிரங்கையுருட்டினன். ... (4-10-6)
158. காற்றிடைப் பீளை கரந்தன வரந்தையுறக் கடலரக்கர் தம் சேனை கூற்றிடைச் செல்லக் கொடுங்களை துரந்த கோல வில்லி ராமன். ... (4-10-6)
159. மேவா வரக்கர் தென்னிலங்கை வேந்தன் வியச் சரந்துரந்தான். ... (5-1-9)
160. விறல் வாளரக்கர் தலைவன்றன் வற்பார்திரள் தோள் ஐந்நான்கும் துணித்த வல்விவி ராமன். ... (5-1-4)
161. ஆறினோடொரு நான்குடை நெடுமுடியரக்கன்றன் சிரமெல்லாம் வேறு வேறுக வில்லது வளைத்தவன். ... (5-3-7)
162. விளைத்த வெம்போர்விறல் வாளரக்கன் நகர் பாழ்பட வளைத்த வல்வில் தடக்கை யவன். ... (5-4-4)
163. வம்புலாங் கூந்தல் மண்டோதரி காதலன் வான்புக அம்பு தன்னால் முனிந்த அழகன். ... (5-4-5)
164. மராமரமேழய்த வென்றிச்சிலையாளன். ... (5-5-2)
165. சரிசூழல் கனிவாய்த் திருவினைப்பிரித்த கொடுமையிற் கடுவிசை யரக்கனெரி விழித் திலங்கு மணிமுடி பொடி செய்து இலங்கை பாழ்படுப்பதற்கெண்ணி வரிசிலை வளைய வடுசரந் துரந்து மறிகடல் நெறிபட மலையால் அரிசூலம் பணி கொண் டலைகடலடைத்தான். ... (5-7-7)
166. இலங்கை மலங்க வன்றடு சரந்துரந்தான். ... (5-7-8)
167. ஏழையேதலன் கீழ்மகனென்னுதிரங்கி மற்றவற்கின்னருள் சுரந்து மாழைமான் மட நோக்கியுள் தோழி உம்பி யெம்பியென்று உகந்து தோழன் ரீயெனக்கிங் கொழி யென்றான். ... (5-8-1)
168. வாதமாமகன் மற்கடம் விலங்கு மற்றோர் சாதியென்றொழியாது உகந்து காதலாதரம் கடலினும் பெருகச் செய்தகவினுக்கில்லை கைம்மாறென்று கோதில் வாய்மையினையொடு முடனேயுண்பன் நானென்றான். ... (5-8-2)
169. விலங்கலால் கடலடைத்து விளங்கிழை பொருட்டு வில்லாலிலங்கை மாசகர்க்கிறை வன் இருபது புயம் துணித்தான். ... (5-9-6)
170. பிறையினொளி யெயிறிலக முறுகியுதிர் பொருதுமென வந்த வசுரர் இறைகளவை நெறு நெறென வெறியவவர் வயிறழலநின்ற பெருமான். ... (5-10-4)
171. முளவெரி சிந்திமுனி வெய்தியமர் செய்து மென வந்த வசுரர் தோளுமவர்தானும் முடியோடு பொடியாக பொடியாமள வெய்தான். ... (5-10-5)
172. தம்பியொடு தாமொருவர் தன் துணைவி காதல் துணையாக முளநாள் வெம்பி யெரிகானக முலாவுமவர். ... (5-10-6)
173. வற்றூரீன் கடல் சூழிலங்கை யிராவணனைச் செற்றான். ... (6-3-5)

174. தென்னீரிலங்கை மலங்க விலங்கெரி யூட்டினான். ... (6-4-6)
175. ஆண்ப்புரவித் தேரொடு காலாணி கொண்ட சேனைத்தொகையைச்சாடியிலங்கை செற்றான். ... (6-5-3)
176. விண்ட நிசாசரரைத் தோளுந்தலையும் துணி வெய்தச் சுடு வெஞ்சிலை வாய்ச் சரந்துரந்தான். ... (6-7-1)
177. துள்ளா வருமான் விழ வாளி துரந்தான். ... (6-7-3)
178. கல்லார் மதிள் சூழ் கடியிலங்கைக் காரரக்கன் வல்லாகங் கீள வரிவெஞ்சரந்துரந்த வில்லான்—செல்வ விபீடணற்கு வேறுக நல்லான். ... (6-8-5)
179. பழியாரும் விறலரக்கன் பருமுடிகளவை சிதற அழலாரும் சரந்துரந்தான். ... (6-9-2)
180. எறிஞரணழியக் கடியாரிலங்கை கடந்த நம்பி. ... (6-10-1)
181. இலங்கைக்கோன் வல்லாளாகம் வில்லால் முனிந்த வெந்தை விபீடணற்கு நல்லான்... (6-10-4)
182. தென்னிலங்கை அடையாவரக்கர் வியப் பொருது மேவிவெங்கூற்றம் நடையா வுண்ணக் கண்டான். ... (6-10-5)
183. கான வெண்கும் குரங்கும் முசவும் படையா அடலரக்கர்மான மழித்து நின்ற வென்றியம்மான். ... (6-10-6)
184. வில்லேர் நுதல் வேல்நெடுங் கண்ணியுடன் கல்லார் கடுங்கானம் திரிந்த களிறு. ... (7-1-5)
185. சினவில் செங்கணரக்கருயிர் மாளச் செற்ற வில்லி—மரமேழெய்த மைந்தன். ... (7-3-1)
186. ஆழிசூழிலங்கை மலங்கச்சென்று சரங்களாண்ட தண்டாமரைக் கண்ணன். ... (7-3-4)
187. தழலேபுரை மின்செய் வாளரக்கன் நகர் பாழ்ப்படச் சூழ்கடல் சிறை வைத்தான் ... (7-3-9)
188. மீதோடி வாளெயிறு மின்னிலக முன்விலகுமுருவினளைக் காதோடு கொடி மூக்கன் றுடன றுத்த கைத்தலத்தன். ... (7-4-3)
189. தேராளும் வாளரக்கன் தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்துப் பொன்றி வீழ்ப் போராளும் சிலையதனூல் பொருகணைகள் போக்குவித்தான். ... (7-4-4)
190. செம்பொன் மதிள் சூழ் தென்னிலங்கைக்கிறைடன் சிரங்கள் ஐயிரண்டும் உம்பர் வாளிக் கிலக்காக உதிர்ந்தவுரவோன். ... (7-5-3)
191. அடையார் தென்னிலங்கை யழித்தான். ... (7-6-3)
192. பந்தனைந்த மெல்விரலான் சிதைக்காகிப் பகலவன் மீதியங்காத விலங்கை வேந்தன் அந்தமில்லிண் கரஞ்சிரங்கள் புரண்டு வீழ அடுகணையா வெய்துகந்த வம்மான். (7-8-7)
193. தார்மன்னு தாசரதி—வாளரக்கர் காலன். ... (8-4-7)
194. ஏழுமாமரம் துளைபடச் சிலை வளைத்திலங்கையை மலங்குவித்த ஆழியான். ... (8-5-5)
195. முரியும் வெண்டிரை முதுகயம் தீப்பட முழங்கழ லெரியம்பின் வரிகொள் வெஞ்சிலை வளைவித்த மைந்தன். ... (8-5-6)

196. கலங்கமாக்கடல் கடைந்தடைத் திலங்கையர் கோனது வரையாகம் மலங்க வெஞ்சமத்தசெரந்தூரந்த எம்மடிகள். ... (8-5-7)
197. துளங்கா வரக்கர் துளங்க முன் திண்டோள் நிமிரச் சிலை வளையச் சிறிதே முனிந்த திருமார்பன். ... (8-6-1)
198. பொருந்தா வரக்கர் வெஞ்சமத்துப் பொன்றவன்று புள்ளூர்ந்து பெருந்தோள் மாலை தலைபுரளப்பேர்ந்தவரக்கர் தென்னிலங்கையிருந்தார் தம்மையுடன் கொண்டு அங்கெழிலார் பிலத்துப் புக்கொளிப்பக் கருந்தாள் சிலைகைக் கொண்டாள். ... (8-6-2)
199. வல்லியிடையாள் பொருட்டாக மதிள் நீரிலங்கையார் கோவை அல்லல் செய்து வெஞ்சமத்துள் ஆற்றல் மிகுந்த வாற்றலான் வல்லாளரக்கர் குலப்பாவை வாட முனிதன் வேள்வியைக் கல்விச் சிலையால் காத்தான். ... (8-6-3)
200. மல்லை முந்நீரதர்பட வரிவெஞ்சிலை கால் வளைவித்துக் கொல்லைவிலங்கு பணிசெய்யக் கொடியோனிலங்கை புகலுற்றுத் தொல்லை மரங்கள் புகப்பெய்து துவலை நிமிர்ந்து வானணவக் கல்லால் கடலையடைத்தான். ... (8-6-4)
201. சேம மதிள் குழிலங்கைக்கோன் சிரமுங் கரமுந்துணித்தான். ... (8-6-5)
202. திருந்தாவரக்கர் தென்னிலங்கை செந்தியுண்ணச் சிவந்தான். ... (8-6-6)
203. அலை நீரிலங்கைத் தசக்கீர்வற் கிளையோற் கரசையருளி முன் கலைமாச்சிலையா லெய்தான். ... (8-6-7)
204. விண்டவர்்பட மதிளிலங்கைமுன் னெரியெழக் கண்டவர். ... (8-7-5)
205. வையமெல்லா முடன்வணங்க வணங்கா மன்னனாய்த் தோன்றி வெய்ய சீற்றக் கடியிலங்கை குடி கொண்டோட வெஞ்சமத்துச் செய்த வெம்போர் நம்பரன் ... (8-8-7)
206. வானுளாரவரை வலிமையால் நலியும் மறிகட விலங்கையார் கோண்ப் பானு நேர்சரத்தால் பனங்கனி போலப் பருமுடியுதிர் வில்வளைத்தோன். ... (9-1-7)
207. கலையுலாவல்குல் காரிகை திறத்துக் கடற்பெரும் படையொடுஞ்சென்று சிலையினு விலங்கை தீயெழச் செற்றான். ... (9-1-10)
208. வில்லா விலங்கை மலங்கச் சரந்தூரந்த வல்லாளன். ... (9-4-5)
209. தென்னிலங்கை மலங்கச் செற்றவன். ... (9-5-10)
210. சிரமுனைந்து மைந்தும் சிந்தச் சென்று அரக்க னுரமுங் கரமுந் துணித்தவரவோன். (9-6-4)
211. சிலையாலிலங்கை செற்றான். ... (9-6-10)
212. சுஞ்சரமடுசிலைத்துரந்துநீர்மையிலாத தாடகைமாள நினைந்தவர். ... (9-8-4)
213. வணங்கலி லரக்கன் செருக்களத் தவிய மணிமுடி யொருபதும் புரள அணங்கெழுந் தவன்றன் கவந்தம் நின்றூட அமர் செய்தவடிகள். ... (9-8-5)
214. காவலனிலங்கைக்கிறை கலங்கச் சரம் செலவுத்து மற்றவன் ஏவலந்தவிர்த்தான். ... (9-10-6)
215. அங்கு வானவர்க் காகுலந்தீர அணியிலங்கை யழித்தவன். ... (10-2-10)

217. மணங்கள் நாரும் வார்குமுலார் மாதர்களாதரத்தைப் புணர்ந்த சிந்தைப் புன்மை யாளன் பொன்றவரிசிலையால் கணங்களுண்ண வாலியாண்ட காவலன். ...
218. கல்லின் முந்ரீர் மாற்றிவந்து காவல் கடந்துஇலங்கை அல்லல்செய்தான். ... (10-4-4)
219. கவளயாணப் பாய்புரவித் தேரோடரக்கரெல்லாம் துவளவென்ற வென்றியாளன் தவளமாட நீடயோத்திக் காவலன்றன் சிறுவன். ... (10-3-8)
220. ஏடொத்தேந்தும் நீளிலவே விராவணனா ரோடிப் போகநின்றார். ... (10-3-9)
221. தெளியா வரக்கர் திறல்போயவிய மிடைத்திட்டெழுந்த குரங்கைப்படையா விலங் கல் புகப்பாய்ச்சி விம்மக் கடலை யடைத்திட்டவன். ... (10-6-7)
222. நெறித்திட்ட மென்கூழை நன்னேரிழையோடுடனாய வில்லென்ன வல்லேயதனை இறுத்திட்டவளின்ப மன்போடனைத்திட்டு இளங்கொற்றவனாய்த் துளங்காத முந்ரீர் செறித்திட்டிலங்கை மலங்கவரக்கள் செழுநீண்முடி தோளொடு தாள் துணிய வறுத்திட்டவன். ... (10-6-8)
223. வரிந்திட்டவில்லால் மரமேழுமெய்து மலைபோலுருவத் தொாரிராக்கதி மூக்கரிந்திட் டவன். ... (10-6-9)
224. இலங்கை ஒள்ளெரிமண்டி யுண்ணப்பணித்த ஊக்கமுடையான். ... (10-9-1)
225. அரக்கியராகம் புல்லெனவில்லால் அணிமதிளிலங்கையார் கோனைச் செருக்கழித்தம ரர் பணியமுன்னின்ற சேவகன். ... (10-9-6)
226. பெருந்தகைக்கிரங்கி வாலியைமுனிந்த பெருமையான். ... (10-9-8)
227. அரக்கரை வென்ற வில்லியார். ... (11-1-1)
228. சென்று வார் சிலைவளைத்திலங்கையை வென்ற வில்லியார். ... (11-1-6)
229. பொருந்து மாமரமேழுமெய்த புனிதனார். ... (11-2-4)
230. இலைமலி பள்ளியெய்தி யிதுமாயமென்ன இனமாய மான்பினெழில்சேர் அலைமலி வேற்கணையகல்விப்பதற்கோருருவாய மாணையமையாக் கொலைமலி வெய்து வித்த கொடியோனிலங்கை பொடியாக வென்றியமருள் சிலைமலிசெஞ்சரங்கள் செலவுத்த நங்கள் திருமால். ... (11-4-7)
231. கொடியோனிலங்கை பொடியாச் சிலைகெழு செஞ்சரங்கள் செலவுத்த நங்கள் திருமால். ... (11-4-10)
232. மாணமரு மென்னோக்கி வைதேவி யின்துணையாக் கானமரும் கல்லதர் போய்க் காடுறைந்தான். ... (11-5-1)

திருக்குறுந்தாண்டகம்

233. கடிமதிளிலங்கை செற்றவேறு. ... (2)
234. முன்பொலா விராவணன்றன் முதுமதிளிலங்கை வேவித்து அன்பிலானுமன் வந்தாங் கடி யினை பணியநின்றான். ... (15)
235. மாயமான் மாய்ச்செற்றான். ... (16)

திருநெடுந்தாண்டகம்

236. வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் தேய்ந்தான். ... (13)
237. வென்றசுரர் குலங்களைந்த வேந்தன். ... (16)
238. தேராளும் வாளரக்கன் செல்வம்மாளத் தென்னிலங்கைமுன் மலங்கச் செந்தீயொல்
இப் போராளன். ... (20)
239. தென்னிலங்கை யரண்சிதறியவுணன் மாளச்சென்றான். ... (28)
240. அலைகடலைக் கடைந்தடைத்த வம்மான் குன்றாவலியரக்கர்கோனை மாளக் கொடுஞ்
சிலைவாய்ச் சரந்துரந்து குலங்களைந்து வென்றான். ... (29)

(மூன்றாவதாயிரம்) இயற்பா
முதல் திருவந்தாதி

241. சிலையால் மராமரமேழ் சென்றான். ... (27)
242. பூமேய மாதவத்தோன்தான் பணிந்த வாளரக்கன் நீண்முடியைப் பாத மத்தாலெண்
ணிணான். ... (45)
243. நூடங்கிடையை முன்னிலங்கை வைத்தான் முரணழிய முன்னொரு நாள் தன்
விலங்கை வைத்தான். ... (59)
244. மேலொரு நாள் மான்மாய வெய்தான். ... (82)

இரண்டாந் திருவந்தாதி

245. சீதையை மான்பின் போய் அன்று பிரிந்தான். ... (15)
246. இலங்கைமேல் செவ்வேதன் சீற்றத்தால் சென்று இராவணனைக் கொன்றான். ... (25)
247. தென்னிலங்கை நீருகவெய்தழித்தான். ... (29)
248. அன்று காரோதம் அடைத்தான். ... (30)
249. தோளிரண்டெட்டேழு மூன்றும் முடியனைத்தும் தாளிரண்டும்வீழ்ச் சரந்துரந்தான்... (43)

மூன்றாந் திருவந்தாதி

250. இலங்காபுர மெய்தெரித்தான். ... (51)
251. எய்தான் மராமரமேழு மிராமனாய், எய்தானம் மான் மறியை ஏந்திழைக்காய், தென்
னிலங்கைக் கோள்வீழ் வெய்தான். ... (52)
252. வாளரக்கனேய்ந்த முடிப்போது மூன்றே முன்றெண்ணினான். ... (77)

நான்முகன் திருவந்தாதி

253. ஈசனை வென்ற சிலைகொண்ட செங்கண்மால் சேராக் குலைகொண்ட வீரைந்தலையா
னிலங்கையை யீடழித்த கூரம்பின். ... (8)
254. தண் தாரிராவணனை ஊனொடுங்க வெய்தான். ... (28)
255. மிகப்புருவமொன்றுக்கொன்றேசனையான்வீழ ஒரு கணையெய்தான். ... (29)
256. தண்டவரக்கன் தலை தாளால் பண்டெண்ணிப் போங்குமரன். ... (44)
257. கல்லாதவரிலங்கை கட்டழித்த காசுத்தன். ... (53)

258. தடங்கடலைக் கற்கொண்டு தூர்த்த கடல் வண்ணன் ... (77)

259. கழிசினத்த வல்லாளன் வானரக்கோன் வாலி மதனழித்த வில்லாளன். ... (85)

திருவிருத்தம்

260. இலங்கைக் குழா நெடுமொட மிடித்தபிரானூர். ... (86)

261. தென்பாலிலங்கை வெங்களஞ் செய்த நம் விண்ணோர் பிரானூர். ... (77)

262. பேணலமில்லா வரக்கர் முந்நீர பெரும்பதிவாய் நீணகர் நீளெரி வைத்தருளாயென்று விண்ணோர் தாணிலந்தோய்ந்து தொழுமூர்த்தி. ... (92)

பெரிய திருவந்தாதி

263. கும்ந்தெங்கும் வாள்வரைகள் போலரக்கல் வந்தலைகள்தாமிடியத் தாள் வரைவில்லேந்தினார். ... (17)

264. அன்றுதிருச் செய்யநேமியான் தீயரக்கி மூக்கும் பருச்செவியுமீர்த்தபரன். ... (63)

265. மரமேழன்றெய்தான். ... (64)

266. குட்டாய நேமியான் தொல்வரக்கனின் னுயிரை மாட்டேதுயரிழைத்த மாயவன். ... (66)

267. கணைநாணில் ஓவாத் தொழிற் சாங்கன், ... (78)

திரு வெழுசூற்றிருக்கை

268. ஒருமுறை இருசுடர் மீதினிலியங்கா மும்மதினிலங்கை இருகால் வளைய ஒருசிலை யொன்றிய வீரெயிற்றழல்வாய் வாளியிலட்டான். ...

சிறிய திருமடல்

269. இலங்கை பொடி பொடியா வீழ்த்தவன். ...

270. தன் சீதைக்கு நேராவனென்றோர் நிசாசரிதான் வந்தானைக் கூராந்த வாளால் கொடிமூக்குங் காதிரண்டும் ஈராவிடுத்தவட்கு மூத்தோனை வெந்நரகம் சேரா வகையே சிலை குனித்தான். செந்துவர்வாய் வாரார் வ்னமுலையார் வைதேவி காரணமா ஏரார்தடந்தோளிராவணனை ஈரைந்து சேரார் சிரமறுத்துச் செற்றுக்கந்த செங்கண்மால். ...

பெரிய திருமடல்

271. போர்வேந்தன் தன்னுடையதாதை பணியாலர சொழிந்து பொன்னகரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு மன்னும் வளநாடு கைவிட்டுக் கொன்னவிலும் வெங்கா னத்தூடு கொடுங்கதிரோன் துன்னுவெயில் வறுத்த வெம்பரல் மேல் பஞ்சடியால் வைதேவியென்றுரைக்குமன்ன நடைய வணங்குடன் நடந்த மன்னனிராமன். ...

272. வண்ணம் போலன்ன கடலை மலையிட்டணைகட்டி மன்னனிராவணனை மாமண்டு வெஞ்சமத்துப் பொன்முடிகள் பத்தும் புரளச் சரந்துரந்து தென்னுலக மேற்றுவித்த சேவகன். ...

273. தென்னிலங்கை யாட்டி யரக்கர் குலப்பாவை மன்னனி ராவணன் நன் நல்தங்கை வானெயிற்றுத் துன்னு சுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகாச் சோர்வெய்திப் பொன் னிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால் தன்னை நயந்தானைத் தான் முனிந்து மூக்கரிந்தான், வாய்த்த மலைபோலும் தன்னிகரொன்றில்லாத தாடகையை மாமுனிக்காத் தென்னுலக மேற்றுவித்த திண்டிறலோன். ...

நான்காவதாயிரமாகிய திருவாய்மொழி

274. கூனே சிதைய உண்டைவில் நிறத்தில் தெறித்தான். ... (1-5-5)
275. சினையேய் தழைய மராமரங்களேழு மெய்த சிரீதரன். ... (1-5-6)
276. நீன்கடல் சூழிலங்கைக் கோன்தோள்கள் தலை துணிசெய்தான். ... (1-6-7)
277. மராமர மெய்த மாயவன். ... (1-7-6)
278. தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான். ... (2-1-3)
279. அரக்கியை மூக்கீர்த்தான். ... (2-3-6)
280. குழாங்கொள் பேரரக்கன் குலம் வீயமுனிந்தவன். ... (2-3-11)
281. அரக்கனிலங்கை செற்றான். இலங்கை செற்றவன். ... (2-4-3, 2-4-4)
282. கிளர்வாழ்வை வேவ விலங்கை செற்றான். ... (2-4-10)
283. தேம்பணைய சோலை மராமரமேமெய்தான். ... (2-5-7)
284. பாறிப் பாறியசுரர்தம் பல்குழாங்கள் நீறெழப் பாய்பறவை யொன்றேறி வீற்றிருந்தான். ... (2-6-8)
285. இலங்கை செற்றான்; மராமரம் பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளி கோத்த வில்லான். ... (2-6-9)
286. இலங்கையரக்கர் குலம் முருடு தீர்த்த பிரான். ... (2-7-10)
287. ஏர் கொளிலங்கை நீறே செய்த நெடுஞ்சுடர்ச் சோதி. ... (2-9-10)
288. தென்னிலங்கை யெரியெழச் செற்ற வில்லி. ... (3-6-2)
289. தயரதற்கு மகன். ... (3-6-8)
290. தண்ணிலங்கைக்கிறையைச் செற்ற நஞ்சன். ... (3-8-2)
291. சன்மம் பலபல செய்து வெளிப்பட்டுச் சங்கொடு சக்கரம் வில் ஒண்மையுடைய வுலக்கை ஒள்வாள் தண்டு கொண்டு புள்ளூர்ந்து உலகில் வன்மையுடைய வரக்கரசுரை மாளப்படை பொருத நன்மையுடையவன். ... (3-10-1)
292. கொம்புபோல் சிதை பொருட்டிலங்கை நகர் அம்பெரியுய்த்தவர். ... (4-2-8)
293. மதிளிலங்கைக் கோவை வீயச் சிலை குனித்தான். ... (4-3-1)
294. கிடந்து நின்றும் கொண்ட கோலத்தொடு வீற்றிருந்து மணங்கூடியும் கண்ட வாற்றால் தனதேயுலகென நின்றான். ... (4-5-10)
295. குலங்குலமாவசுரர்களை நீரூகும்படியாக நிருமித்துப் படை தொட்ட மாறான். ... (4-8-1)
296. தளிர் நிறத்தால் குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற கிளிமொழியான் காரணமாக் கிளரரக்கன் நகரெரித்த களிமலர் துழாயலங்கல் கமழ முடியன்... (4-8-5)

297. காயுங் கடுஞ்சிலைக் காசுத்தன். ... (5-4-3)
298. கொடியானிலங்கை செற்றான். ... (5-6-9)
299. இலங்கை செற்ற வம்மான். ... (5-7-3)
300. மாறில் போரரக்கன் மதின்றீறெழச் செற்றுகந்த ஏறு சேவகனார். ... (6-1-10)
301. மன்னுடையிலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவன். ... (6-2-1)
302. காண்பெருந் தோற்றத்துக் காசுத்த நம்பி. ... (6-6-9)
303. ஆவா வென்னுதுலகத்தை யலைக்குமசரர் வாணுன்மேல் தீவாய் வாளிமழை பொழிந்த சிலையன். ... (6-10-4)
304. புணராநின்ற மரமேழன்றெய்த வொருவில் வலவன். ... (6-10-5)
305. அடலாழி யேந்தி யசரர்வன்குலம் வேர் மருங்கறுத்தான். ... (7-1-5)
306. காசுத்தன். ... (7-2-3)
307. பேரெயில் சூழ்கடல் தென்னிலங்கை செற்ற பிரான். ... (7-3-7)
308. மாறுநிரைத் திரைக்கும் சரங்கள் இன்னாறு பிணம்மலைபோல் புரளக் கடலாறு மடுத்து உதிரப் புனலா நீறுபட இலங்கை செற்றவப்பன். ... (7-4-7)
309. புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதி யொன்றின்றியே நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்த விராமபிரான். ... (7-5-1)
310. நாட்டைநலியு மரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு நாட்டை யளித்து உய்யச்செய்தான். ... (7-5-2)
311. ஆளியைக்காண் பரியாய் அரிகாண் நரியாய் அரக்களுநையிட்டன்றிலங்கை கடந்து பிலம்புக் கொளிப்ப மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக் கொன்று பின்னும் ஆளுயர் குன்றங்கள் செய்தடர்த்தான். ... (7-6-8)
312. ஆண்டிறல் மீளிமொயம்பினரக்கன் குலத்தைத் தடிந்து மீண்டுமவன் தம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி ஆண்டுதன் சோதிபுக்க வமரரரியேறு. ... (7-6-9)
313. அமரது பண்ணி யகலிடம் புடைகுழடுபடையவித்த வம்மான். ...
314. செருக்கடுத்தன்று திகைத்த வரக்கரை யுருக்கெட வாளி பொழிந்தவொருவன். ... (8-6-2)
315. புகழும்பொருபடையேந்திப் போர்புக்கசரரைப் பொன்றுவித்தான். ... (8-9-3)
316. கணையொன்றாலே யேழ் மரமுமெய்த வெங்கார்முகில். ... (9-1-2)
317. காய்சினப் பறவை யூர்ந்து பொன்மலையின் மீயிசைக் கார்முகில்போல் மாசின மாலை மாவி மானென்றற்கவர்படக் கனன்று முன்னின்ற காய்சின வேந்து. ... (9-2-6)
318. கூற்றமாயசரர் குலமுதலரிந்த கொடுவினைப் படைகள் வல்லான். ... (9-2-9)
319. என்னுருயிர்க்காசுத்தன். ... (9-5-6)
320. பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர் புக்கமுந்தத் தயரதன் பெற்ற மரகத மணித்தடம். (10-1-8)

ஆழ்வார்கள் புகழ்ந்த கண்ணன்.

பெரியாழ்வார்

1. மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணன், (திருப்பல்லாண்டு) ... (1)
2. மாயப் பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளும் பொழிகுருதி பாயச்
சுழற்றிய ஆழிவல்லான். ... (7)
3. திருமதுரையுட் சிலைகுனித்தைந்தலையபைந் சாகத்தலைப் பாய்ந்தவன். ... (10)
4. வண்ணமாடங்கள் சூழ் திருக்கோட்டியூர்க் கண்ணன் (பெரியாழ்வார் திருமொழி) ... (1-1-1)
5. சீருடைப் பிள்ளை, திருவோணத்தான். ... (1-1-3)
6. ஆயர் புத்திரனல்லாத அருந்தெய்வம், பாயசீருடைப் பண்புடைப் பாலகன், மாயன். (1-1-7)
7. மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தன். ... (1-1-8)
8. கோதைக்குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்த பேதைக் குழவி. ... (1-2-1)
9. பணைத்தோளிளவாய்ச்சி பால்பாய்ந்த கொங்கை அணைத்தார வுண்டு கிடந்த பிள்ளை. (1-2-3)
10. உழந்தாள் நறுநெய் ஒரோதடாவுண்ண இழந்தாள் எரிவினால் சர்த்தெழில் மத்தின்
பழந்தாம்பாலோச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான். ... (1-2-4)
11. பிறங்கிய பேய்ச்சி முலை சுவைத்துண்டிட்டு உறங்குவான் போலே கிடந்த பிள்ளை. (1-2-5)
12. மத்தக்களிற்று வசுதேவர் தம்முடைச் சித்தம் பிரியாத தேவகிதன் வயிற்றில்
அத்தத்தின் பத்தாநாள் தோன்றிய வச்சுதன். ... (1-2-6)
13. இருங்கைம் மதகளிறிர்க்கின் றவணைப் பருங்கிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன். ... (1-2-7)
14. வந்த மதலைக் குழாத்தை வலி செய்து தந்தக் களிறுபோல்
தானே வினையாடும் நந்தன் மதலை. ... (1-2-8)
15. பெருமா வுரலில் பிணிப்புண்டிருந்து அங்கிருமாமநுதயிறுத்த பிள்ளை. ... (1-2-10)
16. நாள்களோர் நலைந்து திங்களளவிலே தானே நியிர்த்துச் சகடத்தைச் சாடிப்பிபாய்
வாள் கொள் வளை யெயிற்றூருயிர் வவ்வினான். ... (1-2-11)
17. மைத்தடங் கண்ணி அசோதை வளர்க்கின்ற செய்த்தலை நீலநிறத்துச் சிறுப் பிள்ளை. (1-2-12)
18. வண்டமர் பூங்குழல் ஆய்ச்சி மகனாகக்கொண்டு வளர்க்கின்ற கோவலக் குட்டன். ... (1-2-13)
19. நோக்கியசோதை நுணுக்கிய மஞ்சளால் நாக்கு வழித்து நீராட்டும் நம்பி. ... (1-2-15)
20. வசுதேவர் தம்மகனாய் வந்து திண்கொளசுரரைத் தேய வளர்ந்தவன். ... (1-2-16)
21. திருவின் வடிவொக்கும் தேவகி பெற்ற உருவு கரிய ஒளிமணி வண்ணன். ... (1-2-17)
22. மண்ணும் மலையும் கடலுமுலகேழு முண்ணுந் திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளை. ... (1-2-18)

23. முற்றிலும் தூதையும் முன் கைமேல் பூவையும் சிற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களைப் பற்றிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன். ... (1-2-19)
24. அழகிய பைம்பொன்னின் கோல் அங்கைக்கொண்டு கழல்கள் சதங்கை கலந்தெங்குமார்ப்ப மழகன்றினங்கள் மறித்துத் திரிவான். ... (1-2-20)
25. வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி முலையுண்ட அஞ்சன வண்ணன். ... (1-3-10)
26. தன்முகத்துச் சுட்டி தூங்கத்தூங்கத் தவழ்ந்துபோய்ப் பொன்முகக் கிண்கிணியார்ப்பப் புழுதியனைந்தவன். ... (1-4-1)
27. தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கையார விழுங்கிய பேழை வயிற்றெம்பிரான். ... (1-4-9)
28. மைத்தடங் கண்ணியசோதை தன் மகன். ... (1-4-10)
29. மேலையார்ப்பதி மிக்கு வெகுண்டு வரக் காளநன்மேகமவை கல்லொடு கார்பொழியக் கருதி வரைக்குடையாக் காலிகள் காப்பவன். (1-5-2)
30. வானவர் தம் மகிழ வன்சகடமுருள வஞ்சமுலைப்பேயின் நஞ்சமது உண்டவன். ... (1-5-4)
31. கானக வல்விளவின் கயுதிர்க்கருதிக் கன்றது கொண்டெறியும் கருசிறக் கன்று. ... (1-5-4)
32. தேனுகனும் முரனும் திண்திறல் வெந்நரகன் என்பவர்தாம் மடியச் செருவதிரச் செல்லுமானை. ... (1-5-4)
33. மத்தளவும் தயிரும் வார்குழல் நன்மடவார் வைத்தன நெய்களவால் வாரி விழுங்கி ஓருங்கொத்த விணைமருத முன்னிய வந்தவரை ஊருகரத்தினொடு முந்திய வெந்திறலோன். ... (1-5-5)
34. கானகமாமடுவில் காளியனுச்சியிலே தூய நடம் பயிலும் சுந்தரன். ... (1-5-6)
35. துங்கமதக்கரியின் கொம்பு பறித்தவன். ...
36. ஆய மறிந்து பொருவானெதிர்வந்த மல்லை அந்தரமின்றி யழித்தாடிய தாளிணையான். ...
37. நப்பினை தன்திறமா நல்விடையேழுவிய நல்ல திறலுடைய நாதன். ... (1-5-7)
38. தப்பின பிள்ளைகளைத் தனமிகு சோதிபுகத் தனியொருதேர் கடவித் தாயொடு கூட்டியவப்பன். ... (1)
39. சட்டித்தயிரும் தடாவினில் வெண்ணெயுமுண் பட்டிக் கன்று. ... (1-6-5)
40. மன்னர்படப் பஞ்சவர்க்கன்று தேருய்த்தவன். ... (1-6-6)
41. புகழ்ப்பலதேவ னென்னும் தன்னம்பியோடப் பின்கூடச் செல்வான். ... (1-7-5)
42. மக்களுகினில் பெய்தறியா மணிக்குழவி யுருவின் தக்கமாமணி வண்ணன் வாசுதேவன். ... (1-7-8)
43. பஞ்சவர் தூதனுய்ப் பாரதங்கை செய்தவன். ...
44. நஞ்சமிழ் நாகங்கிடந்த நற்பொய்கை புக்கு அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட் டருள் செய்த அஞ்சன வண்ணன். ... (1-8-3)
45. நாரிய சாந்தம் நமக்கிறை நல்கென்னத் தேறியவளும் திருவுடம்பிற் பூச ஊறிய கூனினை யுள்ளையொடுங்க ஏறவுருவினான். ... (1-8-4)

46. கழல் மன்னர் சூழக் கதிர்போல் வீளங்கி எழலுற்றுமீண்டே யிருந்துண்ணே நோக்குஞ் சழலைப்பெரி துடைத் துச்சோதனை யழல விழித்தான். ... (1-8-5)
47. பூயிப் பொறை தீர்ப்பான் தேரொக்க லூர்ந்தான், காரொக்கு மேனிக் கரும் பெருந் கண்ணன். ... (1-8-6)
48. தரணியில் வேந்தர்களுட்க விசயன் மணித்திண்டேரூர்ந்தவன். ... (1-9-4)
49. பொத்தவுரைக் கவிழ்த்து அதன்மேலேறித் தித்தித்த பாலுந் தடாவினில் வெண்ணெயும் மெத்தத் திரு வயிரூர விழுங்கிய வத்தன். ... (1-9-7)
50. மூத்தவை காண முதுமணற் குன்றேறிக் கூத்துவந்தாடிக் குழலாவிசைபாடி வாய்த்த மறையோர் வணங்க இமையவரேத்த நின்றவெப்பிரான். ... (1-9-8)
51. கற்பகக்காவு கருதிய காதலிக் கிப்பொழுதிவனென்றிற்திரன் காவினில் நிற்பனசெய்து நிலாத்திகழ் முற்றத்துரூய்த்தவன். ... (1-9-9)
52. மெச்சுது சங்கமிடத்தான் நல்வேய்ஊதி பொய்ச் குதில் தோற்ற பொறையுடை மன்னர்க்காய்ப் பத்தூர் பெருதன்று பாரதங் கைசெய்தவத்தாதன். ... (2-1-1)
53. மலைபுரைதோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும் பலர் குலைய நூற்றுவரும் பட்டழியப் பார்த்தன் சிலை வளையத் திண்டேர்மேல் முன்னின்றான். ... (2-1-2)
54. காயுநீர்புக்குக் கடம்பேறிக் காளியன் தியபணத்தில் சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி வேயின் குழலூதி வித்தகனாய் நின்ற வாயன். ... (2-1-3)
55. இருட்டில் பிறந்துபோயேழை வல்லாயர் மருட்டைத் தவிர்ப்பித்து வன்கஞ்சன்மாளப் புரட்டியவன். ...
56. அந்நாளாய்ச்சியர் பூம்பட்டுக்கொண்ட வரட்டன். ... (2-1-4)
57. நந்தன் மனைவி கடைதாம்பால் சோப்பூண்டு துள்ளித்துடிக்கத் துடிக்க வாப்புண்டான். ... (2-1-5)
58. துப்பமும் பாலும் தயிரும் விழுங்கிய வப்பன். ... (2-1-5)
59. அசோதை இளஞ்சிங்கம், கொத்தார் கருங்குழல் கோபாலகோளரி யத்தன். ... (2-1-7)
60. கஞ்சனை வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தினான். ... (2-2-3)
61. இருமலைபோலெதிரந்த மல்லரிருவர் அங்கமெரிசெய்தான். ... (2-2-8)
62. பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தன். ... (2-2-1)
63. மலையையெடுத்து மகிழ்ந்து கன்மாரிகாத்துப் பசு நிரை மேய்த்தான். ... (2-3-7)
64. ஏர்விடை செற்றிளங்கன்றெறிந்திட்ட இருடிகேசன். ... (2-3-10)
65. சகடமுதைத்திட்ட பற்பநாபன். ... (2-3-11)
66. முன்வஞ்சமகளைச் சாவப்பாலுண்டு சகடிநப் பாய்ந்திட்ட தாமோதரன். ... (2-3-12)
67. கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்தகடிய சகடமுதைத்து வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச வாய் முலைவைத்தபிரான். ... (4-4-2)

68. எண்ணெய்க்குடத்தையுருட்டி இளம்பிள்ளை கிள்ளியெழுப்பிக் கண்ணைப் புரடடி விழித்துக் கழைகண்டு செய்யும் பிரான். ... (2-4-5)
69. கன்றினை வாலோலைகட்டிக் கனிகளுதிரவெறிந்து பிந்தொடர்ந் தோடியோர் பாம்பைப் பிடித்துக் கொண்டாட்டினான். ... (2-4-7)
70. பேயின் முலையுண்டபிள்ளை, மாயச்சகடும் மருதுமிறுத்தவன். ... (2-5-2)
71. திண்ணக்கலத்துத் திரையுறிமேல் வைத்த வெண்ணைய் விழுங்கி விரையவுறங்கிடு மண்ணலமரர் பெருமான். ... (2-5-3)
72. பள்ளத்தில் மேயும் பறவையுருக்கொண்டு கள்ளவசரன் வருவானைத் தான் கண்டு புள்ளிது வென்று பொதுக்கோ வாய்க்கிண்டிட்ட பிள்ளை. ... (2-5-4)
73. கற்றினம்மேய்த்துக் கனிக்கொரு கன்றினைப் பற்றியெறிந்த பரமன். ... (2-5-5)
74. கிழக்கிற் குடிமன்னர் கேடிலாதாரை யழிப்பான் நினைந்திட்டு அவ்வாழியதனால் விழிக்கு மளவிலே வேரறுத்தான். ... (2-5-6)
75. வேலிக்கோல் வெட்டி விளையாடு வில்லேந்தித் தாலிக் கொழுந்தைத் தடங்கழுத்திற் பூண்டு பீலித்தழையைப் பிணைத்துப் பிறகிட்டுக் காலிப்பின் போவான். ... (2-6-1)
76. கறுத்திட் டெதிரின்று கஞ்சனைக் கொன்றான், பொறுத்திட் டெதிரிவந்த புள்ளின் வாய்க்கிண்டான், நெறித்த குழல்களை நீங்க முன்னோடிச் சிறுக்கன்று மேய்ப்பான். (2-6-3)
77. ஒன்றே யுரைப்பான் ஒருசொல்லே சொல்லுவான். பாரதங் கையெறிந்தான். ... (2-6-4)
78. பாரதங் கையெய்து பார்த்தற்குத் தேரொன்றை யூர்ந்தான். ... (2-6-4)
79. பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள் செய்த கோலப்பிரான். ... (2-6-6)
80. தேனிவினிய பிரான். ... (2-7-1)
81. மச்சொடு மாளிகையேறி மாதர்கள் தம் மிடம்புக்குக் கச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக் காம்பு துகிலவை கீறி நிச்சலும் திமைகள் செய்வான். ... (2-7-3)
82. புள்ளினை வாய் பிளந்திட்டான், பொருகரியின் கொம்பொசித்தான். ... (2-7-5)
83. கருதிய திமைகள் செய்து கஞ்சனைக் கால்கொடு பாய்ந்தான், தெருவின்கண் திமைகள் செய்து சிக்கென மல்லர்களோடு பொருது வருகின்றபொன். ... (2-7-6)
84. குடங்களெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாட வல்லகோ, மடங்கொள் மதிமுகத் தாரை மால் செய்யவல்ல மைந்தன். ... (2-7-7)
85. சிமாலிகனவனோடு தோழமைக் கொள்ளவும் வல்லான் சாமறவனை யெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலை கொண்டான். ... (2-7-8)
86. கள்ளச் சகடும் மருதும் கலக்கழிய உதைசெய்த பிள்ளையரசு. ... (2-8-7)
87. கஞ்சன் கறுக்கொண்டு வஞ்சிப்பதற்கு விடுத்த கருநிறச் செம்மயிர்ப் பேயைப் பிடித்து முலையுண்ட பரமன். ... (2-8-6, 2-8-7)
88. கும்பக்களிற்றட்டகோ, கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினில் கூற்று. ... (2-7-8)
89. வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டு அதனோசை கேட்கும் கண்ணபிரான். ... (2-9-1)
90. வளை துகில் கைக்கொண்டு காற்றிற் கூடியனையோடி யகம்புக்கு மாற்றமும் தாரான். (2-10-1)

91. வண்டம் பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு விண்டோய் மரத்தான். ... (1-10-2)
92. தடம்படு தாமரைப் பொய்கை கலக்கி விடம்படு நாகத்தை வால்பற்றியீர்த்துப் படம்படு பைந்தலை மேலெழப் பாய்ந்திட்டு உடம்பையசைத்தான். ... (2-10-3)
93. தேனுகனாவி செகுத்துப் பனங்கனி தானெறிந்திட்ட தடம் பெருந் தோளினால் வானவர்கோன்விட வந்த மழைதடுத்து ஆனிரை காத்தான். ... (2-10-4)
94. ஆய்ச்சியர்சேரி அனையிர் பாலுண்டு பேர்த்தவர் கண்டுபிடிக்கப் பிடியுண்டு வேய்த் தடந்தோளிணர் வெண்ணெய் கொள்மாட்டா தங்காப்புண்டிருந்தான். ... (2-10-5)
95. தள்ளித்தளர்நடையிட் டிளம்பிள்ளையாய் உள்ளத்தினுள்ளே அவனையுற நோக்கிக் கள்ளத்தினால் வந்த பேய்ச்சி முலையுயிர் துள்ளச் சுவைத்தான். ... (2-10-6)
96. தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டு வருவான் பொன்னேய் நெய்யோடு பாலமுதுண்டு ஒரு புள்ளுவன் பொய்யே தவழும் மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்ச மகள் கொங்கை தஞ்ச வாய்வைத்த பிரான். ... (3-1-1)
97. வன்பாரச்சகடமிறச்சாடி வடக்கிலகம்புக்கிருந்து மின்போல் நுண்ணிடையாளொரு கன்னியை வேற்றுருவஞ் செய்துவைத்த அன்பன். ... (3-1-2)
98. கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக் குடத்தயிர் சாய்த்துப் பருகிப் பொய்ம்மாய மருதான அசுரரைப் பொன்றுவித்தான். ... (3-1-3)
99. மையார் கண் மடவாய்ச்சியர் மக்களை மையன்மை செய்து அவர்பின் போய்க் கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித் தனிநின்று குற்றம் பலபல செய்தான். ... (3-1-4)
100. முப்போதும் கடைந்தீண்டிய வெண்ணெயிடுண்டு தயிரும் விழுங்கிக் காப்பாலாயர்கள் காவிற் கொணர்ந்த கலத்தொடு சாய்த்துப் பருகி மெய்ப்பாலுண்டமு பிள்ளை கள்போல விம்மி விம்மி யழுகின்றவப்பன். ... (3-1-5)
101. கரும்பார் நீள்வயல் காய்க்கதிர்ச் செந்நெலைக் கற்றாநிரை மண்டித் தின்ன விரும்பாக் கன்றொன்று கொண்டு விளங்கனி விழுவெறிந்த பிரான். ... (3-1-6)
102. சுரும்பார் மென்குழல் கன்னியொருத்திக்குச் சூழ்வலை வைத்துத் திரியுமரம்பன். ... (3-1-6)
103. சுருட்டார் மென்குழல் கன்னியர் வந்து சுற்றுந்தொழ நின்ற சோதி. ... (3-1-7)
104. பிறர் மக்களை மையன்மை செய்து தோளாவிட்டவரோடு தினைத்துச் சொல்லப்படா தன செய்தான். ... (3-1-8)
105. காய்வார்க்கென்று முகப்பனவே செய்து கண்டார் கழறத்திரியு மாயன். ... (3-1-9)
106. தொத்தார் பூங்குழல் கன்னியொருத்தியைச் சோலைத் தடங்கொண்டு புக்கு முத்தார் கொங்கை புணர்ந்து இராநாழிகை மூவேழு சென்றபின் வந்தான். ... (3-1-10)

107. அஞ்சன வண்ணன், ஆயர் கோலக்கொழுந்து. ... (3-2-1)
108. பற்று மஞ்சள் பூசிப் பாவைமாரொடு பாடியில் சிற்றில் சிதைத்தெங்கும் திமை செய்து திரிவான். ... (3-2-2)
109. நன்மணிமேகலை நங்கைமாரொடு நாள்தொறும் பொன் மணி மேனி புழுதியாடித் திரிவான். ... (3-2-3)
110. வண்ணக் கருங்குழல் மாதர்வந்தலர் தூற்றிடப் பண்ணிப்பல செய்து ஆய்ப்பாடி யெங்கும் திரிவான். ... (3-2-4)
111. அவ்வவ்வட்டம் புக்கு அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக்கணாய்க் கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமை செய்வான். ... (3-2-5)
112. மிடறு மெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய்ப் படிறு பல செய்து ஆய்ப்பாடி யெங்குந்திரிவான். ... (3-2-6)
113. வள்ளிநுடங்கிடைமாதர் வந்தலர் தூற்றிடத் துள்ளி விளையாடித் தோழரோடு திரிவான். ... (3-2-7)
114. பன்னிருதிங்கள் வயிற்றில் கொண்டவப்பாங்கினால் அசோதை யமுதூட்டி யெடுத்த இளஞ்சிங்கம். ... (3-2-8)
115. குடையும் செருப்பும் கொடாதே கடியவெங்கானிடைக் காலடி நோவக் கன்றின் பின் போக்கிய பிள்ளை. ... (3-2-9)
116. பேடைமயிற் சாயல் பின்னைமணுளன். ... (3-3-3)
117. பற்றூர் நடுங்க முன் பாஞ்ச சன்னியத்தை வாயவைத்த போரேறு. ... (3-3-5)
118. பொய்கைபுக்கு நஞ்சுமிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கினுள். ... (3-3-6)
119. கன்றினுருவாகி மேய்புலத்தே வந்த கள்ளவசுரன் தன்னைச் சென்று பிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே விளங்காயெறிந்தான். ... (3-3-7)
120. கோவலரிந்திரற்குக் காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும் கலத்துடனுண்டான். ... (3-3-8)
121. அட்டுக்குவிசோற்றுப் பருப்பதமும் தயிர்வாவியும் நெய்யளறும் அடங்கப் பொட்டத்துற்றி மாரிப்பகை புணர்த்த பொருமா கடல் வண்ணன். ... (3-5-1)
122. செப்பாடுடைய திருமாலவன். ... (3-5-6)
123. தடங்கை விரலைத்தும் மலர வைத்துத் தடவரை தாங்கு தாமோதரன். ... (3-5-7)
124. வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன். ... (3-5-9)
125. வானிளவரசு வைகுந்தக்குட்டன் வாசுதேவன் மதுரை மன்னன் நந்தர் கோனிள வரசு கோவலர் குட்டன் கோவிந்தன். ... (3-6-3)
126. தேனுகன் பிலம்பன் காளியனென்னுந் தீப்பப் பூடுகளடங்கவுழக்கிக் கானகம்படி யுலாவி யுலாவிக்குழலூதின கருஞ்சிறுக்கன். ... (3-6-4)
127. செம்பெருந்தடங்கண்ணன் திரடோளன் தேவகி சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம். ... (3-6-6)
128. அருங்கலவுருவியூயர் பெருமான். ... (3-6-10)
129. மல்லரையட்டவன். ... (3-8-1)
130. சாடிறப்பாய்ந்த பெருமான். ... (3-8-6)

131. நந்தகோபன் மகன் கண்ணன். ... (38-8)
132. என்னாதன் தேவிக்கு அன்றின்ப்பூவியாதான் தன்னாதன் காணவே தன் பூமரத்தினை வன்னாதப் புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட என்னாதன். ... (3-9-1)
133. உருப்பிணி நங்கையத் தேரேற்றிக் கொண்டு விருப்புற்றங்கேக விரைந்தெதிர் வந்து செருக்குற்றான் வீரஞ்சிதையத் தலையைச் சிரைத்திட்டான். ... (3-9-3)
134. பஞ்சவர்ணாதனாய்ப் பாரதங்கை செய்து நஞ்சுமிழ் நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள் செய்த அஞ்சனவண்ணன். ... (3-9-5)
135. காளியன் பொய்கை கலங்கப் பாய்ந்திட்டு அவன் நீண்ட முடியைத்திலும் நின்றநடஞ் செய்து மீளவவனுக்கருள் செய்த வித்தகன். ... (3-9-7)
136. மாயச்சகடமுதைத்து மருதிறுத்து ஆயர்களோடு போய் ஆநிரைகாத்து அணிவேயின் குழலாதி வித்தகனாய் நின்ற ஆயர்களேறு. ... (3-9-9)
137. கொலையாணைக் கொம்பு பறித்தான். ... (4-1-3)
138. ஆயர்மடமகள் பின்னைக்காகி அடல்விடையேழினையும் வியப்பொருது வியர்த்து நின்றான். ... (4-1-4)
139. வாரேறு கொங்கையுருப்பிணியை வலியப்பிடித்துக்கொண்டு தேரேற்றிச் சேனை நடுவுபோர் செய்தான். ... (4-1-5)
140. பொல்லா வடிவுடைப் பேய்ச்சிதுஞ்சப் புணர்முலை வாய்மடுக்க வல்லான் பல்லாயிரம் பெருந்தேவிரொடு பௌவமெறி துவரை எல்லாரும் குழச்சிங்காசனத்தே யிருந்தான். ... (4-1-6)
141. வெள்ளைப் புரவிக்குரக்கு வெல் கொடித்தேர்மிசை முன்பு நின்ற கள்ளப்படைத் துணையாகிப் பாரதம் கைசெய்தான். ... (4-1-7)
142. நாழிகை கூறிட்டுக் காத்து நின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே நாழிகை போகப் படை பொருதவன் தேவகிதன் சிறுவன், ஆழிகொண்டு அன்று இரவி மறைப்பச் சயத்திரதன் தலையைப் பாழிலுருளப் படைபொருதவன். ... (4-1-8)
143. ஆனாயர் கூடியமைத்த விழவை அமரர்தம் கோனூர்க் கொழியக் கோவர்த்தனத்துச் செய்தான். ... (4-2-4)
144. கஞ்சன் தன் ஒருவாரண முயிருண்டவன். ... (4-2-5)
145. ஏவிறுச் செய்வான் ஏன் நெதிர்த்து வந்த மல்லரைச் சாவத்தகர்த்த சாந்தணி தோள் சதுரன் ... (4-2-6)
146. மன்னர் மறுக மைத்துனன்மார்க்கொருதேரின்மேல் முன்னங்கு நின்ற மோழையெழுவித்தவன். ... (4-2-7)
147. எட்டுத் திசையுமெண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார் விட்டுவிளங்க வீற்றிருந்த விமலன். ... (4-2-10)
148. உருப்பிணிநங்கைதன்னை மீட்பான் தொடர்ந்தோடிச் சென்ற வருப்பனை யோட்டிக் கொண்டிட்டுறைத்திட்ட வுறைப்பன். ... (4-1-3)

149. கஞ்சனும் காளியனும் களிறும் மருதுமெருதும் வஞ்சனையில் மடிய வளர்ந்த மணி
வண்ணன். ... (4-3-2)
150. மன்னுநரகன் தன்னைச் சூழ்போகிவளைத்தெறிந்து கன்னி மகளிர் தம்மைக் கவர்ந்த
கடல் வண்ணன். ... (4-3-3)
151. மாவலி தன்னுடைய மகன் வாணன் மகளிருந்த காவலைக் கட்டழித்த தனிக்காளை. ... (4-3-4)
152. பலபல நாழஞ்சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் தன்னை அலவலைமை தவிர்த்த வழகன்... (4-3-5)
153. பாண்டவர் தம்முடைய பாஞ்சாலி மறுக்க மெல்லாம் ஆண்டங்கு நூற்றுவார்தம்
பெண்டிர்மேல் வைத்தவப்பன். ... (4-3-6)
154. குருந்தமொன் றொசித்தான். ... (4-4-7)
155. சாடிறப்பாய்ந்த தலைவன், தாமோதரன். ... (4-6-6)
156. கண்ணுக்கிரிய கருமுகில் வண்ணன். ... (4-6-7)
157. செம்பெருந் தாமரைக் கண்ணன். ... (4-6-8)
158. தலைப்பெய்து குமுறிச் சலம்பொதிமேகஞ் சலசல பொழிந்திடக் கண்டு மலைப்பெருங்
குடையால் மறைத்தவன், மதுரைமால். ... (4-7-6)
159. விற்பிடித்திறுத்து வேழத்தை முறுக்கி மேலிருந்தவன் தலைசாடி மற்பொருதெழப்
பாய்ந்தரையனை யுதைத்தமால். ... (4-7-7)
160. திரைபொரு கடல்கும் திண்மதிள் துவரை வேந்து, தன் மைத்துனன் மார்க்காய்
அரசினையவிய அரசினையருளுமரி. ... (4-7-8)
161. மாதவத்தோன் புத்திரன்போய் மறிகடல் வாய் மாண்டாளை ஒதுவித்த தக்கனையா
வுருவுருவே கொடுத்தான். ... (4-8-1)
162. பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும் இறைப்பொழுதில்
கொணர்ந்து கொடுத்து ஒருப்படுத்தவுறைப்பன். ... (4-8-2)
163. மருமகன்றன் சந்ததியை யுயிர்மீட்டு மைத்துனன்மார் உருமகத்தே வீழாமே குருமுக
மாய்க் காத்தான். ... (4-8-3)
164. கருளுடையபொழிந் மருதுங் கதக்களிறும் பிலம்பனையும் கடியமாவும் உருளுடைய
சகடரையும் மல்லரையமுடைய விட்டோசை கேட்டான். ... (4-9-3)
165. பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார் பணி செய்யத் துவரை யென்னுமதில் நாயகராகி
வீற்றிருந்த மணவாளர். ... (4-9-5)
166. மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்து அவர்களையே மன்னராக்கி உத்தரை
தன் சிறுவனையுமுய்யக்கொண்ட வுயிராளன். ... (4-9-6)
167. குன்றெடுத்தா நிரைகாத்த ஆயன், கோநிரை மேய்த்தவன். ... (4-10-9)
168. கொடுமைக் கஞ்சனைக் கொன்று தன்தாதைகோத்த வந்தனையோள் விடுத்தான். ... (5-1-4)
169. குஞ்சரம் வீழக் கொம்பொசித்தான். ... (5-1-5)
170. வண்ணமால் வரையே குடையாக மாரிகாத்தவன், களிற்றட்ட பிரான். ... (5-1-9)
171. மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோத விழந்தவள்தன் வயிற்றில் சிக்கென வந்து பிறந்து
நின்றான். ... (5-0-1)
172. தூதுசென்றான் குருபாண்டவர்க்காய் அங்கோர் பொய்ச்சுற்றம் பேசிக்கொன்று
பேதஞ் செய்தெங்கும் பிணம்படுத்தான். ... (5-3-5)

222. மாலாய்ப்பிறந்த நம்பி; மாலேசெய்யும் மனூன்; ஏலாப்பொய்களுரைப்பான். ... (14-3)
223. போர்த்த முத்தின்குப்பாயப் புகர்மால்யானைக் கன்றேபோல் வேர்த்து நின்று
வினையாடுவான். ... (14-4)
224. பீதகவாடை யுடைதாழப் பெருங்கார்மேகக் கன்றேபோல் வீதியாரவருவான். ... (14-5)
225. தருமறியாக்குறும்பன்; தன்கைச்சார்ங்க மதுவேபோல் புருவவட்டமழகிய
பொருத்தமிலி; உருவுகரிதாய் முகம் செய்தாய் உதயபருப்பதத்தின்மேல்
விரியுங் கதிரேபோல்வான். ... (14-6)
226. பொருத்தமுடைய நம்பி; புறம்போலுள்ளுங்கரியான்; அருத்தித் தாராகணங்களால்
ஆர்ப்பெருகுவானம்போல் விருத்தம் பெரிதாய் வருவான். ... (14-7)
227. காட்டை நாடித் தேனுகனுகளிறும் புள்ளுமுடன் மடிய வேட்டையாடிவருவான்... (14-8)

பெருமாள் திருமொழி

228. மாவினை வாய் பிளந்துகந்தமால்: வேலை வண்ணனென் கண்ணன்; வன்குன்ற
மேந்தி ஆவினையன்றுய்யக் கொண்ட வாயரேறு. ... (1-4)
229. ஏறடர்த்தான். ... (2-3)
230. தோய்த்த தண்டயிர் வெண்ணெய் பாலுடனுண்டலும் உடன்றாய்ச்சிகண்டு
ஆர்த்த தோளுடை யெம்பிரான். ... (2-4)
231. வன்பேய் முலையுண்டவாயன். ... (3-4)
232. தாய்முலைப் பாலிலமுதிருக்கத்தவழ்ந்து தளர்நடை யிட்டுச்சென்று பேய்முலை
வாய்வைத்து நஞ்சையுண்டுபித்தனென்றே பிறரேச நின்றான். ... (6-4)
233. குன்றினால் குடைகவித்துக் கோலக்குரவை கோத்துக் குடமாடிக் கன்றினால்
விளவெறிந்து காலால் காளியன்தலைமிதித்த வென்றிசேர் பிள்ளை. ...
234. வஞ்சமேவிய நெஞ்சடைப் பேய்ச்சி வரண்டு நார் நரம்பெழக் கரிந்துக்க நஞ்சமார்
தருசுழிமுலை சுவைத்து அருள் செய்து வளர்ந்தான். ... (7-9)
235. கஞ்சன் நாள் கவர் கருமுகிலெந்தை. ... (7-10)
236. மல்லைமாநகர்க் கிறையவன் றன்னை வான் செலுத்திய மாயத்தெல்லையில் பிள்ளை. ... (7-11)

திருச்சந்த விருத்தம்

237. இட்டிடைப் பிள்ளை கேள்வன். ... (18)
238. புள்ளின் வாய் பிளந்தான். ... (19)
239. பூணி பேணுமாயன். ... (26)
240. நன்னிறத் தொரின் சொலேழை பிள்ளைகேள்வன். ... (33)
241. கொம்பராவு நுண் மருங்குவாயர் மாதர்பிள்ளை, ... (35)

242. ஆடகத்த பூண்முலை யசோதையாய்ச்சி பிள்ளை ; சாடுதைத்தோர் புள்ளதாவி கள்ளதாய பேய் மகள் வீடவைத்த வெய்ய கொங்கை ஐயபாலமுது செய்து ஆடகக்கை மாதர்வாயமுத முண்டான். ... (36)
243. காய்த்த நீள் விளங்கனி யுதிர்த்தெதிர்ந்த பூங்குருந்தம் சாய்த்து மாபிளந்த கைத் தலத்த கண்ணன், ஆய்ச்சி பாஸ்யுண்டு மண்ணையுண்டு வெண்ணையுண்டு பிள் பேய்ச்சி பாஸ்யுண்டான். ... (37)
244. கடங்கலந்த வன்கரிமருப் பொசித்து ஓர் பொய்கைவாய் விடங்கலந்த பாம்பின் மேல் நடம்பயின்ற நாதன், குடங்கலந்த கூத்தரைய கொண்டல் வண்ணன். ... (38)
245. வெற்பெடுத்தது மாரிகாத்த மேக வண்ணன். ... (39)
246. மையரிக்கண் மாதரார் திறத்து முன் ஆனையன்று சென்றடர்த்த மாயன். ... (40)
247. ஆயனாகியாயர் மங்கைவேய தோள் விரும்பினான். ... (41)
248. ஏறு சென்றடர்த்த வீசன். ... (42)
249. வெஞ்சினத்த வேழ வெண் மருப்பொசித்து உருத்தமா கஞ்சனைக் கடிந்த காலன், வஞ்சனத்து வந்த பேய்ச்சியாவி பாலுள் வாங்கினான். ... (43)
250. பொற்றையுற்ற முற்றல் யானை போரெதிர்ந்து வந்ததைப் பற்றி யுற்று மற்றதன் மருப்பொசித்த பாகன். ... (52)
251. மோடியோடிலச்சையாய சாபமெய்தி முக்கணன் கூடுசேனை மக்களோடு கொண்டு மண்டி வெஞ்சமத் தோட வாணனாயிரம் கரங்கழித்த ஆதிமால். ... (53)
252. மரங்கெட நடந்தடர்த்து மத்தயானை மத்தகத்து உரங்கெடப் புடைத்தோர் கொம் பொசித்துகந்தவுத்தமன் ; துரங்கம் வாய்பிளந்தான். ... (58)
253. காலநெமிவக்கரன் கரன்முரன் சிரமவை காலனோடுகூட விற்குனித்த விற்கை வீரன். ... (59)
254. குந்தமோடு குலம் வேல்கள் தோமரங்கள் தண்டுவாள் பந்தமான தேவர்கள் பரந்து வானகமுற வந்த வாணனீரைஞ்ஞாறு தோள்களைத் துணித்தான். ... (70)
255. வண்டலாவு கோதை மாதர் காரணத்தினால் வெகுண்டு இண்ட வாணனீரைஞ்ஞாறு தோள்களைத் துணித்தான் ; முண்ட னீறன் மக்கள் வெப்பு மோடியங்கி யோடிடக் கண்டு நாணி வாணனுக் கிரங்கினான். ... (71)
256. வாசியாகி நேசமின்றி வந்தெதிர்ந்த தேநுகன் நாசமாகி நாளுலப்ப நன்மைசேர் பளங்கனிக்கு வீசி மேல் நிமிர்ந்த தோளிலில்லை யாக்கினான். ... (80)
257. சாடுசாடுபாதன் ; சலங்கலந்த பொய்கை வாய் ஆடரவின் வன்பிடர் நடம்பயின்ற நாதன். ... (86)
258. பார்மிகுத்த பாரமுன்னொழிச்சுவானருச்சுனன் தேர்மிகுத்து மாய மாக்கி நின்று கொன்று வென்றிசேர் மாரதர்க்கு வாள் கொடுத்து வையுமைவர் பாலதாம் சீர்மிகுத்ததோர் தெய்வம், ... (89)

259. விடைக்குலங்களேழடர்த்து வெற்றிவேற் கண் மாதரார் கடிக்கலந்த தோள்
புணர்ந்த காவியாயன். ... (92)

260. தொறுக்கலந்தவூனமஃ தொழிக்கவன்று குன்றமுன் பொறுத்தான். ... (106)

261. காய்சினத்த காயிமன்னன் வக்கரன் பவுண்டிரன் கேசிதேனுக்கன் நாசமுற்று வீழ
நாள் கவர்ந்தான். ... (107)

திருமாலே.

262. கற்றினம் மேய்த்தவெந்தை. ... (9)

263. மழைக்கன்று வரை முனேந்தும் மைந்தன். ... (36)

264. வளவெழுந்தவளமாட மதுரைமாநகரந் தன்னுள் கவளமால் யாணை கொன்ற
கண்ணன். ... (45)

அமலனாதிபிரான் ;

265. கோவலனாங் வெண்ணெயுண்டவாயன். ... (10)

கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு.

266. கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்பண்ணிய பெருமாயன். ... (1)

முதலாயிரம் முற்றிற்று.

(இரண்டாவதாயிரம்)

பெரிய திருமொழி

267. இடிகொள் வெங்குரலின விடையடர்த்தவன். ... (1-2-3)

268. பெற்ற தாய் போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுழை உயிரை வற்றவாங்கி யுண்ட
வாயான். ... (1-3-1)

269. காளையாடிக் கன்று மேய்த்துக் குன்றெடுத்தன்று நின்னான். ... (1-3-4)

270. பேயிடைக்கிருந்து வந்த மற்றவன் தன் பெருமுலை சுவைத்திடப் பெற்ற தாயிடைக்
கிருத்த வஞ்சுவனென்று தளர்ந்திட வளர்ந்த வென் தலைவன். ... (1-4-5)

271. தேரணங்கல்குல் செழுங்கயற்கண்ணி திறத்தொரு மறத்தொழில் புரிந்து பாரணங்
கிமீலேறேழு முன்னடர்த்த பனிமுகில் வண்ணனெம்பெருமான். ... (1-4-6)

262. நண்ணூர் முன் கடுத்தார்த் தெழுந்த பெருமழையைக் கல்லொன்றேந்தி இன நிரைக்காத்
தடுத்தான். ... (1-5-5)

273. தாயாய் வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுதுமுடனுண்ட வாயான். ... (1-5-6)

274. விளங்கனி முனிந்தான். ... (1-6-7)

275. கொங்கலர்ந்த மலர்க்குருந்தமொசித்த கோவல நெம்பிரான் ; பொங்கு புள்ளினை
வாய் பிளந்த புராணர். ... (1-8-1)

277. வன்பேய்முலை பிள்ளையாயுயிருண்ட வெந்தை பிரான். ... (1-8-2)

277. நின்ற மாமருதிற்று வீழ நடந்த நின்மலன், கன்றி மாரி பொழிந்திடக் கடிதாரிரைக்
இடர்நீக்குவான்சென்று குன்றமெடுத்தவன், ... (1-8-3)

287. பார்த்தற்காயன்று பாரதந் கை செய்திட்டு வென்ற பரஞ்சுடர் கோத்தங் காயர்
தம் பாடியில் குரவை பிணைந்த வெங்கோவலன். ... (1-8-4)
279. உறிமேல் நறுநெய்யமுதாகவுண்டான். ... (1-10-4)
280. மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர்வந்த ஆனேழ் விடைசெற்ற அணிவரைத் தோளன். (1-10-7)
281. வேயினன்ன தோள் மடவார் வெண்ணெயுண்டானிவனென்று ஏசுநின்ற எம்பெரு
மான். ... (2-2-1)
282. பின்னோர் தூது ஆதிமன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார் இன்னார் தூதனென நின்றான். (2-2-3)
283. பந்தனைந்த மெல்விரலாள் பாவைதன் காரணத்தால் வெந்திறலே நேழும் வென்ற
வேந்தன்; விரிபுகழ்சேர் நந்தன் மைந்தனாக வாகும் நம்பி நம்பெருமான். ... (2-2-4)
284. விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும் வீழ்ச் செற்றவன், பற்றலர்
வீயக் கோல்கையிற் கொண்டு பார்த்தன் தன்தேர்முன்நின்றான். ... (2-3-1)
285. நந்தனார் களிறு. ... (2-3-2)
286. வஞ்சனை செய்யத் தாயுருவாகி வந்த பேயலறி மன்சேர நஞ்சமர் முழையுடு
உயிர்செகவுண்ட நாதன். ... (2-3-3)
287. அந்தமில் வரையால் மழை தடுத்தான். ... (2-3-4)
288. ஆயர் பாவை நப்பின்னை தனக்கிறை; பஞ்சபாண்டவர்க்காகி வாயுரை தூது சென்
றியங்கு மெந்துணை. ... (2-3-5)
289. இந்திரன் சிறுவன் தேர்முன் நின்றான். ... (2-3-6)
290. காண்டாவன மென்பதொர் காடமரர்க் கரையனது கண்டவன் நிற்க மூண்டாரழ
லுண்ண முனிந்தவன், முன்னுலகம் பொறை தீர்த்தாண்டான். ... (2-4-3)
291. புலமன் லுவடம்புனை கொங்கையினுள் பொறைதீர முனாடு வாளமரில் பலமன்னர்
படச்சுடராழியினைப் பகலோன் மறையப் பணி கொண்டணீசேர் நிலமன்னனு
மாயுலகாண்டவன். ... (2-4-3)
292. வென்றிகொள் வாளமரில் பாங்காக முன்னுவரொ டன்பளவிப் பதிற்றைந் திரட்டிப்
படைவேந்தர் பட நீங்காச் செருவில் நிறைகாத்தவன். ... (2-4-4)
293. புகராருருவாகி முனிந்தவனைப் புகழ்வீட முனிந்துயிருண்டு அசுரன் நகராயின பாழ்
பட நாமமெறிந்தான். ... (2-4-7)
294. பரிவாய் கீண்ட சீரான், போராணைக் கொம்பொசித்தபோரேறு, புணர் மருத மிற
நடந்த பொற்குன்று. ... (2-5-1)
295. தொத்தார் சோலைக் காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய்ப் பெய்வித்தான். ... (2-5-2)
296. அன்று பேய்ச்சி விடம் பருகுவித்தகன், கன்று மேய்த்து வினையாட வல்லான், வரை
மீகானில் தடம்பெருகு கருமுகில். ... (2-5-3)
297. பேய்த்தாயை முழையுண்ட பிள்ளை; பிணைமருப்பிற் கருங்களிறு; பிணைமானோக்கின்
ஆய்த்தாயர் தயிர்வெண்ணெய் யமர்ந்தகோ; குடமாடு கூத்தன்; கோகுலங்கள்
தளராமல் குன்றமேந்திக் காத்தான். ... (2-5-4)

298. திரிசகடம் பாறி வீழப் பாய்ந்தான்; தூதிற் சென்றப் பொய்யறை வாய்ப் புகப்
பெய்த மல்லர் மங்கக் காய்ந்தான். ... (2-5-5)
299. படுமதத்த களிற்றின் கொம்பு பறித்தான். ... (2-5-6)
300. ஊனாகப் பேய்முலை நஞ்சண்டான். ... (2-5-7)
301. மருதிடை போனான். ... (2-5-10)
302. பஞ்சிச்சிறு கூழையுருவாகி மருவாத வஞ்சப் பெண் நஞ்சண்ட வண்ணல்;
முன்னண்ணாத கஞ்சைக் கடந்தவன். ... (2-6-7)
303. வெம்பு சினத்தடல் வேழம் வீழ வெண்மருப் பொன்று பறித்தவர். ... (2-8-3)
304. மஞ்சயர் மாமணிக்குன்றமேந்தி மாமழை காத்தொரு மாயவானை யஞ்ச அதன்மறுப்
பன்று வாங்கும் ஆயர். ... (2-8-4)
305. அரவம் வெருவமுனநாள் பூம்புனல் பொய்கை புக்கான். ... (2-9-5)
306. பிறையுடையவாணுதல் பின்னை திறத்து முன்னே யொருகால் செருவி லுருமின்
மறையுடை மால் விடையேழடர்த்தான். ... (2-9-9)
307. உறியாரிந்த நறுவெண்ணெ யொளியால் சென்றங்குண்டான், ஆய்ச்சியுர லோடார்க்
கத் தறியாரிந்த கருங்களிறே போல நின்று தடங்கண்கள் பனிமல்குந் தன்மை
யான். ... (2-10-6)
308. இருங்கைம்மா கரிமுனிந்து பரியைக்கீறி இனவிடைகளேழடர்த்து மருதஞ்சாய்த்து
வருஞ்சகடமிறவுதைத்து மல்லையட்டு வஞ்சஞ்செய் கஞ்சனுக்கு நஞ்சானான். ... (2-10-7)
309. பாரேறு பெரும்பாரந் திரப் பண்டு பாரதத்துத் தூதியங்கிப் பார்த்தன் செல்வத்
தேரேறு சாரதியா யெதிர்த்தார் சேனை செருக்களத்துத் திறலழியச் செற்றான். (2-10-8)
310. ஆயர் பூங்கொடிக் கினவிடை பொருதவன். ... (3-1-5)
311. அடல் மழைக்கு நிரை கலங்கிட வரை குடையெடுத்தவன். ... (3-1-8)
312. வேல்கொள் கைத்தலத்தரசர் வெம்போரினில் விசயனுக்காய் மணித்தேர் கோல்
கொள் கைத்தலத்தெந்தை பெம்மான். ... (2-1-9)
313. மௌவல் குழலாய்ச்சிமென் தேள் நயந்தான். ... (3-2-7)
314. மாவாயினங்கம் மதியாதுகீறி மழை மாமுது குன்றெடுத் தாயர் தங்கள் கோவாய்
நிரை மேய்த்தான். ... (3-2-8)
315. வாடமரு திடைபோகி மல்லரைக் கொன்றெடுக் கலித்திட்டு ஆடல் நன்மாவுடைத்தா
யராநிரைக் கன்றிடர் தீர்ப்பான் கூடிய மாமழை காத்த கூத்தன். ... (3-3-1)
316. பேய்மகள் கொங்கை நஞ்சண்ட பின்னை. ... (3-3-2)
317. பண்டிவன் வெண்ணெயுண்டா இனன்றுய்ச்சியர் கூடியிழிப்ப எண்டிசையோரும்
வணங்கவிணைமருதுடு நடந்திட்டான். ... (3-3-3)
318. வளைக்கை நெடுங் கண்மடவாராய்ச்சியரஞ்சி யழைப்பத் தனைத்தவிழ் தாமரைப்
பொய்கைத் தண்டடம்புக் கண்டர் காண் முனைத்த வெயிற்றழல் நரகத்துச்சி
யில் நின்றது வாடத் தினைத்தமர் செய்து வருவான். ... (3-3-4)
319. உருவக் கருங்குழலாய்ச்சி திறத்தினமால் விடை செற்றுத் தெருவில் தினைத்து
வருவான். ... (3-3-5)
320. மலங்கவரு மழை காப்பான் உய்யப் பருவரை தாங்கி யானிரை காத்தான். ... (3-3-6)

321. அழகாய் காவிமலர் நெடுங்கண்ணார்
கைதொழ விதிவருவான்
322. திகிரியினால் வாணன் திண்டோள்
நேர்ந்தவன்
323. மாகீண்டுவேழமட்ட விண்ணவர் கோன்
324. மட்டவிழும் குழலிக்கா வானோர்காவில்
மரம் கொணர்ந்தான்
325. வரையெடுத்த தோளாளன்
326. போராணைக் கொம்பொசித்த புட்பாகன்
327. மன்னர் தூதுவாயவன்
328. பின்னைதன் காதலன்
329. தடந்தாமரைப் பொய்கை புக்கான்
330. அரவமதனுச்சிதன்மேல் அடிவைத்த
அம்மான்
331. முற்றுவினையார் வினையாட்டொடு காதல்
வெள்ளம் வினை வித்தவம்மான்
332. ஆய்ச்சிமென்தோள் நயந்தவிகிர்தன்
333. மருதொடு நற்சகடயிறுத்தருளும் தேவன்
334. கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த பிரான்
335. தேனுகளும் பூதனைதன் ஆருயிரும்
செகுத்தான்
336. காமனைப்பயந்த கருமேனியுடையம்மான்
337. கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியுதிர்ந்த
338. குடமாடு கூத்தன் [காளை]
339. பின்னைசெவ்வித்தோள் புணர்ந்துகந்த
திருமால்
340. மதயானை கொம்பதனைப் பறித்தெறிந்த
கூத்தன்
341. காரார்ந்த திருமேனிக் கண்ணன்
342. காளியன் பணவரங்கில் அருநடஞ்
செய்த வும்பர்கோன்
343. கோகிரை மேய்த்தவை காத்தவன்
344. மல்லரைக் கொன்று கஞ்சனை
யுதைத்தவன்
345. வாணனை ஆயிரந்தோள்களும்
346. பரிசீறிய வப்பன் [துணித்தவன்]
347. கஞ்சனைக்காய்ந்த காளையம்மான்
348. வாணனாயிரம்தோளும் துணிய
ஆழிதொட்டான்
349. ஆரும் பேணுநஞ்சுண்டுக்கந்த பிள்ளை
350. கருமுகில்போல் திருநிறத்தென் கண்ணர்
351. குன்றமேந்திக் கடுமழை காத்த வெந்தை
352. பின்னைசெவ்வித்தோள் புணர்ந்த
353. பூங்குருந்தொசித்தான் [வெந்தை]
354. புள்வாய் பிளந்தான்
355. எருதடர்த்த வெந்தை
356. பல்லரசவிந்துவீழப் பாரதப்போர்
முடித்தான்
357. பாகன் வீழ மதகரி மருப்பொசித்தான்
358. காவளம் கடிதிறுத்துக் கற்பகம் கொண்டு
போந்தான்
359. குன்றால் குளிர்மாரி தடுத்துகந்தான்
360. கரிகொம்பதொசித்த களிறு
361. கோலால் கிரை மேய்த்த கோவலர்கோ
362. கவளயானை கொம்பொசித்த கண்ணன்
363. கஞ்சன் விட்ட வெஞ்சினத்த
களிறுடர்த்த காளை
364. வஞ்சமேவி வந்த பேயினுயிரையுண்ட
மாயன்
365. ஆயர் மாதர் கொங்கைபுல்கு செண்டன்
366. கார்சிற மேகங்கலந்ததோருருவக்
கண்ணனார்
367. கஞ்சனைக்காய்ந்த காளமேகத்
திருருவன்
368. மாவாய்பிளந்து மல்லடர்த்து மருதம்
சாய்த்தமால்
369. மழவிடைகள் ஏழன் றடர்த்தமால்
370. வாணன் தடந்தோள் துணித்த தலைவன்
371. வேந்தர்க்குத்தூதாயவேந்தர்
372. பின்னை பெறுந்தன் கோலம்பெற்றார்
373. முலைகொடுத்தானுயிருண்டவன்
374. கானாயன் கடிமனையில் தயிருண்டு
நெய்பருகநந்தன் பெற்ற ஆனாயன்
375. பேய்மாயமுலையுண்டிவ்வுலகுண்ட
[பெருவயிற்றன்]
376. நாமறிய ஆய்ப்பாடிவளர்ந்த மம்பி
377. மன்னர்க்காய் முன்னம் சென்ற
தூதாளன்
378. ஐவர்க்காய் அமரிலுய்த்ததேராளன்
379. பனிகாத்தவம்மான்
380. ஆனாயனான
381. திரிசகடம் தளர்ந்துதிர உதைத்தவன்
382. ஆழியாலன் றங்காழியை மறைத்தான்
383. பேயினார் முலையுண்டபிள்ளை
384. ஆனாயன்று குன்ற மொன்றெடுத்தான்
385. வக்கரன் வாய்முன்கீண்டமாயன்
386. கண்ணிமார்குறுங்கயிற்றால் கட்ட
வெட்டென்றிருந்தான்
387. கொம்பனார் பின்னை கோலங்கூடுதற்
கேறு கொன்றான்
388. மல்லர்மாள மல்லடர்த்தமல்லன்
389. கோதில்செங்கோல் குடைமன்ன
ரிடை நடந்ததூதன்
390. பின்னைபொருட்டு ஆன்வென்றான்
391. மென்தோளாய்ச்சிக்கன்பன்
392. மருதம்சாய்த்தநாதன்
393. புகுவாய்வின்ற போதகம்வீழப் பொரு
தான்
394. அந்தணுளன்பிள்ளையை அந்நான்றளித்
தான்
395. சிந்துக்கோன் விழ விசயன்தேநூர்ந்த
விமலன்
396. பார்த்தன் மன்தேரையுரும் தேவதேவன்
397. இலைத்தடத்தகுழலூதி
398. ஆயர்மாதரினவளை கொண்டான்
399. கனித்துவார்வாய்ப்பிள்ளைகேள்வன்
400. பின்னைக்குமணவாளன்
401. ஓளியாவெண்ணையுண்டான்

402. ஆப்புண்டு விம்மியமுதான்
403. கல்லார் திரடோள் கஞ்சனைக்காயந்தான்
404. காளியன் மேல் பாயந்தான்
405. விறல்வாணன் வியந்தோள் வணத்தைத்
துணித்துகந்தான்
406. ஆயர்கோவாய் நின்றான்
407. கழல் மன்னர்கலங்கச்சங்கம் வாய்
வைத்தான்
408. அசோதை தன்சிங்கம்
409. காண்டவத்தைத் தீ மூட்டிவிட்டான்
410. கற்பகத்தை வண்துவரைநட்டான்
411. விசயன் தேரூர்ந்தான்
412. வசுதேவர் வாழ்முதல்
413. வளைகொண்டவண்ணத்தன் பின்
தோன்றல்
414. பகல் கரந்த சுடராழிப்படையான்
415. வரையால் நிரைமுன் காத்தபெருமான்
416. மருவாதவிடைதானேமும் வென்றான்
417. குன்றுகுடையா வெடுத்த வடிகள்
418. புள்வாய் பிளந்த புனிதன்
419. குடமாதிய கூத்தன்
420. ஐவர்க்கின்னருள் செய்யுமெம்பிரான்
421. வெண்ணெயுண்டுரலினிடை யாப்புண்ட
திங்கரும்பு
422. விளங்கனிமேல் இளங்கன்று கொண்
டெறிந்த கூத்தர்
423. நள்ளிருட்கண் வந்த வெந்தை
424. விடையானேடவிறலாழி விசைத்தான்
425. குன்றல் மாரிதடுத்தவன்
426. கஞ்சனைக்காயந்தான்
427. வஞ்சனப்பேய்முலையுடுஉயிர்வாய் மடுத்
துண்டான்
428. மால்வரையேந்தும் பண்பாளன்
429. பெற்றதாயாலாப்புண்டிருந்தழு
தேங்கும் தாடாளன்
430. கஞ்சனையஞ்சமுனிந்தான்
431. ஆன்விடையேமும் முன்வென்றான்
432. தயிர்வெண்ணெயுண்டுசுந்தமாயோன்
433. பேய்முலைத்தலை நஞ்சண்டபிள்ளை
434. துரங்கம்படச்சீறிய தோன்றல்
435. துரங்கம்வாய்கிண்டுகந்தான்
436. வரையெடுத்த பெருமான்
437. கரிவெருவமருப் பொசித்தான்
438. புணர்மருதமிறநடந்தான்
439. தயிருண்ட வாய்துடைத்த மைந்தன்
440. காமன்தன் தாதை
441. நந்தன்மதலை
442. தந்தைகாலில் விலங்கறவந்துதோன்றிய
தோன்றல்
443. மாரிமாக்கடல் வளைவணர்க்கிணையவன்
444. பேயினூர் உயிருண்டிடும்பிள்ளை
445. வெண்சங்கம் வாய்வைத்த மைந்தன்
446. காமற்பயந்தான்
447. கருந்தான் களிர்றென்றெசித்தான்
448. காலால் சகடம் பாயந்தான்
449. பஞ்சவர்க்காய்த் தூதுசென்றான்
450. கன்றல் விளங்குயெறிந்தான்
451. வரைகுடையெடுவியநெடியவர்
452. அனைவெணைய போதுசெய்தமரியபுனிதர்
453. ஆனவுருவினாயன்
454. இருள் நாள் பிறந்தவம்மாள்
455. படையாலாழி தட்டபரமன்
456. உண்ணாநஞ்சுண்டுசுந்தான்
457. பஞ்சவர் பாகன்
458. மன்னர்கள்மடிய மணி நெடுந்திண்டேர்
459. வெஞ்சினவேழம் மருப்பொசித்தவேந்தர்
கோவலர் கூத்தன்
460. கவிமாந்தேரைவர்க்காயமரி லுய்த்தான்
461. சினவேழம் கொலையார் கொம்பு
கொண்டான்
462. ஆயனாயமைந்தனார்
463. தூது சென்ற மன்னனார்
464. குடங்கலந்தாடிச் சூரவை முன்கோத்த
கூத்த வெம்மடிகள்
465. வடமாமதுரைப் பிறந்தான்
466. கேசவநம்பி
467. பாரதத்துத்தேர் முன் நின்று காத்தவன்
468. மாமழை நின்று காத்துகந்தான்
469. ஆனைவாட்டியருளும் அமரர்தம்கோ
கூந்தலார் மகிழ் கோவலன்
470. பெற்றமாளி
471. நந்தன் பெறப்பெற்ற நம்பி
472. தெருவில் தினைக்கின்ற நம்பி
473. விரையாதே வெண்ணெய் விழுங்கும்
விகிர்ந்தன்
474. வஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்ட கற்றாயன்
475. பேய்ச்சிமுலையுண்டபிள்ளை
476. நந்தன் தன் போரேறு
477. அனைவெண்ணெயுண்டாய்ச்சியராலாப்
புண்டிருந்தவன்
478. உரலோடாப்புண்டிருந்த பெருமான்
479. மாலை நறுங்கஞ்சிநந்தன் மகன்
480. தெள்ளியவாய்ச்சிறியான்
481. நந்தன் பெற்றமதலை
482. மன்னுகருங்களிற்றருயிர் வவ்விய
மைந்தன்
483. ஆய்மடவாரொடு கூடிக்குரவை பிணை
கோமளப்பிள்ளை
484. மாவாய் கிண்டமணிவண்ணன்
485. மாமழை அன்று காத்தவம்மாள்
486. ஐவர் தூதனாய்ச் சென்றமாயன்
487. இளையாரொடும் மன்றில் குரவை
பிணைந்தமால்
488. வன்பேய்முலைவாங்கியுண்டஅவ்வாயன்
489. பல்லொடுகஞ்சனும் தஞ்சுவென்றமணி
வண்ணன்
490. வென்றிவிடையுடன் ஏழடர் த்தவடிகள்
491. உறியார்நறுவெண்ணெயுண்டுசுந்தார்
492. இமையோர் தொழுதேத்திக் கைத்
தாமரைகுவிக்கும் கண்ணன்
493. இணை மருதிற்றுவிழநடைகற்றதெற்றல்
494. நந்தன் குலமதலையாய் வளர்ந்தான்
495. தாழ்குமுலார் வைத்த தயிருண்டான்
496. உறியார் நறுவெண்ணெயுண்டுசுந்தான்
497. கண்ணிக்கூறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டான்
498. கண்களிப்ப மன்றில் மரக்கால் கூத்
தாடினான்
499. தூதனாய் மன்னவனாற்சொல்லுண்டான்
500. தூதனாய் மன்னவனாற்சொல்லுண்டான்
501. தூதனாய் மன்னவனாற்சொல்லுண்டான்

502. தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தான்
 503. மேவாளுயிருண்டமுதுண்டவாயான்
 504. உறியார்நறுவெண்ணெய் தானுகர்
 துண்டசிறியான்
 505. ஆன்விடையேழன் றடர்த்தான்
 506. குன்ற மெடுத்தானிரைகாத்தவன்
 திருநெடுந்தாண்டகம்
 507. கல்லெடுத்துக் கல்மாரிகாத்தான்
 508. மல்வடர்த்துமல்லரை அன்றட்டான்
 509. மாணீடகைத்தலத்தென் மைந்தன்
 510. கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த காளை
 511. மன்றமரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தான்
 512. வல்லசுரர்குலக்களைந்த வேந்து
 513. ஆமருவிரைமேய்த்த அமரர்கோமான்
 514. ஆயர்குலமகளுக்கரையன்
 515. குன்றெடுத்த தோளினான்

முன்னுதாயிரம் - இயற்பா

516. குருருவிற் பேயளவுகண்ட பெருமான்
 517. அசைவில் சேர்க்கண்ணன்
 518. அலகளவுகண்ட சீராழியான்
 519. பேய்முலை நஞ்சுணுகவுண்டான்
 520. புள்வாய்கிண்டான்
 521. மருதிடையோயவன்
 522. பெற்றூர் தனைகழலப் பேர்ந்தவன்
 523. கடைவெண்ணெயுண்டான்
 524. மலையால் குடைகவித்தான்
 525. மாவாய்பிளந்தான்
 526. கொலையாணப் போர்க்கோடொசித்தான்
 527. பூங்குருந்தஞ்சாய்த்தான்
 528. வெண்சங்கமூதியவாய்மால்
 529. புணர்மருதினாடுபோனான்
 530. பூங்குருந்தஞ்சாய்த்தான்
 531. மால்விடையேழ்செற்றான்
 532. சோலைகுழ்குன்றெடுத்தான்
 533. குன்றெடுத்துப்பாயும் பனிமறுத்த
 பண்பாளன்
 534. கனிசாயக் கன்றெறிந்த தோளான்
 535. மாவாய்பிளந்தமகன்
 536. நல்லாயரேறு
 537. ஏறேழும் வென்றடர்த்தவெந்தை
 538. கோணுகங்கொம்பொசித்தகோ
 539. கூந்தல்வாய்கிண்டான்
 540. கொங்கைநஞ்சுண்டான்
 541. விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவன்
 542. வக்கரணைக்கொன்றான்
 543. விழுதுண்டவாயான்
 544. மால்விடையேழ்செற்றான்
 545. பேய்ச்சி பாலுண்ட பிரான்
 546. பேய்ச்சி பாலுண்ட பெருமான்
 547. தெருளாமொழியான்
 548. குருந்தொசித்த கோபாலகன்
 549. கஞ்சைக்கடந்தான்
 550. குன்றம் குடையாகஆ காத்த கோ
 551. துரகவாய்கிண்டான்
 552. முற்றல் முரியேற்றின் முன்னின்று
 மொய்ப்பொழித்தான்
 553. அருவரையால் ஆனிரைகள் காத்தான்

554. அணிமருதம் சாய்த்தான்
 555. கற்றுக்குணிலை விளங்கனிக்குக்
 கொண்டெறிந்தான்
 556. வெற்றிப்பணிலம் வாய்வைத் துகந்தான்
 557. கரியுருவம் கொம்பொசித்தான்
 558. விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்தான்
 559. மற்பொன்ற நீண்ட தோன்மால்
 560. குழக்கன்றுகொண்டெறிந்தான்
 561. குடநயந்தகூத்தன்
 562. வெங்கொங்கையுண்டான்
 563. முரணுள் வலஞ்சுழிந்த மொய்ப்பன்
 564. பின்னைக்காய் ஏற்றுயிரையட்டான்
 565. தீங்குமுல்வாய் வைத்தான்
 566. மண்ணுண்டும் யேச்சிமுலையுண்டு
 மாற்றாதான்
 567. கண்ணிக்கயிறினால் கட்டக்
 கட்டுண்டிருந்தான்
 568. வாணன்தோள்செற்றான்
 569. துரகத்தை வாய்பிளந்தான்
 570. வெங்குதிரோன் மாயத் தேராழியால்
 மறைத்தார்
 571. சினப்போர்ச் சுவேதனைப் புகழ்ந்தான்
 572. முலைக்கால் விடமுண்ட வேந்தன்
 573. பெருங்குருந்தம் சாய்த்தவன்
 574. முனிவஞ்சப் பேய்ச்சிமுலை சுவைத்தான்
 575. மாண்குன்றமேந்தி
 576. ஆய்ச்சிவன் தாம்புகளால் புடைக்
 கலந்தான்
 577. ஆவினை மேய்க்கும் வல்லாயன்
 578. சுருங்குறி வெண்ணெய் தொடுவுண்ட
 கள்வன்
 579. ஓர் ஐவரையே காத்தான்
 580. தாமோதரனார்
 581. வெங்கோட்டேறேழுடனே கொன்றான்
 582. மாவாய் பிளந்தார்
 583. மாயவன் நஞ்சுண் பாவித்துண்டான்
 584. கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்ந்தார்
 585. உருமாறு மாயவர்
 586. புள்ளின்வாய் கிண்டான்
 587. குன்றுகுடையாக ஆகாத்தகோவலனார்
 588. ஆழியங்கைப்பேராயன்
 589. மல்லர்நான் வவ்வினன்
 590. கைகலந்த வாழியான்
 591. ஆராவயிறிறேடொற்றாதான்
 592. வெங்கோவியல்லநாகத்தைச் சீரார்
 திருவடியால் பாய்ந்தான்
 593. பேராமருதிறுத்தான்
 594. ஓராணை கொம்பொசித்தசீரான்
 595. பின்னைமணுளன்
 596. பேயலற முலையுண்டபிள்ளை
 597. மன்னர்பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர்
 தூதன்
 நான்காவதாயிரம் - திருவாய் மொழி
 598. களவேழ் வெண்ணெய் தொடுவுண்ட
 கள்வன்
 599. வல்லாயைத் தலைவன்
 600. இளவேறழும் தழுவியவெந்தை

601. விடப்பாலமுதா அமுதுசெய்திட்டமாயன்
 602. எங்களாயர்கொழுந்து
 603. இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்விடவே
 செய்துவிழிக்கும்பிரான்
 604. வெம்மாவாய்கீண்டசெம்மா கண்ணன்
 605. வெற்பையொன்றெடுத்தொற்க
 மின்றியே நிற்கும்மான்
 606. வைகலும் வெண்ணெய்கைகலந்
 துண்டான்
 607. ஏழ்விடைகொண்டான்
 608. வேழமருப்பையொசித்தான்
 609. கற்றைத்தழாய் முடிக்கோலக்கண்ண
 பிரான்
 610. உருளுஞ்சகடமுதைத்த பெருமானார்
 611. கோபால கோளரியேறு
 612. காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான்
 613. கார்முகிலென்கண்ணன்
 614. உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்
 பாலொளித்துண் ணுமம்மான்
 615. வீறல்வாணையிரந்தோள் துணித்தார்
 616. வீறல்கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தார்
 617. கர்ராகருமுகில்போலென் னம்மான்
 618. குடக்கூத்தவம்மான்
 619. வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான்
 620. காமனைப் பயந்தான்
 621. கார்முகில் போல்வண்ணனென் கண்ணன்
 622. கையார் சக்கரக்கண்ணபிரான்
 623. அழக்கொடியட்டான்
 624. வாணனையாயிரந்தோள் துணித்தபுள்
 வல்லான்
 625. மாமருதினிடையோயவெம்பெருந்தகை
 626. வேயின்மலிபுரை தோளிபின்னைக்கு
 மணுளன்
 627. வைதிகள் பிள்ளைகையுடலொடுங்
 கொண்டுகொடுத்தவன்
 628. துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்
 629. கடிசேர் துழாய்முடிக்கண்ணன்
 630. பனைத்தாள் மதகளிறட்டவன்
 731. ஆய்ச்சியர் தம்மொடும் கொல்லைமை
 செய்துகுரவை பிணைந்தவர்
 632. எருதேழ்தழி இக்கோளியார்
 633. கோவலனார்
 634. குடக்கூத்தனார்
 535. கோவைவாயாள் பொருட்டு
 ஏற்றினெருத்தமிழுத்தான்
 636. குலநல்யானைமருப்பொசித்தான்
 637. மாயப்பேயுயிர்மாய்த்த வாயமாயன்
 638. கண்ணனெம்பிரான் காலசக்கரத்தான்
 639. பேய்ச்சி முலைகவைத்தான்.
 640. வல்வினை தீர்க்கும் கண்ணன்
 641. வெம்மாபிளந்தான்
 642. குன்ற மொன்றால் மழைகாத்தபிரான்
 643. குடமாடி
 644. மாயப்போர்த்தேர்ப்பாகரை
 645. கவளக்கடாக்களிற்றட்டபிரான்
 646. வண்துவராபதிமன்னன்
 647. கடையாவின்கழிகோல்கைச்சமையினார்
 648. நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறை
 ஞானத் தொரு முர்த்தி
 649. தயிர் வெண்ணெயுண்டான்
 650. ஊர்ந்தசகடமுதைத்தபாதத்தன்
 651. பேய்முலைசார்ந்து கவைத்த செவ்வாயன்
 652. காரமர் மேனி நங்கண்ணன்
 653. வண்துவராபதி மன்னன்
 654. மணைவண்ணன்வாசுதேவன்
 655. காவிசேர்வண்ணனெங்கண்ணன்
 656. காரன்னமேனிநங்கண்ணன்
 757. கைவந்தசக்கரத் தென்கண்ணன்
 658. குலவாயர் கொழுந்துக்குக்கேவன்
 659. மாறுசேர்ப்படை நூற்றுவர்மங்க
 நீறுசெய்த வெந்தை
 660. கைதவங்கள் செய்யுங்கருமணியம்மான்
 661. புள்ளின்வாய் பிளந்தான் மருதிடை
 போயினுள்
 662. எருதேழமடர்த்த வென்களளமாயவன்
 663. பேய்ச்சிமுலையூடவனையுயிருண்டான்
 664. ஆயர்குலத்தை வீடுய்யத் தோன்றிய
 கருமாணிக்கச்சுடர்
 665. வெண்ணெய்வார்த்தையுள் சீற்றமுண்
 டருகூத்தவப்பன்
 666. துரங்கம் வாய் பிளந்தான்
 667. நாடுடை மன்னர்க்குத் தூதுசெல் நம்பி
 668. சாயக் குருந்த மொசித்த தமியன்
 669. மாய்ச்சகடமுதைத்த மணுளன்
 670. பேயைப் பிணம்படப் பாலுண்பிரான்
 671. மற்பொரு தோளுடை மாயப்பிரான்
 672. ஆடியமாரெடுத்தேர்ப்படை நீறெழச்
 செற்றபிரான்
 673. மாவை வல்வாய்பிளந்த மதுகுதன்
 674. கார்த்திரன் மாமுகில்போல் கண்ணன்
 675. சகட வசரருடல் வேறுப்பிளந்து வீயத்
 திருக்காலாண்ட பெருமான்
 676. கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாஞ்சீறு
 வெறியுந்திருநேமிவலவன்
 677. புணரேய் நின்ற மரமிரண்டின் நடுவே
 போன முதல்வன்
 678. அடலாழியேந்தியசுர்வன் குலம் வேர்
 மருங்கறுத்தான்
 679. உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
 வொருவன்
 680. குன்றேந்திக் கோவிரைகாத்தவன்
 681. ஆய்மகளன்பன்
 682. முழங்கு சங்கக்கையன்
 683. கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்த கண்ண
 [பிரான்
 684. ஆழியங்கையன்
 685. தீமழை காத்துக்குன்றமெடுத்தான்
 686. குன்ற மெடுத்த பிரான்
 687. குன்றெடுத்தாநிரை மேய்த்தவை காத்த
 [வெங்கூத்தன்
 688. ஆயர்குலத்திற்பிளம்பிள்ளை
 689. ஆழியன் கண்ணபிரான்
 690. ஈட்டிய வெண்ணெயுண்டான்
 691. சித்திரத் தேர்வலவன் திருச்சக்கரத்தான்

692. கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணன்
 693. துயரங்கள் செய்யுங்கண்ணன்
 694. என்னையாளுங்கண்ணன்
 695. உருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்
 புணர்ந்தான்
 696. வாணனையாயிரந்தோள் துணித்தான்
 697. எடுத்தபேராளன் நந்தகோபந்தன்
 இன்னுயிர்ச்சிறுவன்
 698. அசோதைக்கடுத்த பேரின்பக்குலவிளங்
 களிறு
 699. பின்னேதோள்மணந்த பேராயன்
 700. அசுரர்வன்கையர் கூற்றம்
 701. கோதில் புகழ்க்கண்ணன்
 702. கஞ்சனைத்தகர்த்த சீர்கொள்சிறுயன்
 703. அசுரர்வன்கையர் வெங்கூற்று
 704. நல்தேர்த்தனிப்பாகன்
 705. உத்தரமதுரைப் பிறந்தமாயன்
 706. பாரதம் பொருதமாயன்
 707. புகழும் பொருபடையேந்திப் போர்
 புக்கசுரைப் பொன்றுவித்தான்
 708. மல்லலஞ் செல்வக்கண்ணன்
 709. புகர்ச்செம்முகத்தகளிற்றட்ட பொன்னு
 ழிக்கை யென்னம்மான்
 710. ஐங்கணை வேள்தாதை
 711. மல்லைமூதூர் வடமதுரைப் பிறந்தவன்
 712. எங்கள் பெற்றத்தாயன்
 713. தாதுசேர்தோள் கண்ணன்
 714. மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வட
 மதுரைப்பிறந்தான்
 715. மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாடிரை
 காத்தான்
716. தேவர்கட்கெல்லாம் கருவாகிய கண்ணன்
 717. ஆரூமதயானையடர்த்தவன்
 718. என்னுயிர்க்கண்ணபிரான்
 719. வித்தகன் கோவிந்தன்
 720. கருவளர் மேனிநங்கண்ணன்
 721. கடியனாய்க்கஞ்சனைக் கொன்ற பிரான்
 722. வடிவேல்தடங்கண்மடப்பிள்ளை
 மணுளன்
 723. வாளேய்தடங்கண்மடப்பிள்ளை
 மணுளன்
 724. எம்கோவலர் கோ
 725. இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றம்
 726. காரொக்கு மேனிநங்கண்ணன்
 727. மடப் பின்னைதன் கேள்வன்
 728. குதற்றுவுல்லசுரர்கள் கூற்றம்
 729. அசுரரைத்துணிக்கும் வல்லரட்டன்
 730. காமனைப்பயந்தகாளை
 731. செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவு
 732. வான் கெண்டையொண்கண்மடப்
 பின்னைதன் கேள்வன்
 733. கைச்சக்கரத்தண்ணல்
 734. மெய்போலும் பொய்வல்லன்
 735. பாழியந்தோளால்வரையெடுத்தான்
 736. வாரணந்தொலைத்தகாரணன்
 737. பேயார்முலையுண்டவாயான்
 738. மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவர்க்
 காய்ப்படைதொட்டான்
 739. கொலையானைமருப்பொசித்தான்
 மதுரகவியாழ்வார்
 740. கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினால்
 கட்டுண்ணப்பண்ணிய பெருமாயன்

ஆழ்வார்கள் புகழ்ந்த கண்ணன்
 முற்றிற்று.

சென்னை பழைய மாம்பலம்
ஸ்ரீ கோதண்டராம ஸ்வாமி ஸன்னிதியில்
சுபக்ருதுஸ்ரீ ஐப்பசித்திங்களில் மணவாளமாமுனிகள்
வைபவோபந்யாஸத்திற்காக
ஸ்ரீமத் P. B. A. ஸ்வாமிகளின் வரவேற்பு.